

การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ

จิราภรณ์ ชัยมงคล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การจัดการมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ)
คณะกรรมการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2565

การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ

จิราภรณ์ ชัยมงคล

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

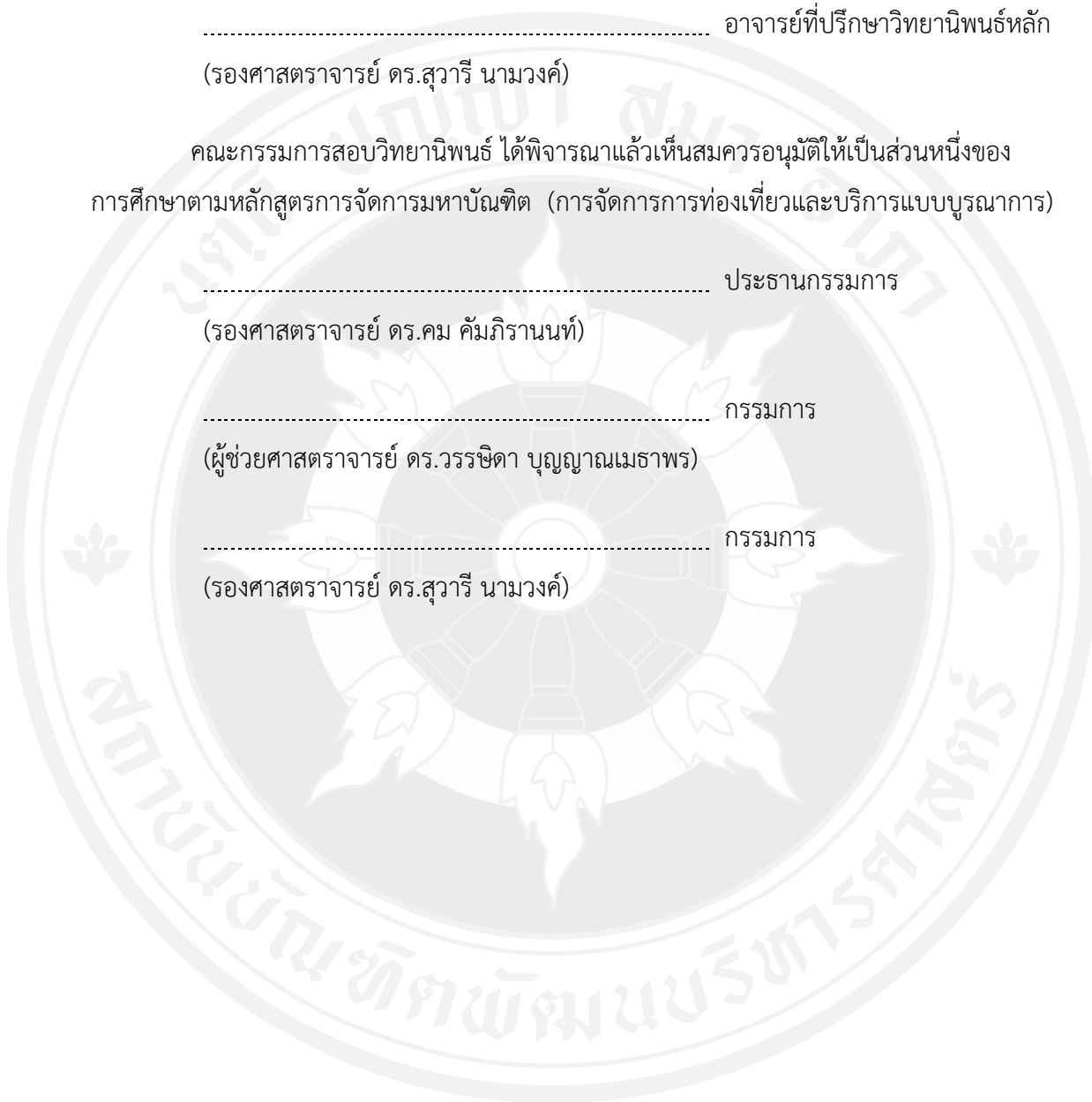
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ)

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.คม คัมภีรานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัชิตา บุญญาณเมธาพร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ
ชื่อผู้เขียน	นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล
ชื่อปริญญา	การจัดการมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ)
ปีการศึกษา	2565

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 3) เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 4) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงวัฒนธรรม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรลที่จัดขึ้นในประเทศไทยในระยะทางที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง จำนวน 266 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาอิทธิพลของปัจจัยผลักดัน ปัจจัยดึงดูด องค์ประกอบเสริมที่มีต่อความพึงพอใจ และความพึงพอใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงวัฒนธรรม

ผลการวิจัยสามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ พบว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม โดยด้านการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด รองลงมา คือ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ ตามลำดับ สำหรับปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม โดยด้านความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด รองลงมา คือ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงาน สำหรับองค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิง โดยด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงวัฒนธรรม นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้ ยังมีประโยชน์เชิงวิชาการในการช่วยเติมเต็มช่องว่างทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในฝั่งอุปสงค์ (Demand) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรมต่อความพึงพอใจและการตั้งใจกลับมาวิ่ง สำหรับทางด้านการ

ปฏิบัติการ ได้แก่ ผู้ประกอบการสามารถนำผลวิจัยไปปรับใช้ในการเติมเต็มความต้องการของ
นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสุขภาพให้มีความเหมาะสมกับ
กลุ่มเป้าหมายและจุดหมายปลายทางเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการอย่างเหมาะสม และเพื่อให้
เกิดความพึงพอใจและตัดสินใจกลับมาร่วมงานอีกรอบในอนาคต

ABSTRACT

Title of Thesis	Trail Running for Wellness Tourism Destination Development
Author	Miss Chiraporn Chaimongkol
Degree	Master of Management (Integrated Tourism and Hospitality Management)
Year	2022

This research aims to study trail running for wellness tourism destination development which has objective 1) To identify the wellness push factors that influencing satisfaction in participating in trail running events. 2) To identify the Pull factors that influencing satisfaction in health-oriented trail running. 3) To identify the additional elements of a health-oriented trail running events that influencing satisfaction. 4) To identify the relationship between satisfaction in trail running and the decision to revisit trail running events. Moreover, this research uses quantitative approach which collecting 266 samples by questionnaire. The sample are Thai runners who have participated in trail running competitions in Thailand, encompassing at least 10 kilometers in distance, at least 1 time. Data analysis was used by multiple regression analysis which focus on the influence of push factors, pull factors, supplementary components, and satisfaction on the decision to revisit trail running events.

The result revealed that, the wellness push factors in trail running positively satisfaction in participating in trail running which the most influence factor was intellectual, psychological, spiritual, and achievement. Secondly, the pull factor in health-oriented trail running positively satisfaction in participating in trail running which the most influence factor was safety & security, process, and organizers. Thirdly, the additional elements of a health-oriented trail running events which the most influence factor was accommodation, and accessibility. Fourthly, the satisfaction with trail running positively influence on the decision to revisit trail

running events. Furthermore, the contribution of this research was including filling the academic gap of sport tourism in demand side about motivations for participating in trail running events to satisfaction and intentions to revisit events. Another was the managerial contribution by entrepreneurs can adapt their practice to fulfill inside sports tourists. Including the development of sports tourism for health to be suitable for target groups and destinations following tourists, need for tourist satisfaction and intention to revisit.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.คม คัมภีรานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิดา บุญญาณเมธาพร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับแก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และมีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงแข บุญศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิดา บุญญาณเมธา และอาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ ชูศรี ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้และมอบประสบการณ์อันล้ำค่า ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยวทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ รุ่น 15 ทุกคน และเพื่อนนักศึกษา รุ่นพี่ รุ่นน้องในคณะ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และให้กำลังใจมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่างและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ให้ความช่วยเหลือ ผลักดัน ให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมและผู้บังคับบัญชา ที่สนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่เข้าใจความจำเป็นในการใช้เวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าและให้กำลังใจอยู่เสมอ

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณบิดาผู้ล่วงลับ มารดาและครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุน ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่าน รวมถึงคนข้างกายที่คอยสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง และเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา ขอขอบคุณมิโอะที่คอยเยียวยาจิตใจและทำให้ยิ้มได้ในทุกวัน และขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

จิราภรณ์ ชัยมงคล

กรกฎาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ช่องว่างทางการศึกษาวิชาการ	6
1.3 ความสำคัญของการศึกษา	11
1.4 วัตถุประสงค์การศึกษา	11
1.5 ขอบเขตการศึกษา	12
1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	12
1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่.....	12
1.5.3 ขอบเขตด้านประชากร	12
1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา	12
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
1.6.1 ประโยชน์ด้านวิชาการ.....	13
1.6.2 ประโยชน์ด้านผู้ประกอบการ.....	13
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	13
1.8 บทสรุป.....	14

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิ่ง	16
2.1.1 ประเภทของการวิ่ง.....	19
2.1.2 การวิ่งเทรล (Trail Running).....	20
2.1.3 การสร้างเสริมสุขภาพกับการวิ่งเทรล (Trail Running)	22
2.1.4 ความปลอดภัยในการจัดงานวิ่ง (Safety and Health).....	23
2.1.5 ประสบการณ์ในการวิ่งเทรล	24
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	25
2.2.1 แรงจูงใจกับการวิ่ง.....	28
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด	31
2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการเข้าร่วมงานวิ่ง.....	35
2.4 องค์ประกอบการท่องเที่ยว (5A).....	41
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด (7Ps).....	45
2.6 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	47
2.7 สมมติฐานการวิจัย	49
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	52
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	53
3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	53
3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	53
3.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย	54
3.2 เครื่องมือในการวิจัย.....	54
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	57

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.4 กำหนดการดำเนินงานวิจัย	59
3.5 งบประมาณในการทำวิจัย.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4.1 บทนำ.....	61
4.2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	62
4.2.1 ผลการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย.....	63
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	65
4.3.1 วัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล.....	67
4.4 ผลวิเคราะห์ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล.....	69
4.5 ผลวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ	74
4.6 ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ.....	78
4.7 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลและการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล	81
4.8 การทดสอบสมมติฐาน	82
4.8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	82
4.8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	87
4.8.3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล	92
4.8.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล.....	96
4.9 บทสรุป.....	99
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	100
5.1 บทนำ.....	100

5.2	สรุปผลการวิจัย.....	101
5.2.1	ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล.....	102
5.2.2	ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดใน การวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล	103
5.2.3	ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงาน วิ่งเทรล	104
5.2.4	ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล	105
5.3	อภิปรายผลการศึกษาและวิจัย.....	105
5.3.1	อิทธิพลของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล.....	106
5.3.2	อิทธิพลของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล.....	110
5.3.3	อิทธิพลขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพต่อ ความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล.....	113
5.3.4	อิทธิพลของความพึงพอใจในการวิ่งเทรลต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล.....	115
5.4	ประโยชน์ของงานวิจัย	116
5.4.1	ประโยชน์ด้านวิชาการ.....	117
5.4.2	ประโยชน์ด้านปฏิบัติการ	117
5.5	ข้อจำกัดของงานวิจัย	117
5.6	ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	118
5.7	บทสรุปวิทยานิพนธ์	119
	บรรณานุกรม.....	120
	ภาคผนวก.....	131
	ภาคผนวก ก จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	132

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม 136

ภาคผนวก ค จดหมายขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล 147

ประวัติผู้เขียน 151

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	การสกัดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิ่งเทรล (Trail Running).....	7
ตารางที่ 1.2	ตารางแสดงงานวิ่งเทรล (Trail Running) ที่จัดขึ้นในประเทศไทย ระหว่างเดือน มิถุนายน-ธันวาคม 2562.....	9
ตารางที่ 2.1	การศึกษาปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดัน	34
ตารางที่ 2.2	ประเภทของนักวิ่ง แรงจูงใจ และลักษณะทางประชากรศาสตร์และการฝึกซ้อม.....	37
ตารางที่ 2.3	ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการ ท่องเที่ยวและการวิ่งเทรล.....	40
ตารางที่ 2.4	ตารางแสดงสมมติฐานการวิจัย	49
ตารางที่ 3.1	ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	59
ตารางที่ 3.2	ตารางประมาณการค่าใช้จ่าย.....	60
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน.....	64
ตารางที่ 4.2	ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคสำหรับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	65
ตารางที่ 4.3	ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
ตารางที่ 4.4	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล	68
ตารางที่ 4.5	ค่าคะแนนระดับความสำคัญของวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล	68
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านสุขภาพกาย (Physical Health).....	69
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านสังคม (Social)	70
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านจิตวิทยา (Psychological).....	70
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านการเรียนรู้ (Intellectual).....	71

ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านอารมณ์ (Emotional).....	71
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual)	72
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement).....	72
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape).....	73
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun).....	73
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพ็คเกจ (Package for Trail running)	74
ตารางที่ 4.16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านค่าใช้จ่าย (Price).....	75
ตารางที่ 4.17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านสถานที่ (Place).....	75
ตารางที่ 4.18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)	76
ตารางที่ 4.19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านผู้จัดงาน (People)	76
ตารางที่ 4.20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process)	77
ตารางที่ 4.21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัย (Safety & Security)	77
ตารางที่ 4.22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ สุขภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction).....	78
ตารางที่ 4.23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ สุขภาพ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility).....	79
ตารางที่ 4.24	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ สุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities).....	79

ตารางที่ 4.25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ สุขภาพ ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation).....	80
ตารางที่ 4.26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรล เพื่อสุขภาพ ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary).....	80
ตารางที่ 4.27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	81
ตารางที่ 4.28	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล.....	81
ตารางที่ 4.29	ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพใน การวิ่งเทรล กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	83
ตารางที่ 4.30	ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับ ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	84
ตารางที่ 4.31	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1.....	86
ตารางที่ 4.32	ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรล เชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	88
ตารางที่ 4.33	ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับ ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	89
ตารางที่ 4.34	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2	90
ตารางที่ 4.35	ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัด งานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	93
ตารางที่ 4.36	ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ สุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล.....	94
ตารางที่ 4.37	ผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3	95
ตารางที่ 4.38	ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับ การตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล	97
ตารางที่ 4.39	ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลต่อการตัดสินใจ กลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล.....	97
ตารางที่ 4.40	ผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 4	98

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 ผู้เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ในสหรัฐอเมริกา ปี 2006-2017	2
ภาพที่ 1.2 จำนวนผู้ร่วมงานวิ่งเทรล เดอะ นอร์ท เฟส 100	3
ภาพที่ 1.3 สถิติจำนวนนักวิ่งในประเทศไทย	5
ภาพที่ 2.1 ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีของ Abraham Maslow (Maslow's Hierarchy of Human Needs).....	27
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	52
ภาพที่ 4.1 โครงสร้างบทที่ 4.....	62
ภาพที่ 4.2 ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วม งานวิ่งเทรล	87
ภาพที่ 4.3 ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วม งานวิ่งเทรล	92
ภาพที่ 4.4 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจใน การร่วมงานวิ่งเทรล	96
ภาพที่ 4.5 ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วม งานวิ่งเทรล	98
ภาพที่ 5.1 โครงสร้างบทที่ 5.....	101
ภาพที่ 5.2 Trail Running for Wellness Tourism Destination Development Model.....	116

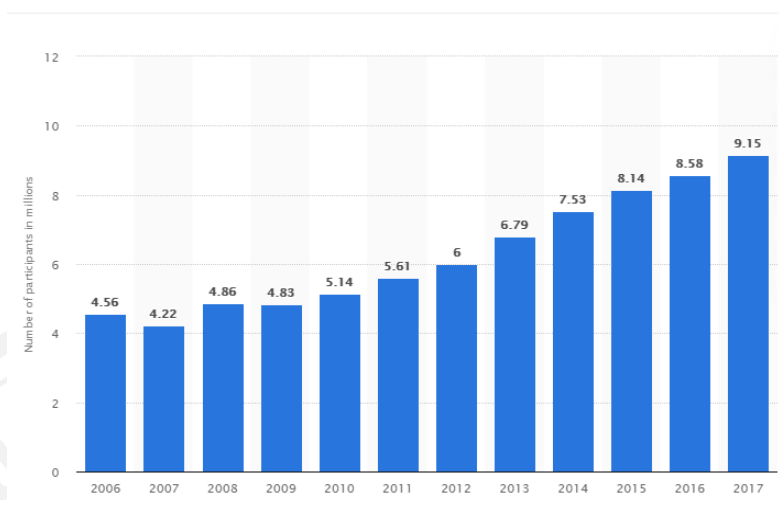
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และกีฬา (Sport Tourism) มีความโดดเด่นและเป็นที่นิยมทั้งในด้านการศึกษาด้านการผลิตบัณฑิต Gibson (1998) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบ่งออกได้หลายประเภท เช่น การท่องเที่ยวและการเสริมความงาม การท่องเที่ยวเชิงอาหารเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ และการท่องเที่ยวที่เสริมสร้างและฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่มีรูปแบบในการมุ่งเน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม เพื่อสร้างความสมดุลทั้งร่างกายและจิตใจ โดยผนวกกิจกรรมด้านสุขภาพเข้ามารวมอยู่ในการท่องเที่ยวนั้นด้วย เช่น การรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ การสร้างสมดุลทางจิตใจ การฟื้นฟูร่างกาย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจึงสามารถตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ต้องการหาความสมดุลและคุณภาพชีวิต เพื่อที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต ซึ่งเป็นผลมาจากวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันที่ขาดการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันอย่างพอเพียง และปัจจัยอีกหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น ความเครียดจากการทำงาน มลพิษในสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ขาดโภชนาการที่ครบถ้วน

ในต่างประเทศนั้นการวิ่งเทรล (Trail Running) เป็นที่นิยมอย่างมาก สถิติจำนวนนักวิ่งเทรล (Trail Running) ในสหรัฐอเมริกาจากปี ค.ศ. 2006-2017 เพิ่มขึ้นถึง 50% โดยในปี ค.ศ. 2016 มีจำนวนนักวิ่ง 4,560,000 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 9,150,000 คน ในปี ค.ศ. 2017 ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 ผู้เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ในสหรัฐอเมริกา ปี 2006-2017 แหล่งที่มา: Lange (2020).

เหตุผลที่การวิ่งได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วเนื่องจากเป็นวิธีการออกกำลังกายที่สะดวก เราสามารถวิ่งที่ไหนหรือเมื่อใดก็ได้ สามารถทำได้เองและใช้อุปกรณ์น้อย เพียงมีเสื้อ กางเกง และ รองเท้าก็สามารถวิ่งได้ อีกทั้งการวิ่งมีประโยชน์มากมาย เช่น ทางด้านสุขภาพกาย การวิ่งช่วยให้ปอด และหลอดเลือดแข็งแรง ช่วยป้องกันความดันโลหิตสูง ลดระดับคอเลสเตอรอล ช่วยให้ระบบภูมิคุ้มกัน แข็งแรง ช่วยให้ร่างกายเผาผลาญได้มากขึ้น ช่วยเพิ่มความแข็งแรงทางกายภาพ ช่วยลดความเสี่ยงการ เกิดโรกระบบประสาท ทางด้านจิตใจ การวิ่งช่วยให้อารมณ์ดีมีความสุข และช่วยลดอาการโรคซึมเศร้า (Blumenthal et al., 2007; Blumenthal, Smith, & Hoffman, 2012; Kokkinos et al., 1995; Mitchell, 2013; Wen & Wang, 2017; Zhang & Chen, 2019)

ระยะการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ในประเทศไทยแบ่งออกเป็นหลายระยะทาง โดยเริ่มตั้งแต่ 10 กิโลเมตร 25-50 กิโลเมตร และมากที่สุดคือ 100 กิโลเมตรขึ้นไป โดยค่าใช้จ่าย สำหรับอุปกรณ์บังคับที่นักวิ่งเทรล (Trail Running) ต้องมีในแต่ละสนามนั้นตกอยู่ที่ 10,000-15,000 บาทต่อคน และแต่ละคนนิยมซื้ออุปกรณ์ 2-3 ชุดให้มีสีที่เข้าชุดกัน ดังข้อมูลในภาพที่ 1.2 และจะเห็น ได้ว่าจำนวนผู้เข้าร่วมงานวิ่งเทรลเดอะ นอร์ธ เฟส 100 ระหว่างปี 2561-2563 มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงความนิยมต่อกีฬานี้ ซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเม็ดเงินเข้าสู่ระบบ เศรษฐกิจจำนวนมาก Davies (2002) ได้ทำการศึกษาสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมงานกีฬาที่ เมือง Sheffield แห่งสหราชอาณาจักร พบว่า ในการเข้าร่วมการแข่งขัน นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วม งานกีฬามีค่าใช้จ่ายในการสมัครร่วมงาน และการเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และลำดับสุดท้ายเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับอาหารและ

เครื่องดื่ม และหากแยกออกเป็นด้าน ๆ ด้านการซื้อสินค้าทางการกีฬา นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมากที่สุด รองลงมาเป็นอุปกรณ์ต่าง ๆ และรองเท้ากีฬาเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งยืนยันให้เห็นว่าการจัดอีเวนต์กีฬาในแต่ละครั้งมีผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในหลายด้าน

ภาพที่ 1.2 จำนวนผู้ร่วมงานวีทเรล เดอะ นอร์ท เฟส 100

แหล่งที่มา: ““วีทเรล” แรงอีเวนต์แข่งถึยิบ แปรนต์ดั่งชนสินค้าลุ่มน้ใจตันตลาดโต,” (2562).

ปัจจัยทางด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว เป็นอีกส่วนสำคัญที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังจุดหมายปลายทาง สถานที่ท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานพร้อมให้บริการ และมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มความน่าสนใจในพื้นที่ อาจทำให้นักท่องเที่ยวใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวและพักผ่อนในพื้นที่จุดหมายปลายทางยาวนานขึ้น ผนวกกับกลยุทธ์ด้านการตลาดที่ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการมาใช้ อันได้แก่ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือแนวคิดปัจจัยด้านการตลาดธุรกิจบริการ 7 ปัจจัย (7P's) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่ธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการนำมาใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อตอบสนองและสร้างอิทธิพลต่อผู้บริโภคให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ของกิจการ (Kotler & Armstrong, 2010) ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายที่วางแผนไว้ประสบความสำเร็จ ประกอบไปด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) สถานที่ (Place) และการส่งเสริมการขาย (Promotion) บุคลากร (People) กระบวนการ (Process) หลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) ทำให้การวีทเรลสามารถสร้างประสบการณ์ให้ผู้มาสัมผัสรู้สึกถึงความแปลกใหม่ที่เกิดจากสภาพของภูมิทัศน์บรรยากาศในการแข่งขันที่แตกต่างจากการแข่งขันวิ่งในเมืองสร้างความดึงดูดแก่ทั้งนักวิ่งและผู้มาชม

ทั้งเส้นทางวิ่ง ลักษณะทางภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมของชุมชนเจ้าของพื้นที่ และความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ (Ogles & Masters, 2000) สามารถฟื้นฟูจิตใจ ลดความตึงเครียดในชีวิตประจำวันสร้างความเข้มแข็งให้แก่จิตใจ (Farmer et al., 1988; Martinsen, 1987; Morgan, 1985) การวิ่งเทรลจึงเป็นกิจกรรมที่สร้างความท้าทายทั้งด้านจิตใจและร่างกาย ซึ่งอาจถือได้ว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด อาจส่งผลต่อการสร้างประสบการณ์ในการสร้างความเพลิดเพลินระหว่างการสำรวจสิ่งใหม่ การพบปะทำความรู้จักกับเพื่อนร่วมทางและผู้ชมระหว่างการร่วมกิจกรรม

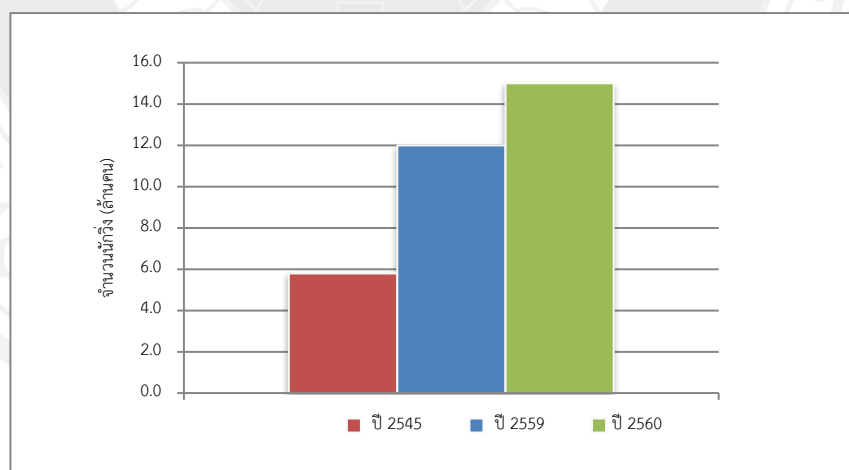
การจัดงานวิ่งในแต่ละแห่งมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งต่างก็มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมงานวิ่งที่ต่างกันออกไป นักวิชาการได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของนักวิ่งและนักไตรกีฬา (Bond & Batey, 2005; Getz & McConnell, 2014; Grand'Maison, 2004; LaChausse, 2006; Masters & Ogles, 1995; Ogles & Masters, 2000) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างประโยชน์ทางกายภาพที่เหมาะสม ความท้าทายหรือการทดสอบขีดจำกัด การปรับสุขภาพจิต และความภาคภูมิใจในตนเอง (Bond & Batey, 2005; LaChausse, 2006) สำหรับนักวิ่งบางคนการแข่งขันและการเอาชนะเป็นเรื่องสำคัญ (Grand'Maison, 2004; LaChausse, 2006; Ogles & Masters, 2000) จากการที่ Ogles and Masters (2000) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจและลักษณะการฝึกซ้อมระหว่างนักวิ่งอายุน้อยและนักวิ่งที่มีอายุมาก พบว่านักวิ่งที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจต่อเป้าหมายในความสำเร็จส่วนบุคคล แต่สำหรับนักวิ่งที่มีอายุมากขึ้น ประเด็นเรื่องการดูแลสุขภาพ การลดน้ำหนัก การเข้าใจความหมายของชีวิต และการปฏิสัมพันธ์กับนักวิ่งคนอื่น ๆ เป็นแรงจูงใจที่ดีและทำให้การมุ่งหวังในชัยชนะมีความสำคัญน้อยลง

ทั้งนี้ ยังมีปัจจัยด้านอื่นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าร่วมงานวิ่ง ยกตัวอย่างเช่น จากการศึกษาของ Barrell, Chamberlain, Evans, Holt, and Mackean (1989) ที่ได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์นักวิ่งมาราธอนจำนวน 24 คน พบว่า เหตุผลแรกเริ่มที่ทำให้นักวิ่งตัดสินใจเข้าร่วมการวิ่งมาราธอน คือ ต้องการรักษารูปร่างให้สวยงาม นอกจากนั้นยังค้นพบว่านักวิ่งที่วิ่งจนมีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นก็ยังคงมีแรงจูงใจที่จะรักษารูปร่าง แต่ก็เกิดแรงจูงใจเพิ่มขึ้น คือ ต้องการที่จะต่อสู้แข่งขันกับตัวเองด้วยการวิ่งให้ได้ความเร็วที่เพิ่มมากขึ้นและยังต้องการที่จะแข่งขันกับนักวิ่งคนอื่น

ในประเทศไทยนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสุขภาพเชิงรุกโดยการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เน้นด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายและการมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งนโยบายที่สำคัญคือการพัฒนาเครือข่ายการกีฬา กิจกรรมนันทนาการ และการออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี โดยในช่วงปี พ.ศ. 2556-2558 พบว่าคนไทย

ต้นตัวกับกระแสรักสุขภาพและหันมาออกกำลังกายกันมากขึ้น ซึ่งหนึ่งในกิจกรรมการออกกำลังกายที่เป็นที่นิยมได้แก่ การออกกำลังกายโดยการวิ่ง

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักวิ่งในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเปรียบเทียบกับจากปี พ.ศ. 2545 พบว่ามีนักวิ่งประมาณ 5.8 ล้านคน เพิ่มมาเป็น 12 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2559 และ 15 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2560 ดังแสดงในภาพที่ 1.3 เป็นการยืนยันจำนวนนักวิ่งที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ภายใต้การจัดกิจกรรมวิ่งประเภทถนนไม่ต่ำกว่า 1,000 รายการต่อปี และมูลค่ารวมไม่ต่ำกว่า 10,000 ล้านบาทต่อปี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562ข) สอดคล้องกับที่ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม (2563) ได้ทำการสำรวจพบว่า จำนวนคนไทยที่ออกกำลังกายด้วยการวิ่งจากร้อยละ 15.4 ในปี 2557 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.2 ในปี 2559 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นร้อยละ 23.1 และ 24.4 ในปี 2560 และ 2561 ซึ่งนับได้ว่าประมาณเกือบ 1 ใน 4 ของ คนไทย (16.03 ล้านคน) เลือกที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬาด้วยวิธีวิ่งเพื่อสุขภาพ จากการรวบรวมข้อมูลรายการวิ่งทั่วประเทศทั้งมินิมาราธอน (Mini Marathon) ฮาร์ฟมาราธอน (Half Marathon) มาราธอน (Marathon) รวมทั้งเทรล (Trail Running) พบว่า ในปี พ.ศ. 2561 มีการจัดงานวิ่งทั้งหมด 1,419 รายการ เฉลี่ยสัปดาห์ละ 27 รายการ ซึ่งมากกว่าในปี พ.ศ. 2560 ที่มีการจัดแข่ง 841 รายการหรือเพิ่มขึ้นมากถึง 568 รายการ จึงกล่าวได้ว่า การวิ่งเป็นกิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก การเดินทางเข้าร่วมงานวิ่งของนักวิ่งนั้นก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้ประกอบการในหลายภาคส่วน และกิจกรรมวิ่งยังสร้างเสริมสุขภาพของประชากรไทยให้แข็งแรงยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1.3 สถิติจำนวนนักวิ่งในประเทศไทย

แหล่งที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2562ข).

ทั้งนี้ จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ที่พบครั้งแรกในสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงปลายปี 2019 และได้แพร่กระจายไปทั่วโลกนั้น ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้คนได้เปลี่ยนไปในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา เป็นต้น โดยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับผลกระทบ เช่น การจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหรือการแข่งขันต่าง ๆ ได้ถูกเลื่อนการจัดงานอย่างไม่มีกำหนด ซึ่งทางภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันหาทางออกสำหรับปัญหาดังกล่าว โดยในปี 2020 กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับภาคเอกชน ได้จัดทำมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (Safety & Health Administration: SHA) เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานกลางของแต่ละกิจการและกิจกรรม โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านสาธารณสุขเป็นหลัก และคำนึงถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ สามารถทำได้ตามวิถีชีวิตใหม่ที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์โลกในปัจจุบัน

1.2 ช่องว่างทางการศึกษาวิชาการ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับที่เกี่ยวกับการวิ่งเทรล (Trail Running) ที่ผ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ จากแหล่งข้อมูลออนไลน์ Google Scholar, Emerald Insight พบว่าการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการวิ่งเทรล (Trail Running) มีขอบเขตของการศึกษาที่หลากหลาย ในขอบเขตเหล่านี้ พบว่ามีการศึกษาค้นคว้าทางด้านสุขภาพร่างกาย (Physical/Health) ค่อนข้างมาก (Bolotin & Bakayev, 2017; Bond & Batey, 2005; Ma & Kaplanidou, 2018; Masters & Ogles, 1995; Ogles & Masters, 2000; Predel, 2014; Shipway & Holloway, 2010; Wen & Wang, 2017; Zhang & Chen, 2019) รองลงมาคือการศึกษาเกี่ยวกับ แรงจูงใจ (Motivation) ได้แก่ การศึกษาของ Getz and McConnell (2014); Hanson, Madaras, Dicke, and Buckworth (2015); A. Hodeck, Kuehnast, and Wohlfart (2018); A. K. Hodeck, Jens & Wohlfart, Olivia (2018); Janeczko (2018); Malchrowicz-MoŚko and Poczta (2018); Masters and Ogles (1995); Ogles and Masters (2000) และการศึกษาด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economics) ได้แก่ การศึกษาของ Duglio and Beltramo (2017); Ma and Kaplanidou (2018); Major (2001); Perić, Dragičević, and Škorić (2019); Perić and Slavić (2019); Wicker, Hallmann, and Zhang (2012) ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การสกัดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิ่งเทรล (Trail Running)

No.	Authors / Years	Trail Running						
		Physical/Health	Motivation	Economic	Perspective	Business Model	Behavior	Experience
1	Zhang and Chen (2019)	✓						
2	Perić and Slavić (2019)			✓		✓		
3	Perić et al. (2019)			✓				
5	Malchrowicz-Mośko and Poczta (2018)		✓					✓
6	Ma and Kaplanidou (2018)	✓		✓				
7	Janeczko (2018)		✓		✓			✓
8	A. K. Hodeck, Jens & Wohlfart, Olivia (2018)		✓					
9	A. Hodeck et al. (2018)		✓				✓	
10	Duglio and Beltramo (2017)			✓				
11	Wen and Wang (2017)	✓						
12	Soler and San Martin (2017)					✓		
13	Bolotin and Bakayev (2017)	✓						
14	Alexandris (2016)					✓		✓
15	Hanson et al. (2015)		✓					
16	Getz and McConnell (2014)		✓			✓		
17	Predel (2014)	✓						
18	Wicker et al. (2012)			✓				
19	Shipway and Holloway (2010)	✓			✓			
20	Shipway (2010)				✓			
21	Shipway and Jones (2007)						✓	✓
22	Bond and Batey (2005)	✓						

No.	Authors / Years	Trail Running						
		Physical/Health	Motivation	Economic	Perspective	Business Model	Behavior	Experience
23	Major (2001)			✓				
24	Ogles and Masters (2000)	✓	✓				✓	
25	Kokkinos et al. (1995)	✓						
26	(Masters & Ogles, 1995)		✓				✓	✓
Total		9	8	6	3	4	4	5

แม้ว่าจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการวิ่งเทรล (Trail Running) ในขอบเขตด้านต่าง ๆ จะพบได้มากในต่างประเทศนั้น แต่การศึกษาวิจัยในเชิงวิชาการเกี่ยวกับการวิ่งเทรล (Trail Running) ยังพบได้น้อยมากในประเทศไทย โดยเฉพาะการศึกษาในขอบเขตที่เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในรูปแบบการวิ่งเทรล (Trail Running) นั้น ยังไม่พบในแวดวงทางวิชาการไทย ซึ่งสวนกระแสกับความนิยมของการวิ่งเทรลในปัจจุบันที่ได้เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ในช่วงเดือนมิถุนายน-ธันวาคม 2562 ประเทศไทยได้มีการจัดงานวิ่งเทรล (Trail Running) ทั่วประเทศถึง 41 งาน ดังแสดงในตารางที่ 1.2 ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งที่จะเติมเต็มช่องว่างทางการศึกษาในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในรูปแบบการวิ่งเทรล (Trail Running) ในประเทศไทย จึงเป็นที่มาของวัตถุประสงค์ในการศึกษาในครั้งนี้

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงงานวิ่งเทรล (Trail Running) ที่จัดขึ้นในประเทศไทย ระหว่างเดือน มิถุนายน-ธันวาคม 2562

ลำดับที่	วันที่	ชื่องาน	สถานที่จัดงาน
1	2 มิ.ย. 62	Hinpeong Trail (หินเพ็งเทรล)	แก่งหินเพ็ง อุทยานแห่งชาติ เขาใหญ่ จ.ปราจีนบุรี
2	2 มิ.ย. 62	Maekampong Trail (แม่กำปอง)	แม่กำปอง ต.แม่ออน จ.เชียงใหม่
3	2 มิ.ย. 62	Ploung Thong Trail (พวงทองเทรล)	ต.พวงทอง จ.ชลบุรี
4	9 มิ.ย. 62	Pattaya Trail Half Marathon	ต.บางละมุง จ.ชลบุรี
5	15 มิ.ย. 62	The Moon 100 Phangun Thailand	เกาะพะงัน
6	16 มิ.ย. 62	Khao Pratubchang Trail 2019	เขาประทับช้าง จ.ราชบุรี
7	23 มิ.ย. 62	Ultra-Trail Khao Kho 2019	เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์
8	30 มิ.ย. 62	Doisoimalai Trail	ต.หนองหลวง อ.เมือง จ.ตาก
9	30 มิ.ย. 62	Peak Mountain Ultra Trail	มาบตาพุด จ.ระยอง
10	7 ก.ค. 62	Chaiyaphum Trail running	อุทยานแห่งชาติไทรทอง จ.ชัยภูมิ
11	7 ก.ค. 62	Brook Run For Wild	จ.นครนายก
12	14 ก.ค. 62	Minimal Trail Maewa Lumpang	อุทยานแห่งชาติแม่วะ จ.ลำปาง
13	21 ก.ค. 62	The Columbia Trail Master 2019	วังน้ำตกธรรมรส จ.ระยอง
14	4 ส.ค. 62	2019 CM6 COUSE (ดอยปู่)	จ.เชียงใหม่
15	11 ส.ค. 62	Suppradoo Trail (ซั๊บประดู่)	ต.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา
16	18 ส.ค. 62	Khao Kram Trail (เขาครามเทรล)	น้ำตกเขาคราม จ.พัทลุง
17	18 ส.ค. 62	Tiger Balm Present Chaingmai Trail	อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่
18	18 ส.ค. 62	Cavalry XC Trail Half Marathon	จ.สระบุรี
19	28 ส.ค. 62	Sai Khao Trail (ทรายขาวเทรล)	จ.ปัตตานี
20	1 ก.ย. 62	Ultra Trail Chaingmai	จ.เชียงใหม่
21	8 ก.ย. 62	Ultra friendship lamnamkok	แม่ยาว ดอยฮาง จ.เชียงราย

ลำดับที่	วันที่	ชื่องาน	สถานที่จัดงาน
22	8 ก.ย. 62	King of The Mountain Trail	จ.ภูเก็ต
23	15 ก.ย. 62	Samui Festival Trail	เกาะสมุย จ. สุราษฎร์ธานี
24	15 ก.ย. 62	Phu Ruea Trail	ภูเรือ จ.เลย
25	22 ก.ย. 62	เขาไม้แก้วเทรล	บางละมุง จ.ชลบุรี
26	29 ก.ย. 62	Big Blue Khao Yai Trail	เขายายดา จ.ระยอง
27	5 ต.ค. 62	Phu Kradueng Wake Up Run	ภูกระดึง จ.เลย
28	6 ต.ค. 62	The Westwild Trail 2019	ปาย จ.เชียงใหม่
29	6 ต.ค. 62	Dongmaifai Trail 2019	อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา
30	20 ต.ค. 62	Singha Untra-Trail Chaingrai 2019	สิงห์ปาร์ค จ.เชียงราย
31	27 ต.ค. 62	Ultra-Trail Nan 100	อ.ปัว จ.น่าน
32	27 ต.ค. 62	Phu Toei Trail 2019	อุทยานแห่งชาติพุเตย จ.สุพรรณบุรี
33	3 พ.ย. 62	Khanom Trail 2019	อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช
34	3 พ.ย. 62	Tiger Balm Trail Challenge	Mounted-The House Valley เขาใหญ่
35	9 พ.ย. 62	Maesalong Trail – MST	ไร่ชาวังพุดตาล แม่สลอง จ.เชียงราย
36	15 พ.ย. 62	Pong Yaeng Trail	Flora Creek, Baan Pong/ Botanic Resort, Pong Yaeng
37	24 พ.ย. 62	Eco Trail Chaingmai	จ.เชียงใหม่
38	24 พ.ย. 62	Wangbon 2019	อ.ปากพลี จ.นครนายก
39	8 ธ.ค. 62	Tanaosri Trail 2019	จ.ราชบุรี
40	8 ธ.ค. 62	Untra -Trail Panoramic 2019	Pai Wittayakarn School
41	22 ธ.ค. 62	Brook Run For Wild - Chaiyaphum	อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม ทุ่งดอกกระเจียว

แหล่งที่มา: Trail Thailand (2562).

1.3 ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในรูปแบบการวิ่งเทรล (Trail Running) เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเทรลเพื่อสุขภาพในประเทศไทย ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่พบการศึกษาด้านนี้ในบริบทของประเทศไทยเมื่อเทียบกับการวิ่งเทรลในต่างประเทศที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย สอดคล้องกับที่รัฐบาลไทยได้มีการประกาศนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยสู่เวทีนานาชาติ โดยกำหนดให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอีกหนึ่งด้านในการพัฒนาภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยทั้งในแผนฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2558-2560) และฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) เนื่องจากเห็นว่าเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทย และมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกและแนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวยุคปัจจุบัน

อีกทั้ง สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับการพัฒนาด้านการจัดอีเวนต์กีฬาอื่น ๆ และการบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ โดยการศึกษาจะทำให้ทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ องค์ประกอบเสริมในการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลชาวไทย และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา ซึ่งอาจพบว่า มีความแตกต่างหรือความเหมือนของปัจจัยด้านต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับนักวิ่งเทรลชาวต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategy) เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.4 วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ดังนี้

- 1) เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)
- 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)
- 3) เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)

4) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมา
ร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งขอบเขตในการวิจัยออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักวิ่งเทรลในการตัดสินใจเข้าร่วม
งานวิ่งเทรล (Trail Running) โดยมีเนื้อหาที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมงานวิ่งเทรล
(Trail Running) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ปัจจัยผลักดัน ปัจจัยดึงดูด ส่วนประสมทางการตลาด
องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และความพึงพอใจในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับมา
ร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดพื้นที่ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ งานวิ่งเทรล (Trail Running) ที่จัดขึ้นใน
ประเทศไทยที่มีการแข่งขันในระยะที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตรขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะที่นักวิ่งเทรลทั่วไป
สามารถเข้าร่วมได้และเป็นระยะเริ่มต้นของการวิ่งในเส้นทางธรรมชาติที่นักวิ่งเทรลต้องใช้ทักษะในการวิ่ง
ความอดทน และการเตรียมตัวฝึกซ้อมมาพอสมควร และต้องมีการเตรียมอุปกรณ์พื้นฐานอื่น ๆ ตามที่
ผู้จัดงานกำหนด เนื่องจากพื้นที่จัดการแข่งขันวิ่งเทรลแต่ละพื้นที่มีภูมิประเทศที่แตกต่างกัน เช่น บน
ภูเขา ในป่า ลำธาร หรือหาดทราย เป็นต้น

1.5.3 ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักวิ่งที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล
(Trail Running) ที่จัดขึ้นในประเทศไทย ในระยะทางที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง
โดยเป็นการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีการประยุกต์วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยของ
Goodsell, Harris, and Bailey (2013) ที่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาว่า ต้องเป็นผู้ที่เคย
เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนอย่างน้อย 1 ครั้ง ในปี 2551

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีระยะเวลาการดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2563 ถึง เดือนพฤษภาคม 2566

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ด้านวิชาการ

นักวิชาการที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับบริบทที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) รวมไปถึงพฤติกรรมของนักวิ่งเทรล ซึ่งสามารถนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการศึกษาวิจัยขอบเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ หรือทำศึกษาในเชิงลึกเพื่อเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาในการจัดงานวิ่ง หรือการจัดอีเวนต์กีฬาประเภทอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกและแนวโน้มของงานอีเวนต์กีฬาที่เป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันได้ (Ma & Kaplanidou, 2018)

1.6.2 ประโยชน์ด้านผู้ประกอบการ

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักวิ่งเทรลในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดงานวิ่งเทรล (Trail Running) ในประเทศไทย สำหรับผลการศึกษาด้านพฤติกรรมนักวิ่งนั้นสามารถนำไปปรับใช้กับการพัฒนารูปแบบการจัดงานให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายในด้านต่าง ๆ เช่น รูปแบบการจัดงานที่ตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง หรือการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ในงานแข่งขัน ภายใต้สถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 เป็นต้น

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

- 1) งานวิ่งเทรล (Trail Running) คือ งานวิ่งในเส้นทางที่ไม่มีการปูพื้น มีสิ่งกีดขวางทางธรรมชาติ มีความสูงต่ำของระดับพื้นเส้นทางอย่างเห็นได้ชัด และรายล้อมไปด้วยวิวทิวทัศน์ (Chase & Hobbs, 2010) และยังหมายถึงการวิ่งในสภาพเส้นทางธรรมชาติตามบริบทพื้นที่นั้น ๆ เช่น ชายหาด ลำธาร สันเขา เป็นต้น ในระยะทางการแข่งขันตั้งแต่ 10 กิโลเมตรขึ้นไปจนถึงหลักร้อยกิโลเมตร
- 2) นักวิ่งเทรล คือ ผู้ที่เคยร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) ในระยะทางไม่ต่ำกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง
- 3) ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล (Wellness Push Factor For Trail Running) ได้พัฒนามาจาก มาตรการแรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอน (MOMS) (Masters, Ogles, & Jolton, 1993) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านอารมณ์ ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์

4) ปัจจัยดึงดูดเชิงในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ (Pull Factor For Trail Running) ได้พัฒนาปัจจัยมาจากแนวคิดส่วนประสมทางการตลาด (Kotler, 1997) ซึ่งในที่นี้มีทั้งหมด 6Ps ประกอบด้วย Package for Trail Running, Price, Place, Promotion, People, Process และเสริมปัจจัยด้านความปลอดภัย (Safe & Security) ร่วมด้วย

5) องค์ประกอบย่อยของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ พัฒนามาจากแนวคิดองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว (5A) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเข้าถึง (Accessibility) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ที่พัก (Accommodation) และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary)

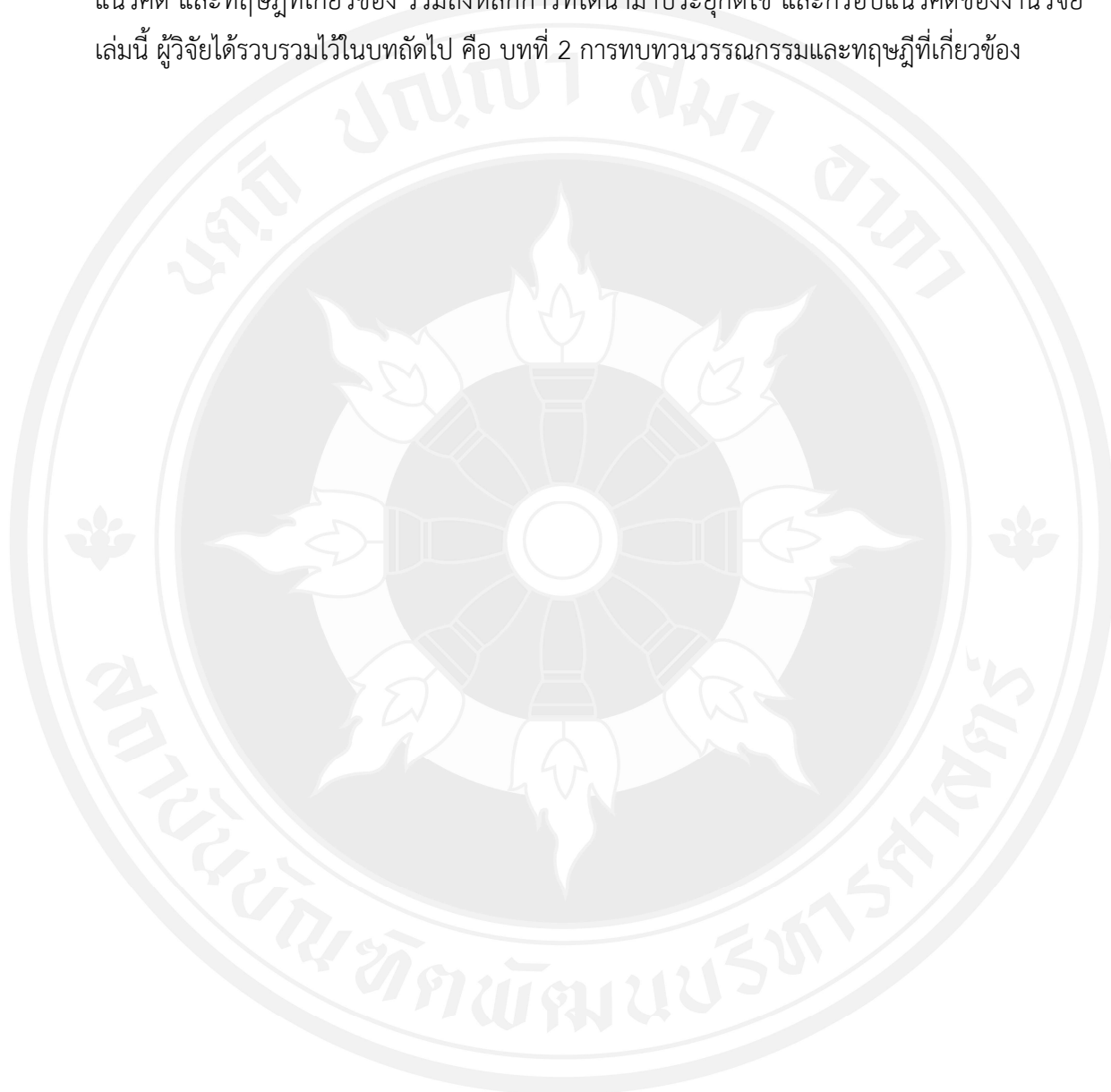
1.8 บทสรุป

ในบทที่ 1 ได้กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา จากฐานข้อมูลออนไลน์ที่แหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการวิ่งเทรล (Trail Running) ในขอบเขตต่าง ๆ พบได้มาก แต่การศึกษาเรื่องดังกล่าวในขอบเขตที่เกี่ยวกับพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบการวิ่งเทรล (Trail Running) ในฐานข้อมูลงานวิจัยของประเทศไทยยังพบได้ค่อนข้างน้อย ซึ่งการวิ่งเทรล (Trail Running) ในบริบทของประเทศไทยกำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีผู้เข้าร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) ที่เพิ่มขึ้นในทุกปีซึ่งเป็นการสร้างเสริมสุขภาพและทำให้เกิดเงินสะพัดหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมเชิงวิชาการทำให้พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในรูปแบบการวิ่งเทรล (Trail Running) ในบริบทประเทศไทยยังขาดอยู่ จึงทำให้การศึกษาดังกล่าวมีความสำคัญในด้านการศึกษาปัจจัยแรงจูงใจและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา ประเภทนักวิ่ง และสร้างการเติมเต็มด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในบริบทของการวิ่งเทรล (Trail Running) ของประเทศไทยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและยังสามารถนำไปปรับใช้กับการพัฒนาด้านการจัดอีเวนต์กีฬาอื่น ๆ ทำให้ทราบถึงกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategy) ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา และการบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวซึ่งก่อให้เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้แก่ชุมชนในพื้นที่จัดงาน (Duglio & Beltramo, 2017) เกิดการจ้างงานแรงงานในท้องถิ่น (Soler & San Martin, 2017) และนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับใช้ในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หมายปลายทางตามการจัดการที่ดี สามารถนำไปปรับใช้กับการพัฒนาด้านการจัดอีเวนต์กีฬาอื่น ๆ และการบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวซึ่งก่อให้เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้แก่ชุมชนในพื้นที่จัดงาน (Duglio & Beltramo, 2017) เกิดการจ้างงานแรงงานในท้องถิ่น (Soler & San Martin,

2017) และนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับใช้ในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทางตามการจัดการที่ดีได้ (Ashton, 2018)

การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายที่จะทำการศึกษาจากกลุ่มนักวิ่งที่เคยมีประสบการณ์ในการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ในระยะทางอย่างน้อย 10 กิโลเมตร ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหลักการที่ได้นำมาประยุกต์ใช้ และกรอบแนวคิดของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในบทถัดไป คือ บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในบทที่ 2 จะเป็นการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การทบทวนวรรณกรรมจะช่วยให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีหลักการ มีหลักฐานที่มาจากข้อมูลที่ใช้อ้างอิง Randolph (2009) ช่วยสร้างบริบทของหัวข้อหรือปัญหาหาเหตุผลที่สำคัญของปัญหาทำให้เข้าใจโครงสร้าง แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัย จึงทำให้สามารถค้นหาตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษา และสังเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็นมุมมองใหม่ ๆ (Gall, Borg, & Gall, 1996) ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอเกี่ยวกับแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงเทรลเพื่อสุขภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิ่ง
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด
- 2.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว (5A)
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด (7Ps)
- 2.6 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 2.7 สมมติฐานการวิจัย
- 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิ่ง

ในปัจจุบันการวิ่งมาราธอน (Marathon) เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั่วโลก (Ma & Kaplanidou, 2018) สำหรับการวิ่งมาราธอนในรูปแบบของกีฬานั้น มีการจัดการแข่งขันขึ้นครั้งแรกในการแข่งขันโอลิมปิก (Olympic) ที่เมืองเอเธนส์ ประเทศกรีซ (Greece) ในปี 1896 ปัจจุบันการแข่งขันวิ่งมาราธอนกลายเป็นปรากฏการณ์ระดับโลกที่ดึงดูดนักวิ่งอาชีพและนักวิ่งสมัครเล่นทั่วโลกหลายล้านคนให้เข้าร่วมแข่งขันในแต่ละปี (Predel, 2014) การวิ่งมาราธอนเป็นการแข่งขันวิ่งระยะไกลที่มีระยะทางอย่างเป็นทางการอยู่ที่ 42.195 กิโลเมตร หรือประมาณ 26 ไมล์ 385 หลา

และโดยทั่วไปเป็นการวิ่งบนถนน (Road race) เป็นการวิ่งเพื่อระลึกถึงทหารกรีกโบราณที่ชื่อ “ฟิลิปปีเดซ” (Philiipides) ซึ่งเป็นผู้วิ่งส่งสารจากสนามรบเมืองมาราธอนไปยังกรุงเอเธนส์ (Athens) (Olson, Doescher, & Olson, 2004) ปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในเมืองใหญ่มากมาย จนกลายเป็นประเพณีในแต่ละพื้นที่นั้น ๆ เช่น “บอสตัน มาราธอน” (Boston Marathon) “ลอนดอน มาราธอน” (London Marathon) “นิวยอร์ก มาราธอน” (New York Marathon) และ “โตเกียว มาราธอน” (Tokyo Marathon) การวิ่งมาราธอนแบ่งออกได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับความไกลของระยะทาง ได้แก่ การวิ่งแบบฟันทัน (Fun Run) หรือที่เรียกกันว่า การวิ่งเพื่อการกุศล ระยะทาง 3-5 กิโลเมตร การวิ่งมินิมาราธอน (Mini Marathon) ระยะทาง 10 กิโลเมตร เหมาะสำหรับผู้ที่วิ่งเริ่มแรกและวิ่งเพื่อสุขภาพเหมาะแก่การออกกำลังกาย การวิ่งฮาล์ฟมาราธอน (Half Marathon) ระยะทาง 21 กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ผู้วิ่งต้องผ่านการเตรียมตัวฝึกซ้อมมาพอสมควร เพื่อสร้างกล้ามเนื้อและป้องกันการบาดเจ็บ และการวิ่งฟูลมาราธอน (Full Marathon) 42.195 กิโลเมตร ซึ่งเป็นระยะทางมาตรฐานที่จัดแข่งขันทั่วโลก นอกเหนือจากการวิ่งมาราธอนแล้ว ยังมีการพัฒนาการวิ่งในรูปแบบอื่น ๆ เช่น วิ่งไตรกีฬา (Triathlon) การวิ่งข้ามประเทศ (Cross Country) การวิ่งเทรล (Trail Running) ซึ่งเป็นการรวมกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะและกล้ามเนื้อร่างกายส่วนอื่นประกอบอีกด้วย

การวิ่งมาราธอนในประเทศไทยได้ถูกจัดขึ้นครั้งแรก ในวันที่ 22 พฤศจิกายน 2530 โดยมีชื่อว่า “งานวิ่งลอยฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 5 รอบ” เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองการเปิดสะพานพระราม 9 ในปี พ.ศ. 2530 ซึ่งมีจำนวนนักวิ่งเข้าร่วมนับแสนคน ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนนานาชาติครั้งแรกในประเทศไทย จากนั้นในปี พ.ศ. 2531 จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “กรุงเทพมาราธอน” และในปี พ.ศ. 2544 จึงได้มีการจัดตั้งสมาพันธ์และมูลนิธิสมาพันธ์ชมรมเดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพไทยเพื่อเป็นที่รวมตัวของเหล่านักวิ่งในประเทศไทยและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานวิ่งต่าง ๆ โดยจุดเริ่มต้นที่ทำให้การวิ่งเป็นกระแสนิยมและเป็นที่รับรู้ในสื่อออนไลน์นั้น มาจากภาพยนตร์เรื่อง รัก 7 ปี ดี 7 หน ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์เมื่อปี พ.ศ. 2555 ซึ่งได้สร้างแรงบันดาลใจให้คนรุ่นใหม่สนใจที่จะเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนเพื่อมาสัมผัสประสบการณ์ใหม่ และหันมาออกกำลังกายด้วยการวิ่งเพิ่มมากขึ้น และอีกเหตุการณ์ที่สร้างอิทธิพลแก่วงการกีฬาวิ่ง ซึ่งทำให้การวิ่งกลายเป็นกิจกรรมที่เป็นที่รู้จักและมีผู้สนใจเป็นอย่างมาก คือการที่นายอาทิตย์ วัฒนาลัย หรือที่เรารู้จักกันในนามของตูน บอดี้สแลม ได้ทำโครงการ “ก้าวคนละก้าวเพื่อ 11 โรงพยาบาลทั่วประเทศ” เพื่อเชิญชวนประชาชนบริจาคเงินซื้ออุปกรณ์การแพทย์ให้โรงพยาบาล 11 แห่งทั่วประเทศ การวิ่งการกุศลระยะทางรวม 2,191 กิโลเมตรครั้งนั้น สร้างผลกระทบแก่สังคมในวงกว้าง ตูน บอดี้สแลม กลายเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจในการทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อสังคม รวมไปถึงสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอภาพของการวิ่งในมิติที่หลากหลายมากขึ้น ก่อให้เกิดนักวิ่งหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

อย่างมากมาย และทำให้การวิ่งออกกำลังกายได้รับความนิยมและกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของผู้คน

ในปัจจุบันทั้งภาครัฐและเอกชนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมวิ่งอย่างแพร่หลายด้วยเหตุผลที่ว่า กีฬาวิ่งกำลังเป็นกระแสและได้รับความนิยมจากประชาชนอย่างมาก จนเกิดการพัฒนาและหาจุดหมายปลายทางใหม่ ๆ เพื่อสร้างเส้นทางวิ่งที่สามารถดึงดูดและสร้างแรงจูงใจต่อนักวิ่งที่มีความต้องการประสบการณ์ในการวิ่งที่เพิ่มมากขึ้น เช่น การวิ่งอัลตรารันนิ่ง (Ultra-Running) ซึ่งมีระยะทางมากกว่า 42.195 กิโลเมตร ถือเป็นระยะที่นักวิ่งส่วนใหญ่ต้องผ่านสนามวิ่งมาอย่างโชกโชน นับเป็นการทดสอบสมรรถภาพร่างกายที่ดี และการวิ่งเทรล (Trail Running) ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการวิ่งและการเดินเขาซึ่งเป็นหนึ่งการวิ่งมาราธอนเช่นกัน โดยมีความแตกต่างตรงที่เส้นทาง การวิ่งเทรล (Trail Running) จะแปรเปลี่ยนตามลักษณะภูมิประเทศ เช่น สภาพพื้นที่มีทั้งกรวด ทราย หิน แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติและวิวทิวทัศน์ เหมาะกับนักวิ่งที่ต้องการอยากเปลี่ยนบรรยากาศจากการวิ่งในเมืองมาสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติของแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นการออกกำลังกายที่ส่งผลทั้งความแข็งแรงของร่างกายและฟื้นฟูจิตใจ

ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักวิ่งสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนระยะทาง 42.2 กม. เพิ่มขึ้นอย่างมาก ข้อมูลจากสหรัฐอเมริกาจำนวนนักวิ่งเพิ่มขึ้นจาก 22,000 คน ในปี 1977 มาเป็นมากกว่า 407,000 คน ในปี 2550 ในประเทศอิสราเอลการวิ่งมาราธอนยังได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ จากนักวิ่ง 938 คนในปี 2551 เป็น 6,320 คนในปี 2557 การเปลี่ยนแปลงนี้มีสาเหตุหลักมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า การแข่งขันวิ่งมาราธอนไม่ได้ถูกจำกัดไว้เฉพาะการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกหรือสงวนไว้สำหรับนักกีฬาระดับมืออาชีพที่ฝึกฝนเพื่อการแข่งขันอีกต่อไป และยังเห็นได้ว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา นักวิ่งมาราธอนนั้นมีมาจากชนชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันเพิ่มมากขึ้น (Zach et al., 2017)

เหตุผลหนึ่งที่ทำให้กีฬาวิ่งนั้นได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการวิ่งเป็นกีฬาที่ใช้อุปกรณ์เพียงไม่กี่ชิ้น เพียงผู้ที่จะวิ่งมีเสื้อยืด กางเกง และรองเท้าวิ่งก็สามารถเล่นได้ นอกจากนี้ยังเป็นกีฬาที่ไม่มีความยากหรือซับซ้อน ทุกคนสามารถเล่นได้ด้วยตัวเอง และสามารถวิ่งได้โดยไม่ต้องได้รับการฝึกฝนแบบมืออาชีพ (Shipway & Holloway, 2010) จากการศึกษาของ Sheehan (1978) ได้แบ่งกลุ่มนักวิ่งไว้ 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักวิ่งเหยาะ (Joggers) 2) นักวิ่ง (Runners) และ 3) นักวิ่งเพื่อการแข่งขัน (Racer) ซึ่ง Sheehan ได้กล่าวไว้ว่า การแบ่งกลุ่มนี้อยู่บนพื้นฐานของแรงจูงใจในการวิ่ง โดยกลุ่มนักวิ่งเหยาะนั้นจะมีความแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นนักวิ่ง และกลุ่มที่เป็นนักวิ่งเพื่อการแข่งขันอย่างมาก กล่าวคือ กลุ่มที่เป็นนักวิ่งเหยาะนั้นจะมีจุดมุ่งหมายในการวิ่งเพื่อสร้างสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีอายุที่ยืนยาว แต่หากกลุ่มนักวิ่งเหยาะได้ก้าวเข้ามาสู่การแข่งขันเมื่อไร ก็จะสามารถเปลี่ยนมาเป็นผู้วิ่งเพื่อการแข่งขัน ที่จะมุ่งมั่นไปที่การวิ่งทำความเร็วมากขึ้นเพื่อให้ชนะการแข่งขัน

สอดคล้องกับที่ Smith (1998) ได้แบ่งประเภทของนักวิ่งเอาไว้ทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ 1) นักกีฬา (Athletes) คือ นักวิ่งแนวหน้า ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการวิ่งมาราธอนในระดับเข้าร่วมการแข่งขัน 2) นักวิ่งทั่วไป (Runners) เป็นกลุ่มที่มีการฝึกฝนในทุก ๆ สัปดาห์ โดยเป็นการฝึกฝนในระดับที่สูงเกินกว่าการออกกำลังกายทั่วไป แต่ไม่ได้วิ่งเพื่อเป็นนักกีฬาแบบกลุ่มแรก และยังไม่มีโอกาสที่จะเข้าร่วมการแข่งขันใด ๆ และ 3) นักวิ่งเพื่อความสนุกสนาน (Joggers/Fun Runners) เป็นกลุ่มที่มีความจริงจังในการวิ่งน้อยที่สุดในสามประเภทที่กล่าวมา นักวิ่งประเภทนี้จะฝึกฝนแค่ตอนที่สะดวก เช่น ตอนที่สภาพอากาศปลอดโปร่ง และไม่ได้มุ่งเน้นการแข่งขัน

2.1.1 ประเภทของการวิ่ง

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการแข่งขันวิ่งมาราธอนประเภทต่าง ๆ ให้กับนักวิ่งได้เตรียมความพร้อมในการฝึกฝนร่างกายให้เหมาะสมกับการลงสนามแข่งขันประเภทต่าง ๆ ต่อไป ระยะทางที่ใช้ในการแข่งขันวิ่งระยะไกลในประเทศไทย แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ มินิมาราธอน ฮาล์ฟมาราธอน และมาราธอน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามสำหรับการจัดแข่งขันวิ่งในประเทศไทย สามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ 1) การวิ่งฟันรัน หรือการวิ่งระยะสั้นในระยะทาง 3.5-5 กิโลเมตร (2.17 – 3.11 ไมล์) ซึ่งเหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นออกกำลังกายใหม่ ๆ ทำให้ผู้วิ่งรู้สึกสนุกสนานเพราะระยะทางไม่ไกลเกินไป 2) การวิ่งมินิมาราธอน (Mini Marathon) สำหรับประเทศไทยนั้น จะมีระยะทางเท่ากับหนึ่งในสี่ของมาราธอน (Marathon) คือ การวิ่งระยะทาง 10.55 กิโลเมตร 3) การวิ่งฮาล์ฟมาราธอน (Half Marathon) คือ การวิ่งระยะทาง 21.0975 กิโลเมตร ซึ่งเป็นระยะทางมาตรฐานที่จัดแข่งขันระดับนานาชาติทั่วโลก 4) มาราธอน (Marathon) คือ การวิ่งระยะทาง 42.195 กิโลเมตร เป็นระยะทางมาตรฐานที่จัดแข่งขันระดับนานาชาติทั่วโลก ในขณะนี้ในประเทศไทยมีงานวิ่งระดับสากลที่มีตรารับรองจาก International Association of Athletics Federations (IAAF) ได้แก่ งานวิ่ง “บางแสน 21” ที่ได้รับการจัดให้อยู่ในระดับ Silver Road Race Label และงานวิ่ง บุรีรัมย์มาราธอน อยู่ในระดับ Bronze Label และ 5) อัลตรามาราธอน (Ultramarathon) คือ การวิ่งระยะทางมากกว่า 42.195 กิโลเมตร ซึ่งเป็นการแข่งขันที่ต้องใช้ความเข้มแข็งของจิตใจและทำท่ายในการก้าวข้ามขีดจำกัดของร่างกาย โดยอาจมีการวิ่งเทรล (Trail Running) รวมอยู่กับการแข่งขันอัลตรามาราธอน (Ultramarathon) ก็ได้ ขึ้นอยู่กับการจัดงานแข่งขัน เช่น Ultra-Trail Chiang Rai (UTCR), Ultra-Trail Nan (UTN) และ Ultra-Trail Unseen Koh Chang (UTKC) เป็นต้น

สำหรับการแข่งขันวิ่งประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นการแข่งขันวิ่งในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีการผสมผสานชนิดกีฬาหรือการวิ่งผ่านพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีความท้าทายมากยิ่งขึ้น โดยจะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น

1) ไตรกีฬา (Triathlons) ประกอบไปด้วยกีฬา 3 ประเภท ได้แก่ การแข่งขันว่ายน้ำ (ประมาณ 1,500 เมตร) ปั่นจักรยาน (ประมาณ 40 กิโลเมตร) และวิ่งมาราธอน (ประมาณ 10 กิโลเมตร) จนถึงเส้นชัย ซึ่งเป็นระยะที่ใช้ในการแข่งโอลิมปิก ITU หรือการแข่งขันระดับชาติอื่น ๆ

2) การวิ่งข้ามทุ่ง (Cross Country Running) การแข่งขันที่วิ่งไปตามภูมิประเทศที่กำหนด อาจวิ่งบนเส้นทางวิบากเป็นเนินเขา ทุ่งหญ้า ลุยน้ำลุยโคลน เป็นต้น มักวิ่งในระยะทาง 4-12 กิโลเมตร ทั้งนี้ ในต่างประเทศการแข่งขันส่วนใหญ่จะจัดช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว โดยมีทั้งแบบทีมและแบบเดี่ยวซึ่งเหมาะกับนักวิ่งที่ชอบแนววิบากและรักธรรมชาติ

3) การวิ่งเทรล (Trail Running) เป็นการผสมผสานระหว่างการวิ่งและการเดินเขา เป็นการวิ่งมาราธอนที่ต้องพร้อมเผชิญทุกสภาพพื้นที่ โดยเส้นทางวิ่งในแต่ละสนามจะเปลี่ยนไปตามลักษณะภูมิประเทศในแถบพื้นที่นั้น ๆ นักวิ่งอาจต้องวิ่งลัดเลาะตามเนินเขา บนพื้นกรวด พื้นทราย หรือแม้แต่วิ่งลงห้วย โดยระยะการแข่งขันในไทยเราแบ่งออกเป็นหลายระยะทาง ตั้งแต่ 15 กิโลเมตร 25 กิโลเมตร 50 กิโลเมตร และมากที่สุดคือ มากกว่า 100 กิโลเมตร สำหรับในประเทศไทยมีผู้สนใจที่จะเข้าร่วมและมีการจัดแข่งขันวิ่งเทรลจำนวนมากขึ้น เช่น การแข่งขันวิ่งเทรล Ultra-Trail Nan 100, Tanaosri Trail, Maesalong Trail และ Kao Praturubchang Trail (KPTC Trail) เป็นต้น (จันทร์ธน์ หิรัญกิจรังษี, 2562)

2.1.2 การวิ่งเทรล (Trail Running)

เมื่อกล่าวถึงการวิ่งเทรล (Trail Running) หลายคนอาจจะนึกถึงการวิ่งในเส้นทางที่ยากลำบาก มีอุปสรรคทางธรรมชาติ ตามลักษณะทางภูมิประเทศในแต่ละพื้นที่ เช่น วิ่งขึ้นเขา ลงห้วย ริมชายหาด ซึ่งเป็นการวิ่งบนเส้นทางที่โอบล้อมไปด้วยธรรมชาติ

โดย Chase and Hobbs (2010) ได้นิยามลักษณะของการวิ่งเทรล (Trail Running) ไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) เป็นเส้นทางที่ไม่ได้มีการปรับพื้น เช่นปูพื้น หรือลาดยาง 2) มีสิ่งกีดขวางทางธรรมชาติ 3) มีระดับของความสูง-ต่ำของพื้นที่อย่างมีนัย นั่นคือ มีการขึ้นเนินและวิ่งในทางลาดชัน 4) มีวิวทิวทัศน์รายรอบ ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ ทำให้เส้นทางจักรยานหรือเส้นทางที่รถวิบากวิ่งได้อย่างเนินเขาที่มีทิวทัศน์สวยงามก็ถือเป็นเส้นทางธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น การวิ่งบนทางหลวงที่ขึ้นสู่ยอดเขาอีแวนส์ซึ่งเป็นถนนลาดยางที่สูงที่สุดในอเมริกาเหนือเนื่องจากความสูง 14,000 ฟุต นับเป็นอุปสรรคตามธรรมชาติในโลกของทุกคน

สอดคล้องกับที่ International Trail Running Association (ITRA, 2018) ได้กำหนดเส้นทางการแข่งขันวิ่งเทรลว่าเป็น “การแข่งขันทางเท้าที่เปิดให้ทุกคนเข้าร่วมได้ซึ่งจัดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยมีถนนลาดยางน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (ซึ่งไม่ควรเกิน 20% ของเส้นทางทั้งหมด) การวิ่งประเภทนี้มีระยะทางตั้งแต่ไม่กี่กิโลเมตรสำหรับการวิ่งระยะสั้นไปจนถึง

80 กิโลเมตร และไกลกว่านั้นสำหรับการแข่งขันในเส้นทางพิเศษ ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทะเลทราย ป่า รวมถึงระดับความชันในการปีนและทางลาดลงเขา ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาค และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางและระดับความชันในแต่ละเส้นทางเป็นอุปสรรคสำคัญที่กำหนดความยากง่ายในแต่ละสนาม โดยต้องมีการจัดทำเครื่องหมายบอกเส้นทางให้ถูกต้องตลอดเส้นทาง จึงอาจกล่าวได้ว่าการวิ่งเทรล (Trail Running) ที่แวดล้อมไปด้วยภูมิประเทศและอุปสรรคบนเส้นทางซึ่งไม่เพียงแต่ฝึกความอดทนทางร่างกาย แต่ยังรวมถึงการฝึกทักษะประสานงานของร่างกายและจิตใจ และสร้างสมาธิของนักวิ่งด้วย เนื่องจากต้องมีการทรงตัวให้มั่นคง การสังเกตพื้นที่ของเส้นทาง และการใช้กลุ่มกล้ามเนื้อของร่างกายมากกว่าการวิ่งบนถนน

ความแตกต่างที่สำคัญเมื่อเทียบการวิ่งเทรลกับวิ่งเส้นทางปกติ (บนถนน) คือ ความแตกต่างของร่างกายและความทรหดของจิตใจ เนื่องจากกีฬาประเภทนี้ต้องอาศัยกลุ่มกล้ามเนื้อต่าง ๆ ต้องใช้ความมั่นใจสูง ความอดทน ความตั้งใจอันแน่วแน่ และทักษะการประสานงานตลอดจนความสามารถในการคาดการณ์เส้นทางที่ดี หลายคนแสวงหาความสงบสุขจากเส้นทางวิ่งเทรลด้วยเหตุผลด้านสุขภาพ เนื่องจากในการวิ่งบนเส้นทางปกติต้องใช้เวลาเคลื่อนไหวซ้ำซากจำเจครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างหนักหน่วงบนพื้นผิวที่มีการไม่เปลี่ยนแปลงทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายตามมา (Robillard, 2014) นอกจากนี้ สิ่งสำคัญสำหรับนักวิ่งเทรลนั้นไม่ใช่เวลาเข้าเส้นชัย แต่เป็นประสบการณ์ที่ได้รับและความสมบูรณ์แบบของธรรมชาติระหว่างเส้นทาง โดย Robillard (2014) ได้กล่าวไว้ว่า “เหตุผลสำหรับการสำรวจเพื่อการวิ่งเทรลนั้นมีหลากหลายเหตุผล เช่นเดียวกับบุคคลที่กระโดดไปในถิ่นทุรกันดาร ผู้คนมักหาเส้นทางเพื่อแสวงหาการผจญภัย การวิ่งบนถนนเป็นกีฬาที่ค่อนข้างปลอดภัยและน่าเบื่อ แต่สำหรับการวิ่งเทรลนั้น ในทางกลับกันก็อาจเกิดอันตรายได้ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่สนามแข่งขัน”

ตัวเลขของนักวิ่งที่เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งเทรล (Trail Running) ข้อมูลจากประเทศสหรัฐอเมริกาแสดงให้เห็นจำนวนนักวิ่งที่เพิ่มขึ้นจาก 4.56 ล้านคน ในปี 2006 เพิ่มขึ้นเป็น 9.15 ล้านคน ในปี 2017 (Lange, 2020) จากอดีตจนถึงปัจจุบันแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการวิ่งเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นไปที่การบรรลุเป้าหมายมาเป็นทางด้านจิตใจ สุขภาพ และการให้ความสำคัญกับสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากผู้คนจำนวนมากที่เดินทางไปแข่งขัน มีการวิจัยที่ศึกษาการมีส่วนร่วมในการวิ่งทั่วโลก โดยการวิเคราะห์ครอบคลุมผลการแข่งขัน 107.9 ล้านรายการ มากกว่า 70,000 เหตุการณ์ระหว่างช่วงปี 1986 ถึงปี 2018 ซึ่งเป็นการศึกษาผลการแข่งขันที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ พบว่าช่วงอายุของนักวิ่งมีความสำคัญลดลงจากเมื่อ 15 ปีก่อน อย่างมีนัยสำคัญ นักวิ่งใช้เวลาในการแข่งขันมากขึ้นและเข้าเส้นชัยช้าลงเพื่อที่จะได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันที่ยาวนานมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นผลการสำรวจยังพบว่า เมื่อ 10 ปีที่แล้วการวิ่งมาราธอนเป็นเป้าหมายสูงสุดสำหรับนักวิ่งหลายคน ซึ่งคนที่สามารถวิ่งจบการแข่งขันได้มีไม่มากนัก ภายหลังจากได้มีกลุ่มนักวิ่งที่มีประสบการณ์น้อยได้

เข้าร่วมการแข่งขันและพิสูจน์ว่านักวิ่งที่มีประสบการณ์น้อยก็สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้เช่นกัน ทำให้กลุ่มนักวิ่งที่ชื่นชอบความท้าทายในการแข่งขันขาดความท้าทายในการวิ่ง และไม่รู้สึกริษัยกับการวิ่งมาราธอนอีกต่อไป (Andersen, 2021) ด้วยเหตุนี้ การวิ่งอัลตร้ามาราธอน (Ultra-Marathon) การวิ่งเทรล (Trail Running) การแข่งขันไอรอนแมน (Iron Man) และการวิ่งประเภทอื่น ๆ จึงได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น การวิ่งเทรลในต่างประเทศนั้น งานวิ่งเทรลที่นักวิ่งเทรลให้การยอมรับมีหลายเส้นทางการแข่งขัน เช่น การแข่งขันรายการ Ultra Trail du Mont Blanc (UTMB) ในประเทศฝรั่งเศส โดยมีเส้นทางวิ่งผ่าน 3 ประเทศ คือ ฝรั่งเศส อิตาลี และ สวิตเซอร์แลนด์ การแข่งขันรายการ The Barkley Marathons ในสหราชอาณาจักร เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัย เรื่อง The rise of trail running in South Africa: possibilities for small-scale sports tourism ของ McKay, McEwan, and Baker (2019) ได้แสดงให้เห็นถึงจำนวนการเพิ่มขึ้นของงานวิ่งเทรลในประเทศแอฟริกาได้อย่างเป็นทางการ โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึงสามเท่า ในระหว่างปี 2011 ถึงปี 2016 โดยประเทศแอฟริกาใต้เป็นที่ยึดของเส้นทางวิ่งเทรลที่เป็นสัญลักษณ์หลายแห่ง ได้แก่ งานวิ่ง The 52 km Rhodes Run (ก่อตั้งเมื่อปี 1989) งานวิ่ง The Sky Run (ก่อตั้งเมื่อปี 1991/2) งานวิ่ง The 80 km Peninsula Ultra fun run (PUFfer) (ก่อตั้งเมื่อปี 1995) งานวิ่ง The Hobbit trail run (ก่อตั้งเมื่อปี 2006) และงานวิ่ง The 44 km Otter African Trail Run (ก่อตั้งเมื่อปี 2008) การเติบโตนี้สะท้อนถึงแนวโน้มกีฬาระหว่างประเทศ เมื่อพิจารณาถึงเรื่องราวของแอฟริกาใต้กับการวิ่งระยะไกล และด้วยสุขภาพและการออกกำลังกายที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ การวิ่งเทรลจึงเป็นหนึ่งในกลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุดของอุตสาหกรรมกีฬาในประเทศแอฟริกา (McKay et al., 2019)

2.1.3 การสร้างเสริมสุขภาพกับการวิ่งเทรล (Trail Running)

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยหลายเรื่อง พบว่าการวิ่งเป็นประจำนั้นมียุทธศาสตร์ต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านฟื้นฟูจิตใจ (Morgan, 1985) การวิ่งทำให้มีภาวะความตึงเครียด ความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้าลดลง (Farmer et al., 1988; Martinsen, 1987) นักวิ่งแสดงออกให้เห็นว่ามีระดับความวิตกกังวลลดลง (Sparling, Nieman, & O'Connor, 1993) มีความโกรธ ความเหนื่อยล้า และความสับสนที่ลดลง และยังเพิ่มความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ได้วิ่งเลย (Morgan, 1985)

Mitchell (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Is physical activity in natural environments better for mental health than physical activity in other environments? ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การออกกำลังกายเป็นประจำในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติกับการลดความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิต ผู้ที่ออกกำลังกายในสภาพแวดล้อมที่มีต้นไม้และธรรมชาติเป็นประจำ

มีความเสี่ยงต่อปัญหาสภาพจิตใจเพียงครึ่งเดียวเมื่อเทียบกับสุขภาพจิตของผู้ที่ไม่ได้ออกกำลังกาย ในสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นการใช้เวลากับธรรมชาติสัปดาห์ละครั้ง ทำให้ความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาทางสุขภาพจิตลดลงถึง 6% สอดคล้องกับการศึกษาของ Zhang and Chen (2019) ที่ได้ศึกษาเรื่อง A systematic review of the relationship between physical activity and happiness ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการออกกำลังกายและความสุข ผลปรากฏว่า ความถี่และปริมาณการออกกำลังกายเป็นปัจจัยสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายและความสุข มากไปกว่านั้น ผลการวิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงการออกกำลังกายเพียงเล็กน้อยก็สามารถสร้างความสุขที่แตกต่างได้ และผลการวิจัยยังปรากฏอีกว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของระดับความสุขระหว่างการออกกำลังกายหนึ่งวันต่อสัปดาห์กับการไม่ได้ออกกำลังกายเลย ดังนั้นการออกกำลังกายเพียง 10 นาทีต่อสัปดาห์อาจเพิ่มโอกาสในการมีความสุขได้มากขึ้น

จากผลการวิจัยข้างต้น จึงสามารถกล่าวได้ว่าการออกกำลังกายโดยการวิ่งเทรล (Trail Running) สามารถเพิ่มความสุขในการดำรงชีวิต ลดปัญหาสุขภาพจิต สร้างกำลังใจและความมุ่งมั่นให้เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นในยุคที่เศรษฐกิจและปัญหาด้านสังคมส่งผลกระทบต่อผู้คนมีความตึงเครียดในการดำรงชีวิตสูง การวิ่งจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการออกกำลังกายของผู้คนที่สามารถลดความรู้สึกด้านลบและเติมเต็มความรู้สึกด้านบวกให้เพิ่มขึ้นได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน สิ่งเหล่านี้จึงทำให้การวิ่งกลายเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของผู้คนจำนวนมากในสังคมปัจจุบัน

2.1.4 ความปลอดภัยในการจัดงานวิ่ง (Safety and Health)

ในการจัดงานวิ่งแต่ละครั้งนอกจากต้องมีการบริหาร ประสานงาน และจัดการองค์ประกอบของงานในหลายด้านอีกทั้งยังมีผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และด้านหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการแข่งขัน คือ การแข่งขันที่ปลอดภัยและเท่าเทียม นอกจากนี้ผู้จัดการแข่งขันยังต้องตระหนักและรับผิดชอบต่อชุมชนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานด้านความปลอดภัยสาธารณะ สื่อมวลชน ผู้สนับสนุน (คณะทำงานพัฒนาแนวทางและมาตรฐานการจัดงานวิ่ง, 256) จากกรณีเหตุการณ์วางระเบิดในงานบอสตันมาราธอน ในปี 2013 ทำให้งานวิ่งในหลายๆ ประเทศมีมาตรการด้านความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น โดยการรักษาความปลอดภัยในงานบอสตันมาราธอน ในปี 2015 ได้จัดให้มีตำรวจยืนรักษาความปลอดภัยตลอดเส้นทางวิ่งโดยเฉพาะที่จุดเส้นชัยที่มีผู้ชมจำนวนมากยืนรอชมผู้เข้าเส้นชัย

ในประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำแนวปฏิบัติการจัดกิจกรรมวิ่งตามภูมิประเทศ (Trail Running) และคู่มือการจัดกิจกรรมวิ่งตามภูมิประเทศ (Trail Running) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่จัดกิจกรรมใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบ ประเมินผล และพัฒนา กิจกรรมและอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสามารถลดปัญหาความไม่พร้อม และลดความเสี่ยงอันตราย

ต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562ก) ซึ่งในคู่มือดังกล่าวจะแสดงรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนในการเตรียมการแข่งขัน เช่น ด้านการขออนุญาตจัดการแข่งขัน การประกันภัย ข้อพึงปฏิบัติเมื่อผ่านชุมชนในพื้นที่ การจัดทำแผนที่และการสำรวจเส้นทาง การวางแผนความปลอดภัยและการประเมินความเสี่ยง แผนที่และสัญลักษณ์บนเส้นทางการแข่งขัน เป็นต้น ซึ่งแนวปฏิบัติและคู่มือดังกล่าวนี้จะสามารถยกระดับการจัดการแข่งขันวิ่งเทรลให้มีคุณภาพและความปลอดภัยมากขึ้น

และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ Coronavirus 2019 หรือ COVID-19 ทำให้การบริหารจัดการในการแข่งขันวิ่งเทรลหลายแห่งได้มีเงื่อนไขด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยเพื่อคัดกรองนักวิ่ง เช่น งาน Ultra Trail du Mont Blanc (UTMB) นักวิ่งที่เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องแสดงเอกสาร Health Pass อย่างใดอย่างหนึ่งจากใบรับรองการฉีดวัคซีนครบโดส ผลตรวจ COVID-19 เป็นลบแบบ PCR หรือแอนติเจน เทสต์ ไม่เกิน 48 ชม. หรือใบรับรองการหายจาก COVID-19

ในประเทศไทยนั้น มีการจัดงานกีฬาภายใต้สถานการณ์วิกฤติ COVID-19 ภายใต้เงื่อนไขของสคบ. และปฏิบัติตามมาตรการสาธารณสุข ได้แก่ การจัดงานวิ่งเทรล รายการ Thailand by UTMB 2020 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม-1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 บริเวณรอบบดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีการบริหารจัดการตามมาตรการการควบคุมโรคระบาด ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับภาคเอกชน ได้จัดทำมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (Safety & Health Administration: SHA) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2563) เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานกลางของแต่ละกิจการและกิจกรรม และได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการ และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านสาธารณสุขเป็นหลัก และคำนึงถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ สามารถทำได้ตามวิถีชีวิตใหม่ที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์โลกในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 นั้น เป็นไปอย่างถูกสุขอนามัยและมีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

2.1.5 ประสบการณ์ในการวิ่งเทรล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการวิ่งเทรล พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการวิ่งเทรลพบได้ทั้งประสบการณ์ทางด้านจิตใจและทางด้านร่างกาย

การศึกษาเรื่อง Comparison of vitality states of finishers and withdrawers in trail running: An enactive and phenomenological perspective ของ Rochat, Hauw, Antonini

Philippe, Crettaz von Roten, and Seifert (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การรักษา การสูญเสีย และการฟื้นฟูพลังงานระหว่างการแข่งขัน ซึ่งอาจทำให้นักวิจัยเข้าใจในปัจจัยที่กำหนดความสามารถของนักวิ่งในการจบการแข่งขันแบบเอ็กซ์ตรีม โดยคนทั่วไปมองว่าเป็นความสามารถในการเอาชนะตนเอง ผลวิจัยปรากฏว่า ความท้าทายหลักสำหรับนักวิ่ง คือ การหลีกเลี่ยงการเข้าสู่ภาวะหมดพลังงาน ยิ่งนักวิ่งสามารถอยู่ในสภาวะรักษาพลังงานไว้ได้มากเท่าไรก็ยิ่งมีโอกาสมากขึ้นที่จะวิ่งจบการแข่งขัน นั่นหมายถึง ระหว่างการแข่งขันนักวิ่งต้องมีการวางแผนการวิ่งที่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการวิ่งของตนตามที่ได้ฝึกซ้อมมาก่อนหน้า

Boudreau (2010) ได้ทำการศึกษาเรื่อง How long distance trail running affects the lived experience of women employees' productivity at work โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ของนักวิ่งเทรลเพศหญิงที่เคยมีประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในชีวิตการทำงานที่พวกเขาเชื่อว่าเกี่ยวข้องกับมาวิ่งเทรล การวิ่งเทรลที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานอย่างไร และทัศนคติที่มีต่องานของพวกเขาเปลี่ยนไปอย่างไรจากการวิ่งเทรล ผลวิจัยปรากฏว่า การวิ่งเทรลทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองในที่ทำงานเพิ่มขึ้น มีทัศนคติเชิงบวกที่มากขึ้น การปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารเวลาและทักษะองค์กรที่ดีขึ้น มีระเบียบวินัยมากขึ้น และมุ่งเน้นทางจิตกับเป้าหมายอาชีพและการแก้ปัญหาที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังช่วยบรรเทาความเครียดจากงานได้มากขึ้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการศึกษาที่อ้างอิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ (Motivation) อยู่เป็นจำนวนมาก และได้มีการพัฒนาแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในแวดวงวิชาการและงานวิจัยทั่วโลก (Cha, McCleary, & Uysal, 1995; Gagné & Deci, 2005; Getz & McConnell, 2014; Goodsell et al., 2013; LaChausse, 2006; Ogles & Masters, 2003; Won, Park, & Turner, 2010; Yousefi & Marzuki, 2012; Zach et al., 2017)

แรงจูงใจ สามารถให้ความหมายได้ว่า เป็นแรงผลักดันที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลนั้นกระทำการต่าง ๆ ได้และอาจมีต้นกำเนิดแตกต่างกัน (Nix, Ryan, Manly, & Deci, 1999) แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายในที่กระตุ้น นำทาง หรือเป็นตัวรวมพฤติกรรมต่าง ๆ

A. H. Maslow (1943) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ หรือแรงจูงใจของมนุษย์ เขามีความคิดว่า มนุษย์มีความต้องการ และมีอยู่ตลอดเวลา ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสาเหตุให้เกิดแรงจูงใจในการทำพฤติกรรม โดยได้จำแนกความต้องการของมนุษย์เป็นลำดับขั้น ซึ่งมนุษย์จะตอบสนองความต้องการตามลำดับก่อนหลัง ดังนี้

1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานขั้นแรกของมนุษย์ เป็นความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงร่างกาย การดื่มน้ำเพื่อดับกระหาย ยารักษาโรคเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย เครื่องนุ่งห่มเพื่อปกปิดร่างกายจากความหนาวเย็นหรือร้อนที่พิกอาศัยสำหรับหลบภัย อันตรายต่าง ๆ

2) ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัย ปราศจากอันตรายและสิ่งกีดกันในชีวิต เป็นต้น

3) ความต้องการด้านสังคม (Social Needs) หรือ ความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs) เป็นความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ต้องการมีความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม ดังนั้นมนุษย์จึงอยากมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เป็นต้น

4) ความต้องการได้รับการยอมรับ (Esteem Needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-Esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) ที่จะเป็นที่นับถือยกย่องในวงสังคม มนุษย์ชอบที่จะมีความเคารพในตนเอง ให้เกียรติตนเอง ในขณะเดียวกันก็ต้องการได้รับเกียรติและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น มนุษย์ต้องการให้ผู้อื่นตระหนักถึงความสำคัญ ต้องการมีชื่อเสียง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะนำมาสู่ความรู้สึกมั่นใจในตัวเอง

5) ความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต (Self-Actualization Needs) ความต้องการสัมฤทธิ์ผลในสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้หรือความพึงพอใจส่วนตัว (Self-Fulfillment) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล มนุษย์มีความปรารถนาที่จะเป็นอย่างที่ตนเองใฝ่ฝันไว้ซึ่งตัวตนในอุดมคตินี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็น บุคคลพิเศษ เช่น นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

โดยทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Maslow's General Theory of Human & Motivation) ได้แบ่งลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ไว้ 5 ขั้นจากต่ำไปสูง ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีของ Abraham Maslow (Maslow's Hierarchy of Human Needs)

แหล่งที่มา: Maslow and Lewis (1987).

Maslow (1954) ยังได้อธิบายลักษณะความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการเสมอและไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป และมนุษย์จะมีความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ตามลำดับชั้นของความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนอง ความต้องการระดับสูงก็จะเกิดการเรียกร้องให้มีการตอบสนองต่อไป กระบวนการความต้องการของมนุษย์นี้ไม่มีที่สิ้นสุด โดยเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้คน การตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางจะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในพฤติกรรม การพักผ่อนและการเดินทาง แรงจูงใจแสดงถึงปัจจัยภายในที่กระตุ้นชี้นำและผสมผสานพฤติกรรมของบุคคล (Iso-Ahola, 1982)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะบางอย่างภายในตัวบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดการกระทำหรือพฤติกรรมบางอย่างในลักษณะที่มีเป้าหมาย หรือแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยยู่ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนต้องการ คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละแต่คนที่มีความจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรมหรืออาจจะล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

ทฤษฎีแรงจูงใจที่เป็นที่นิยมและเชื่อถืออีกหนึ่งทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีความมุ่งมั่นของตนเอง (Self-Determination Theory: SDT) โดย Ryan and Deci (2000) ได้นำเสนอไว้ว่า หากต้องการสร้างให้เกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ต้องทำให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ อันประกอบด้วย 1) มีความสามารถทำสิ่งนั้นได้ดี (Competence) 2) การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) 3) ความเป็นอิสระ (Autonomy) เช่น สามารถเลือกตัดสินใจเองได้ และการสร้างแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยเหตุผลที่ขับเคลื่อนหรือควบคุมจากภายนอก อันประกอบด้วย 1) การยอมรับข้อบังคับจากภายนอก (External Regulation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปเพื่อตอบสนองความพึงพอใจความต้องการจากภายนอกหรือเพื่อการได้รับรางวัล 2) ความยินยอม (Introjected Regulation) เป็นพฤติกรรมที่กระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิด หรือเพื่อเพิ่มพูนการบรรลุผลทางจิตใจ เช่น ความภาคภูมิใจหรือรู้สึกว่าคุณค่า 3) การกำหนดลักษณะ (Identified Regulation) เป็นรูปแบบของแรงจูงใจที่เกิดจากค่านิยมส่วนตัว ซึ่งยอมรับในข้อบังคับที่เห็นว่าตรงกับพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ และ 4) การบูรณาการ (Integrated Regulation) เป็นรูปแบบแรงจูงใจที่หลอมรวมค่านิยมส่วนบุคคลและความเชื่อส่วนบุคคลจนออกมาเป็นแรงจูงใจของบุคคลและกลายเป็นค่านิยมของตนเอง

2.2.1 แรงจูงใจกับการวิ่ง

เหตุผลในการเข้าร่วมงานวิ่งนั้นมีหลากหลาย และผลลัพธ์อาจเป็นไปได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ การวิจัยก่อนหน้านี้พบว่า เหตุผลที่ผู้คนนิยมมากที่สุดสำหรับการตัดสินใจเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอน คือ ความต้องการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Goal Achievement) ความต้องการสร้างคุณค่าให้แก่ตนเอง (Personal Worth) และความต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคม นอกจากนี้ความนิยมของการวิ่งมาราธอนได้รับการอธิบายว่าเป็น "ปรากฏการณ์การวิ่งมาราธอน (Marathon Fever) ซึ่งแพร่หลายในหมู่นักวิ่งวัยกลางคน (Newcomer, 2008; Ogles & Masters, 2003; Summers, Sargent, Levey, & Murray, 1982)

การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการวิ่งมาราธอนเป็นเรื่องที่มีการศึกษาอย่างแพร่หลาย จากการศึกษาเรื่อง An investigation of different motivations of marathon runners with varying degrees of experience ของ Masters and Ogles (1995) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการวิ่งมาราธอนของนักวิ่งรุ่นใหม่และนักวิ่งที่มีประสบการณ์นั้น จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอนนั้นมีความแตกต่างกันตามลักษณะของประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) นักวิ่งมาราธอนที่มีประสบการณ์ซ้ำของ (Veteran Marathon Runners) แรงจูงใจคือการถูกกระตุ้นด้วยตัวแปรทางด้านตัวตนทางสังคม ด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านสุขภาพ และด้านการแข่งขัน ซึ่งสามารถให้คำจำกัดความได้ว่าเป็น “อัตลักษณ์ของการวิ่งมาราธอน” (Marathon Identity) โดยนักวิ่งมาราธอนกลุ่มนี้จะประกอบด้วย กลุ่มย่อยของนักวิ่งที่มีเอกลักษณ์ตามประสบการณ์ โดยแบ่งจากความถี่ในการเข้าร่วมการวิ่งมาราธอน

2) นักวิ่งมาราธอนระดับกลาง (Mid-Level Marathon Runners) Johnsgard (1985) ค้นพบว่า นักวิ่งมาราธอนที่มีประสบการณ์มากขึ้นจะถูกกระตุ้นด้วยเหตุผลทางจิตวิทยา มากกว่าด้านประโยชน์ทางร่างกาย นอกจากนี้ Summers et al. (1982) ได้ทำการศึกษานักวิ่งมาราธอนหลังจากจบการวิ่งครั้งแรกของพวกเขา พบว่า เหตุผลในการวิ่งมาราธอนครั้งที่สองนั้นจะมุ่งไปที่การเพิ่มขีดความสามารถ และตัวแปรทางด้านจิตวิทยาซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Masters and Ogles (1995) ว่ากลุ่มนักวิ่งมาราธอนระดับกลางนั้นเป็นกลุ่มที่ถูกกระตุ้นโดยความต้องการที่จะวิ่งให้ดีขึ้นกว่าการวิ่งในครั้งก่อน และเป็นกลุ่มที่ได้รับประโยชน์ทางด้านจิตวิทยาจากการวิ่งมาราธอน พวกเขาจะมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยภายใน ซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ประโยชน์ด้านจิตวิทยา และการเพิ่มขีดความสามารถในการรู้จักตนเอง

3) นักวิ่งมาราธอนมือใหม่ (Rookie Marathon Runners) จากผลการศึกษาพบว่า เป้าหมายเรื่องสุขภาพและน้ำหนักตัว เรื่องการเคารพตนเอง และการเอาชนะเป้าหมายส่วนตัวนั้น เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดสำหรับนักวิ่งมาราธอนที่เริ่มวิ่งเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ น้ำหนัก และความสำเร็จของเป้าหมายส่วนบุคคล

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักวิ่งระยะไกล (Long Distance Runner) ซึ่งมีผู้ทำมาแล้วก่อนหน้านี้ (Carmack & Martens, 1979; Clough, Shepherd, & Maughan, 1989; Johnsgard, 1985; Summers, Machin, & Sargent, 1983; Summers et al., 1982) ซึ่งผลการวิจัยนั้นมีการระบุถึงปัจจัยด้านสุขภาพน้ำหนัก และความสำเร็จของเป้าหมายส่วนบุคคลอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเริ่มต้นการออกกำลังกายและการวิ่งมาราธอน นอกจากนี้ความสำคัญของความนับถือตนเอง อาจเป็นเอกลักษณ์สำหรับนักวิ่งมือใหม่และอาจเป็นแรงจูงใจสำคัญของพวกเขา เมื่อเทียบกับนักกีฬาอื่น ๆ หรือนักวิ่งระยะสั้น ไม่เพียงเท่านั้น Curtis and McTeer (1981) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจที่ทำให้คนวิ่งมาราธอน โดยการใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) ถามเหตุผลที่ทำให้นักวิ่งมาราธอนตัดสินใจวิ่งมาราธอน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจเริ่มต้นที่ทำให้นักวิ่งตัดสินใจเข้าร่วมการวิ่งมาราธอน คือ เหตุผลด้านประโยชน์ทางร่างกาย ได้แก่ การลดน้ำหนัก และเหตุผลด้านประโยชน์ทางจิตใจ ได้แก่ เพื่อลดความเครียดในชีวิต โดยเฉพาะการฝึกฝนสำหรับการวิ่งมาราธอนเพื่อความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ใน การวิ่งมาราธอน

Summers et al. (1982) ได้ใช้รูปแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเปลี่ยนของนักวิ่งที่วิ่งมาราธอนเป็นครั้งแรก โดยการสร้างกลุ่มของคำถามทั้งก่อนเริ่มการวิ่ง และกลุ่มคำถามสำหรับหลังจากวิ่งสำเร็จ โดยกลุ่มคำถามสำหรับก่อนการแข่งขันนั้นได้ถามเหตุผลที่นักวิ่งตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขันมาราธอนในครั้งแรกซึ่งคำตอบส่วนใหญ่คือ ผู้วิ่งต้องการเผชิญหน้ากับความท้าทายทั้งทางร่างกายและจิตใจ พร้อมกับความรู้สึกที่ต้องการทำสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ให้สำเร็จ ในขณะที่คำถามสำหรับหลังจบการแข่งขันคือการถามเหตุผลที่จะทำให้นักวิ่งกลับมาวิ่งมาราธอนอีกในครั้งต่อไปซึ่งคำตอบที่นักวิ่งตอบมากที่สุด คือ เพื่อต้องการใช้เวลาในการวิ่งให้เร็วขึ้นกว่าเดิม

Havenar and Lochbaum (2007) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอนที่เปลี่ยนแปลงไปตามความแตกต่างของตัวแปรของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นนักวิ่งที่ล้มเลิกการวิ่งไปในช่วงการฝึก เปรียบเทียบกับนักวิ่งมาราธอนที่แข่งขันจนสำเร็จ เพื่อหาความแตกต่างของแรงจูงใจระหว่างคนทั้งสองกลุ่ม โดยทำการศึกษานักวิ่งมาราธอน จำนวน 106 คน ซึ่งเข้าร่วมการฝึกซ้อมแข่งขันมาราธอนเป็นครั้งแรก โดยติดตามการฝึกซ้อมเป็นเวลา 20 สัปดาห์ผลการศึกษาพบว่า มีผู้เข้าร่วม จำนวน 31 คน ที่ฝึกจนสำเร็จและได้เข้าร่วมในการแข่งขันจริง ในขณะที่อีก 75 คนนั้น ได้ยกเลิกและออกจากการแข่งขันไป ซึ่งผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องแรงจูงใจทางด้านสังคม และเรื่องของการลดน้ำหนัก ระหว่างกลุ่มที่ประสบความสำเร็จกับกลุ่มที่ออกจากการฝึกไปก่อน ซึ่งกลุ่มที่ออกจากการฝึกไปก่อนนั้นจะเป็นกลุ่มที่ให้คะแนนความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจทางด้านสังคม และเรื่องของการลดน้ำหนักมากกว่า

นอกจากนี้ Ziegler (1991) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายในการรับรู้ประโยชน์และทัศนคติที่มีต่อการวิ่งมาราธอน และความแตกต่างระหว่างนักวิ่งที่จัดกลุ่มตนเองอยู่ในกลุ่มวิ่งเพื่อการแข่งขัน (Competitive Runner) กับกลุ่มนักวิ่งที่จัดกลุ่มตนเองเป็นนักวิ่งเพื่อความสนุกสนาน (Recreational Runner) โดยใช้แบบสอบถามกับนักวิ่ง จำนวน 402 คน ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ที่วิ่งมาราธอน ผลการศึกษาพบว่า นักวิ่งในกลุ่มที่วิ่งเพื่อความสนุกสนาน (Recreational Runner) นั้น รับรู้ถึงประโยชน์ของการวิ่งมากกว่ากลุ่มนักวิ่งเพื่อการแข่งขัน (Competitive Runner) อย่างไรก็ตาม กลุ่มนักวิ่งเพื่อการแข่งขันกลับแสดงออกถึงทัศนคติในด้านบวกที่มีต่อการวิ่งมาราธอน และบทบาทความสำคัญของการวิ่งมาราธอนที่มีต่อชีวิตพวกเขา ได้ดีมากกว่ากลุ่มนักวิ่งเพื่อความสนุกสนาน ผลการศึกษายังพบว่า เพศชายรับรู้ประโยชน์ของการวิ่งมาราธอนได้มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงนั้นมีความรู้สึกว่าการวิ่งมีประโยชน์ในด้านบวกกับเรื่องภาพลักษณ์ (Self-Image) มากกว่า

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด

ปัจจัยผลักดันหรือปัจจัยดึงดูด (Push-Pull Factors) เป็นปัจจัยที่กระตุ้นและจูงใจบุคคลให้เกิดการเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง ตามปัจจัยเฉพาะของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการพบเจอสิ่งแปลกใหม่ การได้เรียนรู้ การพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าสังคม และลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวที่จูงใจให้บุคคลเดินทางไปตามความต้องการของตนเอง เช่น บุคคลที่ต้องการความเงียบสงบก็จะเลือกเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเป็นส่วนตัว ความสะดวกสบายในการเดินทาง หลากหลายของกิจกรรม และอื่น ๆ (Crompton, 1979; Dann, 1977) ปัจจุบันสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปจะต้องมีสิ่งๆ ที่สร้างปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลมากพอที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจที่ให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางไปท่องเที่ยว หรือร่วมกิจกรรมในสถานที่นั้น ๆ Iso-Ahola (1982) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น ปัจจัยผลักดันกับปัจจัยดึงดูด (Push and Pull Factors) ซึ่งทำให้การเลือกจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแต่ละคนแตกต่างกันไป ปัจจัยผลักดัน หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงกระตุ้นภายใน ให้ผู้คนตัดสินใจเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ในการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยทางจิตวิทยา สังคม ประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่จำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) การค้นหาและประเมินตนเอง (Self-Exploratory) การพักผ่อนหย่อนใจ (Relaxation) ความรู้สึก มีเกียรติ มีชื่อเสียง มีหน้ามีตา (Prestige) การกลับสู่ความเป็นตัวเองหรือย้อนสู่อดีต (Regression) ความต้องการกระชับความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว (Kinship-enhancement) เช่น การเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง และความต้องการที่จะเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพทางสังคมกับบุคคลอื่น (Social Interaction)

ส่วนปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) หรือปัจจัยทางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การได้พบสิ่งแปลกใหม่ (Novelty) และการได้ศึกษาเรียนรู้ (Education) รวมทั้งทฤษฎีของ Dann (1977) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดไว้ว่า ปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นก่อนปัจจัยดึงดูด ปัจจัยผลักดันในตัวนักท่องเที่ยวจะเป็นตัวกำหนดให้นักท่องเที่ยวจะเลือกรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวที่จะไป แรงกระตุ้นจากความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางในอีกด้านหนึ่ง ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) หรือปัจจัยภายนอกของตัวบุคคล อันได้แก่ สิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความน่าสนใจของวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ การเดินทางและสถานที่พัก เป็นปัจจัยที่ให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางไปเช่นกัน

Uysal and Hagan (1993) ได้แบ่งปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) แรงจูงใจ ได้แก่ ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากความจำเจในชีวิตประจำวันและความเครียดจากการทำงาน ความต้องการพักผ่อนหรือผ่อนคลาย ความต้องการมีสุขภาพร่างกาย

ที่แข็งแรง และความชอบส่วนบุคคล 2) ปัจจัยด้านสังคมและประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา เชื้อชาติ อาชีพ และความเป็นอยู่ในครอบครัว และ 3) ความรู้ทางการตลาด

ส่วนปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ลักษณะจุดหมายปลายทาง ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ ความสวยงามของภูมิประเทศ ภูเขา ชายหาด ประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญและกิจกรรมสันทนาการ 2) ความสะดวกสบายและการเข้าถึงได้ ได้แก่ ระบบการคมนาคมขนส่ง ที่พัก ร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว และ 3) ภาพลักษณ์ด้านการตลาด ได้แก่ ภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทาง คุณภาพการบริการ และการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ Uysal and Hagan ได้ แบ่งออกแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงที่ผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจเกิดจากความคิด ทัศนคติ ความตั้งใจ ความสนใจ ความต้องการ ความพึงพอใจ การมองเห็น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มักจะยึดติดค่อนข้างถาวร และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เกิดจากการหล่อหลอมทางสังคมตั้งแต่ในวัยเด็ก แรงจูงใจภายในนั้น แบ่งออกเป็นหลายประเภทตามแต่ละประเภทของสินค้าและบริการ

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) แรงจูงใจภายนอกเป็นแรงที่ผลักดันจากภายนอกตัวบุคคลที่กระตุ้นให้เกิดเป็นพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รางวัล คำชม หรือได้รับการยกย่อง เป็นต้น แรงจูงใจนี้ไม่ส่งผลโดยถาวรต่อพฤติกรรม อยากกระทำเมื่อต้องการ บุคคลนั้นจะแสดงออก ทางพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อแรงจูงใจดังกล่าว และจะกระทำเมื่อได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งนั้นเท่านั้น เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับที่ Crompton (1979) กล่าวว่า ปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม ประกอบด้วย 1) การหลีกเลี่ยงจากความจำเจในชีวิตประจำวัน 2) การค้นหาและประเมินตนเอง 3) การพักผ่อนหย่อนใจ 4) ความรู้สึกมีเกียรติ 5) การกลับสู่ความเป็นตัวเอง 6) การได้เยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง และ 7) การมีโอกาสสร้างสัมพันธภาพทางสังคมกับบุคคลอื่น ส่วนปัจจัยดึงดูดหรือปัจจัยทางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การได้พบสิ่งแปลกใหม่และการได้ศึกษาเรียนรู้

ในอีกด้านหนึ่ง Dann (1977) ได้กล่าวว่า ปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยว คือ ปัจจัยที่ทำให้คนอยากที่จะ เดินทางท่องเที่ยวประกอบด้วยความต้องการ 5 ข้อ ได้แก่ 1) ความต้องการที่ตอบสนองความต้องการทางร่างกาย (Physical Needs) 2) ความต้องการในการเดินทางเพื่อให้โอกาสในการเข้าสังคม (Social Needs) 3) ความต้องการที่จะศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรม ชนชาติ และการดำรงชีวิตที่แตกต่างไปจากที่อยู่อาศัยเดิม (Cultural Needs) 4) ความต้องการความภาคภูมิใจที่ตนได้เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ (Prestige Needs) และ 5) ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ สถานที่ใหม่ ๆ (Novelty Needs)

ผลจากการศึกษาเรื่อง Anomie, ego-enhancement and tourism ของ Dann (1977) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด แสดงให้เห็นว่า การปลีกตัวจากสังคม หรือการหนีหนี (Escape) ไม่ว่าจะเป็นการหนีหนีจากชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อหน่าย หลีกหนีจากสิ่งที่คุ้นเคย ก็เป็นอีก หนึ่งปัจจัยที่เป็นเหตุผลให้ผู้คนตัดสินใจออกเดินทาง สอดคล้องกับที่ Hudman (1980) ได้กล่าวไว้ว่า นักท่องเที่ยวมักจะมีแรงจูงใจให้ออกเดินทางท่องเที่ยวอันมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ปัจจัยผลักดัน (Push Factor) คือสภาพเงื่อนไขที่มากกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันภายในตัว บุคคลให้ตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยว มาจากสาเหตุต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น

1) ความอยากรู้อยากเห็น เป็นแรงผลักดันภายในที่สามารถเห็นได้ชัดเจนที่สุด เนื่องจากมนุษย์มีสัญชาตญาณความอยากรู้อยากเห็นเรื่องในต่าง ๆ ที่ตนเองยังไม่รู้ การเดินทางท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นการสำรวจสิ่งใหม่ที่ยังไม่เคยได้สัมผัสแล้วนั้น ยังถือได้ว่าเป็นการเพิ่ม ประสบการณ์และการเรียนรู้ให้กับตนเอง

2) ความพึงพอใจ ความประทับใจในประสบการณ์ที่ได้สัมผัส และสิ่งใหม่ที่ได้พบเจอ จากการเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความสุขและความพึงพอใจแก่ตน ดังนั้น การออกเดินทางท่องเที่ยวก็เป็นอีกด้านหนึ่งของความพยายามในการแสวงหาความสุขให้กับตนเอง

ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) คือสภาพเงื่อนไขภายนอกที่ดึงดูด หรือเร้าใจ ให้บุคคลได้ออกมา เดินทางท่องเที่ยว ปัจจัยดึงดูดต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่

1) ลักษณะภูมิประเทศ คือลักษณะทางภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ หรือ ทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ประกอบกับสภาพทางภูมิอากาศ เช่น วิถีชีวิตที่สวยงาม อากาศ สดชื่นเย็นสบาย ก็จะเป็นปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ

2) ปัจจัยอื่น ๆ หรือ เรื่องอื่นที่เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว นอกเหนือไปจากสภาพทางกายภาพ ปัจจัยอื่น ๆ นี้ อาจจะได้แก่ การเป็นแหล่งสินค้าราคาถูก หรือ วัฒนธรรมที่โดดเด่น เป็นต้น

Getz and McConnell (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Serious sport tourism and event travel careers ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจของนักปั่นจักรยานเสือภูเขาในการเข้าร่วมการแข่งขัน The Trans Rockies Challenge mountain-bike event จากการวิเคราะห์พบว่านักปั่นจักรยานส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างมากในการแข่งขันปั่นจักรยานเสือภูเขา และมีแรงจูงใจหลักมาจากการพัฒนาตนเองผ่านการเผชิญกับความท้าทาย

การศึกษาเรื่อง The “pull” of tourism destinations: A means-end investigation ของ Klenosky (2002) ได้ทำการรวบรวมปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่ใช้ในการศึกษาของ นักวิชาการหลายท่าน ดังตารางที่ 2.1 เพื่อทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลักดันและปัจจัย

ดึงดูดในการกระตุ้นและชี้แนะพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยว ผลปรากฏว่า พฤติกรรม การเดินทางได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยสองชุด ชุดหนึ่งที่มีอิทธิพลหรือผลักดันให้บุคคลพิจารณาเดินทาง ออกนอกสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของตน และอีกชุดหนึ่งที่ดึงดูดหรือดึงให้บุคคลนั้นมาเยี่ยมชม สถานที่ใดแห่งหนึ่ง

ตารางที่ 2.1 การศึกษาปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดัน

ผู้วิจัย	ปัจจัยผลักดันที่ศึกษา	ปัจจัยดึงดูดที่ศึกษา
Crompton (1979)	Escape, self-exploration and evaluation, relaxation, prestige, regression, enhancement of kinship relationships, social interaction	Novelty Education
Yuan and McDonald (1990)	Escape, novelty, prestige, enhancement of kinship relationships, relaxation/hobbies	Budget, culture and history, wilderness, ease of travel, cosmopolitan environment, facilities, hunting
Uysal and Jurowski (1994)	Re-experiencing family togetherness, sports, cultural experience, escape	Entertainment/resort, outdoors/nature, heritage/culture, rural/inexpensive
Turnbull and Uysal (1995)	Cultural experiences, escape, re-experiencing family sports, prestige	Heritage/culture, city enclave, comfort/relaxation, beach resort, outdoor resources, rural and inexpensive
Oh, Uysal, and Weaver (1995)	Knowledge/intellectual, kinship/social interaction, novelty/adventure,	Historical/cultural, sports/activity safety/upscale,

ผู้วิจัย	ปัจจัยผลักดันที่ศึกษา	ปัจจัยดึงดูดที่ศึกษา
	entertainment/prestige, sports, escape/rest	nature/outdoor inexpensive/budget

แหล่งที่มา : Klenosky (2002).

การศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านการพัฒนาการฟื้นฟูจิตวิญญาณ: ปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ของ ชีนนภา นิลสนธิ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการผ่อนคลาย การค้นพบสิ่งใหม่ ความสมบูรณ์ทางกายภาพ ความภูมิใจตนเอง การหลีกเลี่ยง การอยู่เหนือตนเอง และปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการมีบรรยากาศที่สวยงาม การตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ การมีสถานที่ที่มีความไกลจากที่อยู่ถาวร การมีประสบการณ์ร่วมอย่างแท้จริง และการมีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งหมายความว่า เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าว จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและก่อให้เกิดความตั้งใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันและดึงดูด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจผลักดัน (Push Factors) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นภายในของตัวบุคคลที่กระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว หลังจากนั้นการตัดสินใจเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ใด ๆ นั้น จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นปัจจัยดึงดูด ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป ณ จุดหมายปลายทางเหล่านั้นเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการเข้าร่วมงานวิ่ง

จากงานวิจัยเรื่อง The development of an instrument to measure motivation for marathon running: The Motivations of Marathoners Scales (MOMS) ของ Masters et al. (1993) ได้ศึกษาและพัฒนามาตรวัดแรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอน (Motivation for Marathoners Scale-MOMS) ขึ้น และจำแนกแรงจูงใจภายในหรือปัจจัยผลักดันในการเข้าร่วมงานวิ่งออกเป็น 9 อย่าง โดยจัดกลุ่มตามประเภทของแรงจูงใจของนักวิ่งได้ 4 หมวดหมู่ใหญ่ ได้แก่

1) แรงจูงใจด้านจิตใจ (Psychological Motive) ประกอบด้วย การสร้างความหมายในชีวิต (Life Meaning) การสร้างความเคารพในตนเอง (Self-Esteem) การเผชิญปัญหาทางจิตใจ (Psychological Coping)

2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ประกอบด้วย การบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal goal achievement) การแข่งขัน (Competition)

3) แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motives) ประกอบด้วย การเป็นที่จดจำ (Recognition) การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Affiliation)

4) แรงจูงใจทางกายภาพ (Physical Motive) ประกอบด้วย การตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation) การให้ความใส่ใจในเรื่องน้ำหนักตัว (Weight Concern)

โดยการศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ถูกนำไปอ้างอิงในงานวิจัยและงานวิชาการอย่างแพร่หลายในหลากหลายศาสตร์ (Hanson et al., 2015; Malchrowicz-Mośko & Poczta, 2018; Masters & Ogles, 1995; Ogles & Masters, 2000, 2003; Zach et al., 2017)

Méndez-Alonso, Prieto-Saborit, Bahamonde, and Jiménez-Arberás (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Influence of psychological factors on the success of the ultra-trail runner โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความแข็งแกร่งทางจิตใจ ความยืดหยุ่น และความหลงใหลของนักวิ่ง ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นปัจจัยชี้ขาดต่อสมรรถภาพทางกีฬาและการแข่งขันอัลตราเทรลให้จบการแข่งขันนอกจากนี้ ยังมีการบันทึกประสิทธิภาพของนักวิ่งแต่ละคนในการแข่งขัน โดยให้ความเห็นว่า นักวิ่งมีความทรหดทางจิตใจสูงกว่ากีฬาอื่น ๆ ซึ่งนักวิ่งอัลตราเทรลจะต้องมีความแข็งแกร่งทางจิตใจ และทักษะการเรียนรู้และการวางแผน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างการแข่งขันวิ่งอัลตร้ามาราธอนบนพื้นถนนปกติกับการแข่งขันวิ่งอัลตราเทรลที่จัดขึ้นบนภูเขา ทักษะการพึ่งพาตนเองจึงเป็นอีกปัจจัยชี้ขาดในการแข่งขันวิ่งเทรลเมื่อเทียบกับการแข่งขันวิ่งบนถนนซึ่งมีสถานีช่วยเหลือ

Hanson et al. (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Motivational Differences Between Half, Full and Ultramarathoners โดยได้นำมาตรวัดแรงจูงใจของนักวิ่งมาราธอน (Motivation for Marathoners Scale-MOMS) ที่ Masters et al. (1993) ได้พัฒนาขึ้น มาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากนักวิ่งฮาล์ฟมาราธอน นักวิ่งมาราธอน และนักวิ่งอัลตร้ามาราธอนที่เคยผ่านการแข่งขันวิ่งมาแล้วอย่างน้อย 21.1 กิโลเมตร เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในแต่ละระยะทางในการแข่งขันว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ พบว่า ระหว่างกลุ่มนักวิ่งฮาล์ฟมาราธอน (21.1 กม.) นักวิ่งมาราธอนเต็มรูปแบบ (42.2 กม.) และนักแข่งอัลตร้ามาราธอน (≥ 50) นักวิ่งอัลตร้ามาราธอนมีแรงจูงใจด้านสุขภาพและความกังวลด้านน้ำหนักต่ำกว่านักวิ่งฮาล์ฟมาราธอนและฟูลมาราธอน แต่มีแรงจูงใจสูงกว่าในเรื่องความหมายของชีวิต นักวิ่งฟูลมาราธอนมีแรงจูงใจสูงกว่านักวิ่งอัลตร้ามาราธอนในด้านการบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคล ในส่วนของนักวิ่งอัลตร้ามาราธอน พบว่า มีแรงจูงใจภายในในการวิ่งมากกว่ากลุ่มระยะทางอื่น ๆ โดยมีค่าคะแนนที่สูงกว่าในตัวแปรทางจิตวิทยาและสังคม และมีค่าคะแนนที่ต่ำกว่าสำหรับตัวแปรทางกายภาพ

Ogles and Masters (2003) ยังได้ทำการศึกษาเรื่อง A typology of marathon runners based on cluster analysis of motivations และได้แบ่งประเภทของนักวิ่งมาราธอนตามการวิเคราะห์แรงจูงใจ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของนักวิ่ง ลักษณะของแรงจูงใจและการฝึกซ้อม ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ประเภทของนักวิ่ง แรงจูงใจ และลักษณะทางประชากรศาสตร์และการฝึกซ้อม

ลำดับ	ประเภทนักวิ่ง	ลักษณะของแรงจูงใจ	ลักษณะทางประชากรศาสตร์และการฝึกซ้อม
1	Running Enthusiasts	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation) 2. ให้ความสนใจในเรื่องน้ำหนัก (Weight Concern) 3. ต้องการพบปะกับนักวิ่งคนอื่น (Affiliation) 4. ต้องการเป็นที่จดจำ (Recognition) 5. ต้องการแข่งขัน (Competition) 6. ต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement) 7. ต้องการลดความเครียดทางจิตใจ (Psychological Coping) 8. ต้องการสร้างความเคารพในตนเอง (Self-Esteem) 9. ต้องการสร้างความหมายในชีวิต (Life Meaning) 	เป็นนักวิ่งที่มีอายุมาก เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนมาแล้วมากมาย ชอบที่จะวิ่งมาราธอนร่วมกับนักวิ่งคนอื่น
2	Lifestyle Managers	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation) 2. ให้ความสนใจในเรื่องน้ำหนัก (Weight Concern) 	เป็นนักวิ่งที่ชอบฝึกฝนอยู่คนเดียว มีความเร็วในการวิ่งที่ช้า ใช้เวลาและระยะทางในการฝึกซ้อม น้อย ไม่ชอบฝึกฝน หลาย ๆ ครั้งในหนึ่งวัน

ลำดับ	ประเภทนักวิ่ง	ลักษณะของแรงจูงใจ	ลักษณะทางประชากรศาสตร์และการฝึกซ้อม
		3. ต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement)	
		4. ต้องการลดความเครียดทางจิตใจ (Psychological Coping)	
		5. ต้องการสร้างความเคารพในตนเอง (Self-Esteem)	
		6. ต้องการสร้างความหมายในชีวิต (Life Meaning)	
3	Personal Goals Achievers	ต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement)	เป็นนักวิ่งมาราธอนที่มีอายุน้อยลงมา จะใช้เวลาในการวิ่งเร็วกว่า 2 กลุ่มแรก นอกจากนี้ ยังใช้เวลา และระยะในการ ฝึกซ้อมยาวนาน
4	Personal Accomplishers	1. ต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement) 2. ต้องการสร้างความเคารพในตนเอง (Self-esteem) 3. ตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation)	เป็นนักวิ่งที่ถูกจัดเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านเป็นกลางที่สุด และเป็นนักวิ่งที่มีเปอร์เซ็นต์สูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง
5	Competitive Achievers	1. ตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation) 2. ต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement) 3. ต้องการสร้างความเคารพในตนเอง (Self-esteem)	เป็นนักวิ่งมาราธอนที่มีอายุน้อย และใช้เวลาในการวิ่งเร็วขึ้น

แหล่งที่มา: Ogles and Masters (2003).

นอกจากนี้ Zach et al. (2017) ยังได้นำผลการศึกษาเรื่องมาตรวัดแรงจูงใจในการวิ่งมาราธอน (Motivation for Marathoners Scale-MOMS) ของ Masters et al. (1993) ไปศึกษาต่อยอดได้ผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1) แรงจูงใจด้านสุขภาพกายและน้ำหนัก (Physical Health Motives and Weight Concern) ผู้วิ่งมีเป้าหมายที่จะดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่ในสภาพที่ดี ลดโอกาสในการเกิดโรคหัวใจ เพื่อให้อายุยืนยาวมากขึ้น และยังใช้การวิ่งให้เกิดประโยชน์ในเรื่องการควบคุมน้ำหนักให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ทำให้ร่างกายรู้สึกกระชับมากยิ่งขึ้น

2) แรงจูงใจด้านสังคมและการเป็นที่จดจำ (Social Motives and Recognition) ผู้วิ่งต้องการสร้างการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับนักวิ่งคนอื่น ๆ พบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนมุมมองกับนักวิ่งคนอื่น นอกจากนี้ยังใช้การวิ่งมาราธอนเพื่อสร้างการเป็นที่จดจำและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น รวมถึงเพื่อให้บุคคลรอบข้างภาคภูมิใจ

3) แรงกระตุ้นด้านการแข่งขันเพื่อเป้าหมาย (Achievement Motive) เป็นการวิ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ส่วนบุคคล เพื่อวัดสมรรถภาพและขีดจำกัดของตนเองว่าสามารถวิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด เช่น ระดับความเร็ว และระยะทางในการวิ่ง เพื่อนำไปปรับปรุงและเปรียบเทียบกับนักวิ่งคนอื่น

4) แรงจูงใจด้านจิตใจ (Psychological Motives) เป็นการวิ่งมาราธอนที่คำนึงถึงประโยชน์ทางด้านจิตใจ เช่น วิ่งเพื่อปลดปล่อยความเครียด ลดความวิตกกังวลที่เกิดจากการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงการพัฒนาทางด้านจิตใจ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ เกิดความภาคภูมิใจและพัฒนาด้านความเคารพในตัวเอง (Self-Esteem) ยิ่งไปกว่านั้น ยังสร้างแรงจูงใจในการหาความหมายของชีวิต (Life Meaning) ซึ่งการวิ่งมาราธอนนั้นสามารถช่วยให้ความรู้สึกเติมเต็มในชีวิต ทำให้ผู้วิ่งรู้สึกว่าคุณค่าชีวิตสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงความรู้สึกของการได้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง Older vs. younger adult male marathon runners: participative motives and training habits ที่ Ogles and Masters (2000) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจและลักษณะการฝึกซ้อมระหว่างนักวิ่งอายุน้อยและนักวิ่งที่มีอายุมาก พบว่านักวิ่งที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจต่อเป้าหมายในความสำเร็จส่วนบุคคล แต่สำหรับนักวิ่งที่มีอายุมากขึ้น ประเด็นเรื่องการดูแลสุขภาพ การลดน้ำหนัก การเข้าใจความหมายของชีวิต และการปฏิสัมพันธ์กับนักวิ่งคนอื่น ๆ เป็นแรงจูงใจที่ดีและทำให้การมุ่งหวังในชัยชนะมีความสำคัญน้อยลง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแรงจูงใจ ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูดในด้านของการท่องเที่ยวและการวิ่งเทรล สามารถนำมาแยกออกเป็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวและการวิ่งเทรล

แรงจูงใจ (Motivation)	ปัจจัยในการท่องเที่ยว	ปัจจัยในการวิ่งเทรล
ปัจจัยผลักดัน (Push Factor)	<p>ปัจจัยผลักดันที่คล้ายคลึง (Similar Push Factor)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ความรู้สึกมีเกียรติยศ ชื่อเสียง • ความภาคภูมิใจ (Prestige) • ความต้องการที่จะเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพทางสังคมกับบุคคลอื่น (Social Interaction) <p>ปัจจัยผลักดันที่แตกต่าง (Different push factor)</p> <ul style="list-style-type: none"> • การหลีกเลี่ยง (Escape) • การค้นหาและประเมินตนเอง (Self-Exploratory and evaluation) • การพักผ่อนหย่อนใจ (Relaxation) • การกลับสู่ความเป็นตัวเองหรือย้อนสู่ออดีต (Regression) • ความต้องการกระชับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (Kinship-Enhancement) 	<ul style="list-style-type: none"> • การเป็นที่จดจำ (Recognition) • การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Affiliation) • การสร้างความหมายในชีวิต (Life Meaning) • การสร้างความเคารพในตนเอง (Self-Esteem) การบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (Personal Goal Achievement) • ความต้องการแข่งขัน (Competition) • ความต้องการลดความเครียดทางจิตใจ (Psychological Coping) • การตระหนักในเรื่องสุขภาพ (Health Orientation) • การให้ความใส่ใจในเรื่องน้ำหนักตัว (Weight Concern)
ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor)	<p>ปัจจัยดึงดูดที่คล้ายคลึง (Similar Pull Factor)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ธรรมชาติ/ที่กลางแจ้ง (Nature/Outdoor) • ราคาไม่สูง/งบประมาณในการเดินทางท่องเที่ยว (Inexpensive/Budget) 	<ul style="list-style-type: none"> • แสงอาทิตย์ (Sunshine) • ชายหาด ทะเล (Beaches) • ราคาต่ำโดยสารทางอากาศที่มีราคาไม่สูงเกินไป (Cheap Airfares)

แรงจูงใจ (Motivation)	ปัจจัยในการท่องเที่ยว	ปัจจัยในการวิ่งเทรล
	<ul style="list-style-type: none"> ภาพลักษณ์จุดหมายปลายทาง (Destination Image) 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะเฉพาะของจุดหมายปลายทาง (Attributes Of The Destination)
	ปัจจัยดึงดูดที่แตกต่าง (Different Pull Factor)	
	<ul style="list-style-type: none"> การได้พบสิ่งแปลกใหม่ (Novelty) การได้ศึกษาเรียนรู้ (Education) ประวัติศาสตร์/วัฒนธรรม (Historical/Cultural) กีฬา/กิจกรรมที่ปลอดภัย/ความปลอดภัย/ความหรูหรา (Sports/Activity Safety/Upscale) การเข้าถึง (Accessibility) 	<ul style="list-style-type: none"> สิ่งดึงดูดใจต่าง ๆ (Attractions) ลักษณะเฉพาะของภูมิประเทศต่าง ๆ (Features) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา (Sports Facilities)

แหล่งที่มา: Crompton (1979); Dann (1977); Iso-Ahola (1982); Klenosky (2002); Masters et al. (1993); Uysal and Hagan (1993).

2.4 องค์ประกอบการท่องเที่ยว (5A)

นักวิชาการหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวไว้อย่างหลากหลาย Dickman (1996) ได้กล่าวว่า สิ่งดึงดูดใจ จัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่นักท่องเที่ยวเลือกจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งนั้น ย่อมต้องมีสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจออกเดินทาง ซึ่งสิ่งดึงดูดใจสามารถแบ่งแยกเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เทศกาลต่าง ๆ ชายหาด หรือสถานที่ที่มีความสวยงามอันเป็นเอกลักษณ์ และมีชื่อเสียง ทั้งนี้ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยทั่วไปนั้นมักจะมีสิ่งดึงดูดใจไม่น้อยกว่าหนึ่งสิ่ง โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจมีหลายประเภททั้งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ (Natural Attractions) และมนุษย์สร้างขึ้น (Built Attractions) รวมถึงกิจกรรมที่มนุษย์จัดขึ้น เช่น สวนสนุก และกิจกรรมการ

ประชุม (Meeting, Incentive, Exhibition, Convention (MICE)) สิ่งดึงดูดใจเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural Attractions) สิ่งดึงดูดใจเชิงชุมชนสัมพันธ์ (Social Attractions)

2) กิจกรรม (Activities) เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถทำในช่วงเวลาที่เข้าพักและท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทาง สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดให้มีกิจกรรมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในการท่องเที่ยวและสร้างความประสบการณ์ที่แปลกใหม่ในช่วงเวลาพักผ่อนของนักท่องเที่ยว และควรมีกิจกรรมที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3) การเข้าถึง (Access) การเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม) หมายถึง การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ควรมีความสะดวกสบาย เหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยว โดยพิจารณาได้จาก ระยะทางจากจุดศูนย์กลางของการท่องเที่ยวมาสู่แหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกของลักษณะการเดินทาง เช่น มีรถโดยสารสาธารณะ หรือสามารถเดินเท้าไปถึงได้ มีสภาพของเส้นทางที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทาง ที่ระยะทางในการเดินทางเหมาะกับนักท่องเที่ยว การจัดหาพาหนะสะดวกหรือไม่ เป็นต้น ดังนั้น ตัวแปรที่ใช้ในการประเมินสภาพการเข้าถึง อาจพิจารณาได้จาก ความสะดวก อุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางในการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง และสภาพเส้นทาง นอกจากนี้ การเข้าถึงในแหล่งท่องเที่ยวยังหมายถึงสิ่งที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักและทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้นได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น ช่องทางการประชาสัมพันธ์ การเข้าถึงข้อมูลจากสื่อออนไลน์ เป็นต้น

4) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) หมายถึง สิ่งบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว และระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถจะใช้ได้ เช่น ที่พักแรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการอื่น ๆ ระบบสาธารณูปโภค ระบบการสื่อสาร โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หรือระบบรักษาความปลอดภัย เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะพิจารณาทั้งปริมาณและคุณภาพควบคู่กันไปและถ้าหากในบริเวณนั้นไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะพิจารณาถึงความยากง่าย ความใกล้ไกลที่จะสามารถไปใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกจากแหล่งชุมชนข้างเคียง ดังนั้น ตัวแปรที่ใช้ในการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก อาจพิจารณาได้จาก ระบบสาธารณูปโภค การให้บริการที่พัก สถานบริการต่าง ๆ และระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ณ แหล่งท่องเที่ยว

5) ที่พัก (Accommodation) สถานที่ท่องเที่ยวควรมีจำนวนที่พักที่เพียงพอ พร้อมทั้งมีความหลากหลายด้านราคาและการบริการและมีความเหมาะสมต่อสถานที่ และตำแหน่งของที่พักควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวจะสามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย และควรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

ซึ่งสอดคล้องกับที่ พยอม ธรรมบุตร (2549) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม

2) การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) ที่ต้องการค้างคืนได้แก่ ที่พักประเภทต่าง ๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ลานกางเต็นท์ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับที่แตกต่างกัน

3) แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุดของการเดินทาง เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเที่ยวชนบทเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์

4) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และกิจกรรมนันทนาการ (Tourist Activities and Recreational Activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในยุคปัจจุบันเพราะการท่องเที่ยวมิได้หมายเพียงแค่การเดินทางไปชมสิ่งก่อสร้างโบราณหรือความงามของสถานที่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น การเดินศึกษาเส้นทางธรรมชาติ การล่องแพ ตลอดจนการร่วมกิจกรรมท้องถิ่นกับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การทำขวัญข้าว การย้อมผ้าพื้นเมือง การเก็บผลไม้ในแบบชาวสวน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดประสบการณ์ใหม่และสร้างความทรงจำที่น่าประทับใจซึ่งจะเป็นความทรงจำที่แตกต่างออกไปแต่ละท้องถิ่น และกิจกรรมดังกล่าวยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

5) การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary) เช่น บริการด้านร้านอาหาร ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ตู้ ATM สถานีอนามัย สถานีขนส่ง สถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

ต่อมา Buhalis (2000) ได้อธิบายความหมายขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว 6 ประการ หรือ 6 A's อันประกอบไปด้วย สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attractions) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibilities) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว (Available Package)) กิจกรรมทางการท่องเที่ยว (Activities) และการให้บริการเสริมของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Services)

ซึ่งจากการแบ่งองค์ประกอบที่หลากหลายของนักวิชาการ การศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยพิจารณาและพัฒนาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวให้สอดคล้องตามที่ Dickman (1996), Buhalis (2000) และพยอม ธรรมบุตร (2549) ได้กำหนดไว้ โดยแบ่งองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สำหรับนักวิ่งเทรล (Trail Running) ที่เดินทางไปร่วมงานวิ่งนั้น มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจทางธรรมชาติ (Natural Attractions) ลักษณะเส้นทางในแต่ภูมิภาค และมีกิจกรรมที่มนุษย์จัดขึ้นซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่ง

ท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมการวิ่ง (Running Event) ที่ดึงดูดผู้ที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันให้เข้าร่วมกิจกรรม สิ่งดึงดูดใจเชิงชุมชนสัมพันธ์ (Social Attractions) สิ่งดึงดูดใจเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural Attractions) วัฒนธรรมของพื้นที่ในแต่ละถิ่นฐาน ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่นั้น ๆ

2) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibilities) เป็นการคำนึงถึงความสามารถในการคมนาคมเพื่อไปยังสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องมีระบบการคมนาคมขนส่งที่ดี (Transportation) ประกอบด้วย เส้นทาง ยานพาหนะ และผู้ประกอบการขนส่ง เป็นต้น

3) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถทำในขณะที่เข้าพักและเดินทางท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว กิจกรรมควรมีความหลากหลายและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพนั้นสามารถยกตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้ กิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) กิจกรรมทางด้านสุขภาพจิต (Mental/Spiritual Retreat) และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ (Nutrition/Organic Food) กิจกรรมสปาเพื่อสุขภาพ (Spa and Beauty)

4) ที่พัก (Accommodation) นอกจากการเดินทางเพื่อรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยวแล้ว ที่พักก็เป็นสิ่งจำเป็นต่อจุดหมายปลายทางท่องเที่ยว และเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อนักท่องเที่ยวซึ่งจะต้องมีการพักค้างคืนในแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 คืน ไม่ว่าจะเป็น โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ และการกางเต็นท์ เป็นต้น

5) การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary) จุดหมายปลายทางท่องเที่ยวควรมีการเตรียมพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยพื้นฐานไว้อย่างครบครันและมีจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการ ยกตัวอย่างเช่น ด้านสาธารณูปโภค น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และจุดบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

จากการศึกษา เรื่อง The rise of trail running in South Africa: possibilities for small-scale sports tourism ของ McKay et al. (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเติบโตของธุรกิจการวิ่งเทรลในท้องถิ่นประเทศแอฟริกาใต้ โดยเริ่มจากการสำรวจงานวิ่งเทรลทางไกลที่มีชื่อเสียง และศึกษาโปรไฟล์และพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่วิ่งเทรล พบว่า นักวิ่งเทรลมีความพร้อมที่จะเดินทางไปแข่งขันยังจุดหมายปลายทางและมีความเต็มใจที่จะใช้จ่ายเงินค่อนข้างสูง ซึ่งสิ่งนี้จะสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่นดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ถือได้ว่าประเทศที่มีความงามตามธรรมชาติ มีทิวทัศน์ที่สวยงามอยู่ห่างไกลหรือออกนอกเส้นทางท่องเที่ยวตามปกติ จะสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางกายภาพเพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วมให้เข้าร่วมงานวิ่งเทรล ณ สถานที่แข่งขันที่เป็นจุดหมายปลายทาง

ดังนั้น องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวจึงเป็นอีกส่วนสำคัญหนึ่งที่จะสามารถนำมาเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวในการเข้าร่วมแต่ละเส้นทางวิ่งได้ สิ่งที่มีผู้จัดกิจกรรมควรคำนึงถึงเพื่ออำนวยความสะดวกในการมาเข้าร่วมงานวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นอกจาก กิจกรรมหรือบริการที่จัดไว้ในสถานที่ที่มีการเข้าถึงได้หลายช่องทางเพื่อความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวแล้วนั้น จุดหมายปลายทางที่เลือกเป็นสนามแข่งขันที่แวดล้อมด้วยสถานที่ที่น่าสนใจก็เป็นองค์ประกอบที่ต้องให้ความสำคัญเช่นกัน ซึ่งองค์ประกอบที่กล่าวไปเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่จะใช้ในดึงดูดกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ที่เข้ามาเที่ยวชมกิจกรรมและสร้างการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด (7Ps)

ส่วนผสมทางการตลาดประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ที่บริษัทสามารถจัดการเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อความต้องการในผลิตภัณฑ์ของบริษัท (Kotler & Armstrong, 2010) Kotler and Armstrong (2010) ได้พิจารณาว่า “4P” เป็นส่วนประสมทางการตลาดที่เป็นผลกระทบที่สำคัญอย่างมากต่อการตลาดในธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ องค์ประกอบส่วนประสมทางการตลาดเหล่านี้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) สถานที่ (Place) และการส่งเสริมการขาย (Promotion) ในกรณีที่เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการและอุตสาหกรรม จะต้องเพิ่มปัจจัย “3P” เข้าไป ซึ่งได้แก่ บุคคล (People) หลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) และกระบวนการ (Process) รวมเรียกว่า “7P” เป็นส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว (Morrison & Morrison, 1996) ซึ่ง ได้แก่

1) ผลิตภัณฑ์ คือ สิ่งใดก็ตามที่สามารถนำเสนอสู่ตลาดเพื่อให้เกิดความสนใจ การได้มา การใช้งาน หรือการบริโภคที่อาจตอบสนองความต้องการหรือความจำเป็น (Kotler & Armstrong, 2010) Verma and Singh (2017) ได้ให้ความหมายของผลิตภัณฑ์ว่า เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่จับต้องได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคที่ผู้บริโภคยินดีจ่าย Stanković and Đukić (2009) ได้ตรวจสอบการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์และประสานงานกันอย่างดีกับผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับภูมิภาคการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

2) ราคา (Price) คือ จำนวนเงินที่ลูกค้าต้องจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ การตัดสินใจด้านราคาต้องประสานกับผลิตภัณฑ์ การออกแบบ การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการขายเพื่อสร้างการตลาดที่สอดคล้องและมีประสิทธิภาพ การกำหนดราคาในกรณีของการบริการค่อนข้างยากกว่าในกรณีของผลิตภัณฑ์ นโยบายการกำหนดราคาเป็นแนวทางปฏิบัติหรือแนวทางปรัชญาที่ช่วยให้บริษัท ธุรกิจสามารถตัดสินใจด้านราคาได้อย่างราบรื่นและสมบูรณ์แบบ (Kotler & Armstrong, 2010) ในขณะที่ Isoraité (2016) แย้งว่า ราคาถูกมองว่าเป็นองค์ประกอบเดียวของส่วนผสมทางการตลาดที่สร้างรายได้ และที่สำคัญที่สุดสำหรับลูกค้าคือปัจจัยด้านความพึงพอใจและความภักดี

3) สถานที่ (Place) Kotler and Armstrong (2010) ได้อธิบายว่า สถานที่ (การกระจายสินค้า) เป็นการให้แนวทางเกี่ยวกับจุดท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังรวมถึงระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวและระยะทางจากจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เป็นการให้แนวคิดเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางที่แตกต่างกัน การเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนตามเส้นทางการเดินทางที่แตกต่างกัน และต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยว (ลูกค้า) ทราบเกี่ยวกับเส้นทางที่เลือก การเลือกสถานที่ที่ทำการตั้งไม่เหมาะสม ไม่สะดวกต่อการท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีกฎระเบียบมากมายสำหรับลูกค้า จะนำไปสู่ความไม่พอใจของลูกค้าซึ่งมีอิทธิพลต่อองค์กรในทางลบทั้งนี้ Pillai (2010) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะเฉพาะของสถานที่หรือภูมิศาสตร์จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในการบริการการท่องเที่ยวทั่วไป และจะสร้างความได้เปรียบโดยเฉพาะสำหรับการท่องเที่ยวตามธรรมชาติหรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4) กิจกรรมส่งเสริมการขาย (Promotion) กลายเป็นปัจจัยสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดบริการ ส่วนผสมการสื่อสารการตลาด (ส่วนประสมการส่งเสริมการขาย) ประกอบด้วย การผสมผสานของการโฆษณาส่วนบุคคล การขาย การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และเครื่องมือทางการตลาดที่บริษัทใช้ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ตามวัตถุประสงค์การโฆษณาและการตลาดโดยตรง (Kotler & Armstrong, 2010) ยอดขายสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกิดจากการสำรวจวิเคราะห์และคาดการณ์ตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และราคา ยิ่งไปกว่านั้นการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว เทคนิคการขาย เอกสารหรือโอนบริการผ่านการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม เพื่อสำรวจและขยายเพื่อตอบสนองสินค้าอุปโภคบริโภคสำหรับการเดินทาง หรือความต้องการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวทางธุรกิจ

5) บุคลากร (People) ลูกค้าที่คาดหวังจะเกิดการรับรู้ถึงบริการจากทรัพยากรบุคคลที่เชื่อมโยงกับบริการเฉพาะ ในภาคการท่องเที่ยวการบริการส่วนบุคคลเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถมองข้ามได้ (Pillai, 2010) เนื่องจากทัศนคติ ทักษะ และลักษณะของบุคลากร เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดความพึงพอใจโดยรวม (Reid & Bojanic, 2009) Kotler and Armstrong (2010) ได้ให้ข้อสังเกตว่า จุดหลักในภาคการบริการ คือ พฤติกรรมของผู้คน การควบคุมคุณภาพ และการขายส่วนบุคคล จึงทำให้ทรัพยากรบุคคลเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีผลต่อภาพรวมในการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Reid and Bojanic (2009) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ ทักษะ และลักษณะของบุคลากร เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดความพึงพอใจโดยรวม

6) กระบวนการ (Process) Kannan (2009) ได้กล่าวถึงลำดับกระบวนการของการท่องเที่ยว ได้แก่ (1) การวางแผนและการคาดการณ์การเดินทาง (2) เดินทางไปยังสถานที่/พื้นที่ (3) ความทรงจำ (4) แพ้คเงจการวางแผนในการเดินทาง กระบวนการที่ถูกออกแบบมาอย่างดีทำให้เกิด

การบริการที่สะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มความมั่นใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

7) หลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) ลักษณะกายภาพเป็นสิ่งที่ลูกค้าสามารถสัมผัสจับต้องได้ในขณะที่ยังใช้สินค้าและ/หรือ บริการ อยู่ นอกจากนี้ อาจหมายถึงถึง สัญลักษณ์ที่ลูกค้าเข้าใจความหมายในการรับข้อมูล จาก การทำการสื่อสารทางการตลาดออกไปในสาธารณะ (สมวงศ์ พงศ์สถาพร, 2546) อ้างอิงจาก Kannan (2009) ในด้านการท่องเที่ยว นั้น โดยพื้นฐานแล้ว หลักฐานทางกายภาพขึ้นอยู่กับการเดินทางประสบการณ์การเข้าพักและความสะดวกสบาย หลักฐานทางกายภาพ คือ ที่สามารถเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ได้อย่างง่ายดายโดยลูกค้า เนื่องจากสินค้าทางการท่องเที่ยวมีมากจับต้องไม่ได้ เช่น สถานที่ การตกแต่ง ผู้คน และสิ่งอื่นในด้านการท่องเที่ยวอาจเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในร้าน ตัวอย่างเช่น เมื่อนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ประวัติศาสตร์เป็นครั้งแรกสิ่งที่นักท่องเที่ยวมักกลับบ้านไม่ได้มีเพียงแต่ความทรงจำของโครงสร้างที่สวยงามเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ทั้งหมด เช่น การขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ สิ่งแวดล้อมโดยรอบ และพฤติกรรมของผู้คน ฯลฯ ซึ่งรวมอยู่ในประสบการณ์ครั้งเดียวกัน ซึ่งจากการศึกษาของ Sarker, Aimin, and Begum (2012) พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างหลักฐานทางกายภาพและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

2.6 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นแนวคิดที่ปรากฏในการศึกษาค้นคว้าหลายด้าน เช่น การประเมินความพึงพอใจในการทำงาน การประเมินความพึงพอใจของพนักงานต่อตำแหน่งงาน ความพึงพอใจของลูกค้าต่อสินค้า (Churchill Jr & Surprenant, 1982; Ikonne, 2015; Locke, 1969) อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจได้รับพื้นฐานของแนวคิดทางการตลาดมานานกว่าสามทศวรรษ เนื่องจากการใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาวิจัยอย่างกว้างขวางอยู่ในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของลูกค้า (Aigbavboa & Thwala, 2013) สอดคล้องกับที่ Glynn and Barnes (1995) ได้กล่าวไว้ว่า เดิมแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจถูกสร้างขึ้นโดยอ้างอิงถึงตัวสินค้า แต่ได้รับการพัฒนามากขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1980 และ 1990 ในด้านธุรกิจบริการ

ความพึงพอใจถูกนิยามความหมายไว้หลากหลาย เช่น สภาวะของจิตใจที่ปราศจากความเครียด เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการที่ต้องได้รับการตอบสนอง และเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองไม่ว่าจะเป็นทั้งหมดหรือบางส่วน ก็จะทำให้ความเครียดที่เกิดขึ้นลดน้อยลงและความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น แต่ในทางกลับกัน ถ้าความต้องการดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พอใจก็จะเกิดขึ้น (Morse, 1953) ความพึงพอใจยังหมายถึง

ผลลัพธ์ของการประเมินความแตกต่างของสิ่งที่คน ๆ หนึ่งคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นสภาพของความรู้สึกที่ผู้รับมีต่อผู้ให้เมื่อได้รับตามความปรารถนา หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการซื้อและใช้สินค้า ซึ่งเป็นผลของการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่จ่ายและผลตอบแทนที่คาดหวัง (Anton & Perkins, 1997; Churchill Jr & Surprenant, 1982; Oliver, 1993)

สมศักดิ์ คงเที่ยง และ อัญชลี โพธิ์ทอง (2542) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า 1) ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ 2) ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ และ 3) ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดีและสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้

ความพึงพอใจของผู้บริโภค (Customer Service) เป็นแนวคิดหลักในการคิดและการปฏิบัติทางการตลาดสมัยใหม่ แนวคิดทางการตลาดจะเน้นการส่งมอบความพึงพอใจ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่ผลิตภัณฑ์ให้กับผู้บริโภค และการได้รับผลกำไรอย่างต่อเนื่องส่งผลให้คุณภาพชีวิตโดยรวมดีขึ้น ดังนั้นความพึงพอใจของผู้บริโภคจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค ทั้งภาคธุรกิจและสังคม (Yi, 1990) การตระหนักถึงความสำคัญนี้ได้นำไปสู่การแพร่หลายของการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา มีความพยายามที่จะให้การสนับสนุนอย่างมีนัยสำคัญในการทำความเข้าใจประเด็นสำคัญนี้รวมถึงการศึกษาจำนวนมากและการประชุมประจำปีเกี่ยวกับผู้บริโภค ความพึงพอใจ ความไม่พอใจและพฤติกรรมมารร้ายเรียน (Day, 1977; Day & Bodur, 1978; Hunt, 1991)

การศึกษาวิจัย เรื่อง An investigation of predictors of satisfaction and future intention: Links to motivation, involvement, and service quality in a local festival ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของ Lee and Beeler (2009) พบว่า แรงจูงใจ คุณภาพการบริการ และการมีส่วนร่วม ทำให้เกิดความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมในอนาคตรวมถึงความเต็มใจที่จะแนะนำให้เพื่อนและญาติเข้าร่วมกิจกรรมด้วย

Parasuraman, Berry, and Zeithaml (1993) ได้กำหนดคุณภาพบริการไว้ทั้งหมด 5 ด้าน ดังที่รู้จักในชื่อ SERVQUAL เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ได้แก่

- 1) ด้านสิ่งที่สัมผัสได้ (Tangibles) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการสามารถคาดคะเนการบริการที่จะได้รับได้อย่างชัดเจนโดยลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถจับต้องได้ เช่น ป้ายสัญลักษณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ การแต่งกายของพนักงาน เป็นต้น
- 2) ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการสามารถให้บริการได้ตามที่ให้กับผู้ให้บริการได้อย่างถูกต้องเที่ยงตรงและสม่ำเสมอ

3) ด้านการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการมีความพร้อมในการที่จะให้บริการแก่ผู้ใช้บริการได้อย่างทันท่วงทีตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

4) ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ (Assurance) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการทำให้ผู้ใช้บริการมั่นใจในการบริการขององค์กร

5) ด้านการเอาใจใส่ (Empathy) หมายถึง การดูแลเอาใจใส่ และการให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ รวมถึงให้ความสำคัญและให้เกียรติต่อผู้ใช้บริการต่าง ๆ

2.7 สมมติฐานการวิจัย

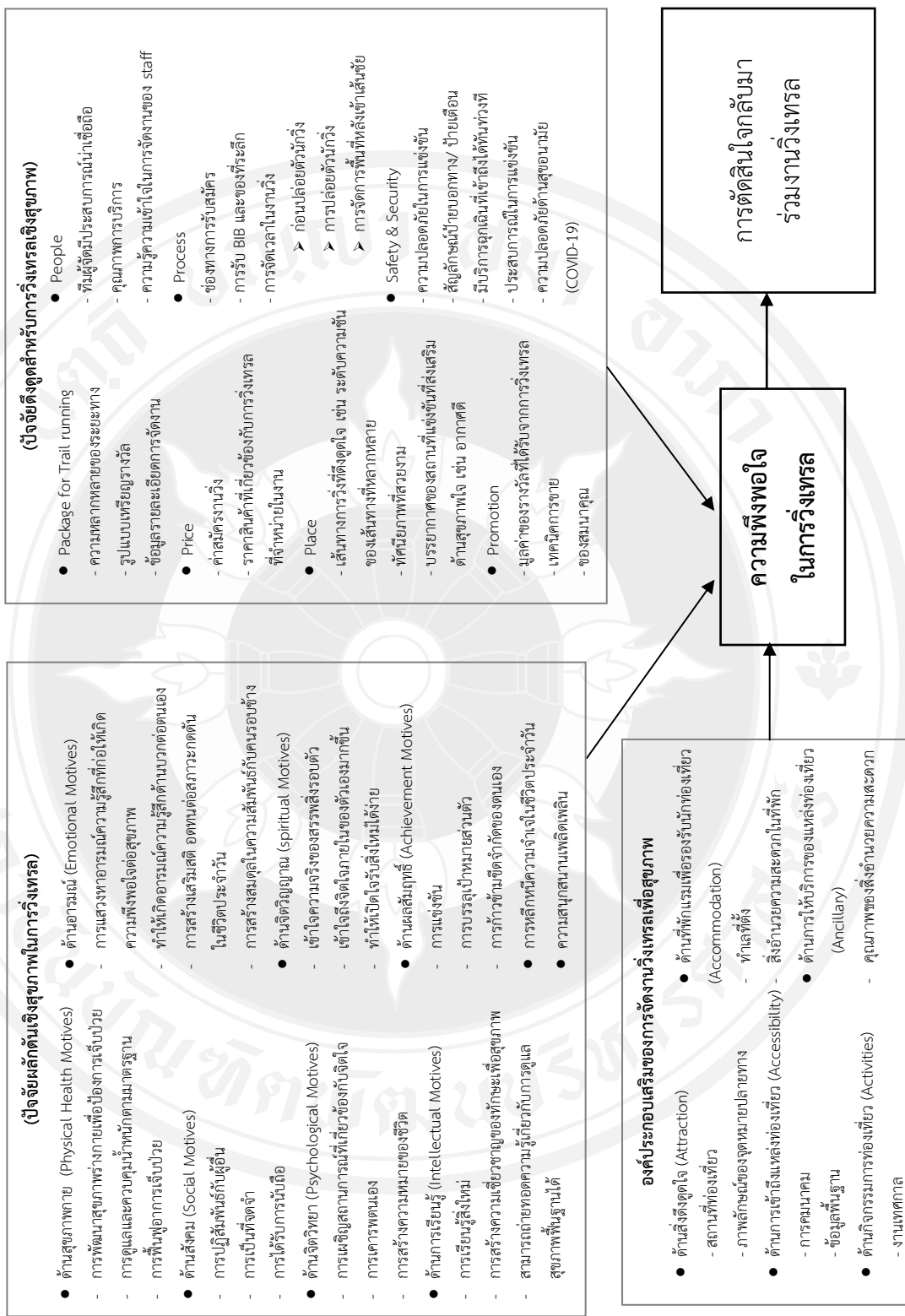
ตารางที่ 2.4 ตารางแสดงสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย	สมมติฐานการวิจัย
RO1: เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)	H1a: ปัจจัยผลักดันด้านสุขภาพกาย (Physical Health) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1b: ปัจจัยผลักดันด้านสังคม (Social) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1c: ปัจจัยผลักดันด้านจิตวิทยา (Psychological) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1d: ปัจจัยผลักดันด้านการเรียนรู้ (Intellectual) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1e: ปัจจัยผลักดันด้านอารมณ์ (Emotional) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1f: ปัจจัยผลักดันด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1g: ปัจจัยผลักดันด้านผลสัมฤทธิ์

วัตถุประสงค์ในการวิจัย	สมมติฐานการวิจัย
RO2: เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)	<p>(Achievement) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H1h: ปัจจัยผลักดันด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H1i: ปัจจัยผลักดันด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2a: ปัจจัยดึงดูดด้านแพคเกจ (Package for Trail Running) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2b: ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย (Price) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2c: ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ (Place) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2d: ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2e: ปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน (People) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2f: ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p> <p>H2g: ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย (Safety & Security) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล</p>

วัตถุประสงค์ในการวิจัย	สมมติฐานการวิจัย
RO3: เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของ การจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มี อิทธิพลต่อความพึงพอใจในการ ร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)	H3a: ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจใน การวิ่งเทรล H3b: ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H3c: ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ ในการวิ่งเทรล H3d: ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) มีความสัมพันธ์เชิง บวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H3e: ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ ในการวิ่งเทรล
RO4: เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการ ตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล	H4a: ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Satisfactions) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ การตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงเทรลเพื่อสุขภาพ” ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) เพื่อศึกษาปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลและปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเข้าร่วมงานวิ่งเทรล และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาเข้าร่วมงานวิ่งเทรล ใช่วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้เตรียมคำถามที่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งการเก็บข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ มาประกอบการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักวิ่งชาวไทยที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail Running) ที่จัดขึ้นในประเทศไทยในระยะทางที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักวิ่งชาวไทยที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล (Trail running) ที่จัดขึ้นในประเทศไทยในระยะทางที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง แต่ด้วยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้ใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran (Cochran, 1977) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ดังนี้

$$n = \frac{p(1-p) z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

p แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม (0.20)

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ($e = 0.05$)

z แทน ความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{(0.20)(1-0.20)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{0.20 \times 0.8 \times 3.8417}{0.0025}$$

$$n = 245.87$$

จากการคำนวณสูตรได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 245.87 คน แต่การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จึงแจกแบบสอบถามมากกว่าจำนวนที่ต้องการเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดเป็นจำนวน 266 คน

3.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับการวิ่ง ได้แก่ กลุ่มเฟซบุ๊ก กลุ่มไลน์ และการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีแบบ Snowball Sampling ซึ่งเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วและมีความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในขอบเขตที่ผู้วิจัยต้องการ

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษา โดยลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้เป็นลักษณะ

แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) ที่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล แบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านอารมณ์ ด้านจิตวิญญาณ ด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน และด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน Package for Trail running ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านผู้จัดงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านความปลอดภัย

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบย่อยในการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านบริการเบ็ดเตล็ด

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในภาพรวม

ส่วนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 7 ข้อ โดยแยกตามระดับการวัดข้อมูล ดังนี้

- 1) เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 2) อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วง ดังนี้
  - (1) ต่ำกว่า 25 ปี
  - (2) 25-34 ปี
  - (3) 35-44 ปี
  - (4) 45-54 ปี
  - (5) 55 ปีขึ้นไป
- 3) ภูมิลำเนา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 4) สถานภาพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 5) ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- 6) อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 7) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงรายได้ดังนี้
  - (1) ไม่เกิน 10,000 บาท

- (2) 10,001-20,000 บาท
- (3) 20,001-30,000 บาท
- (4) 30,001-40,000 บาท
- (5) ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป

ทั้งนี้ ลักษณะของข้อคำถามในส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale Question)

ผู้วิจัยได้กำหนดระดับมาตราส่วนของคำตอบที่เป็นความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่สุด ให้เป็นค่าน้ำหนักตัวเลข เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยประยุกต์จากการวัดคะแนนตามแบบมาตราวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale) (Likert, 1961) โดยมีเกณฑ์แปลความหมายเพื่อการจัดระดับคะแนน 5 ระดับดังต่อไปนี้

คะแนนความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การแปลผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้นี้ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการแปลผลซึ่งสามารถคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

- 1) ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย

$$\text{สูตรการหาค่าเฉลี่ย} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ f = ความถี่ของแต่ละคะแนน

x = ระดับความคิดเห็น

n = จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 2) การจัดระดับค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย

การจัดระดับค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนตามช่วงความคิดเห็น ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับเท่า ๆ กัน และมีการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

โดยการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดให้มีอันตรภาคชั้นเท่ากัน คือ 0.8 ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ดังนี้

1) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมปัจจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาหรือไม่ซึ่งเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และนำร่างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของคำถามกับคุณลักษณะหรือตัวแปรที่ต้องการวัดว่าสอดคล้องตามเป้าหมายของวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้อง ชัดเจนของภาษา จากนั้นนำมาเพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมต่อไป

2) การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจากประชากรอื่นที่มีคุณลักษณะคล้ายกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้ศึกษากำหนดไว้หรือไม่ และทดสอบเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1949)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ และรอรับผลแบบสอบถามกลับทางระบบออนไลน์ และลงพื้นที่แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง
- 2) ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ถูกส่งกลับและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 266 ชุด
- 3) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาดำเนินการลงรหัส (Coding) โดยการกำหนดรหัสของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้เป็นตัวเลขที่สามารถนำไปคำนวณได้
- 4) นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาทำการประมวลผลข้อมูล (Data Processing) โดยป้อนข้อมูลของคำตอบในแบบสอบถาม เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.4 กำหนดการดำเนินงานวิจัย

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

กิจกรรม	เดือนตุลาคม 2563 – พฤษภาคม 2566																				
	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	
ศึกษาประเด็นและ ทบทวนวรรณกรรมที่ เกี่ยวข้อง	*	*	*	*	*																
พัฒนา 3 บท			*	*	*	*	*														
ศึกษาและพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย						*	*	*	*	*											
ตรวจสอบและทดลอง เครื่องมือวิจัย										*	*	*	*								
ลงพื้นที่เก็บข้อมูล										*	*	*	*	*	*						
วิเคราะห์และแปลผล ข้อมูล													*	*	*	*	*	*	*		
เขียนรายงานและ อภิปรายผลการวิจัย																	*	*	*	*	*
จัดทำรายงานรูปเล่มฉบับ สมบูรณ์																				*	*

3.5 งบประมาณในการทำวิจัย

ตารางที่ 3.2 ตารางประมาณการค่าใช้จ่าย

หมวดเงิน	รายการ	จำนวนเงิน
ค่าใช้จ่าย	- ค่าเดินทางลงพื้นที่เก็บข้อมูล	4,000
	- ค่าพิมพ์แบบสอบถาม	2,000
	- ค่าพิมพ์เอกสารและจัดทำรูปเล่ม	4,000
ค่าวัสดุ	- ค่าวัสดุสำนักงาน	1,000
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		3,000
รวมจำนวนเงินทั้งสิ้น		14,000

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ” เป็นการศึกษาด้วยรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 3) เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงวัฒนธรรม 4) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการท่องเที่ยวกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงวัฒนธรรม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 8 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยว

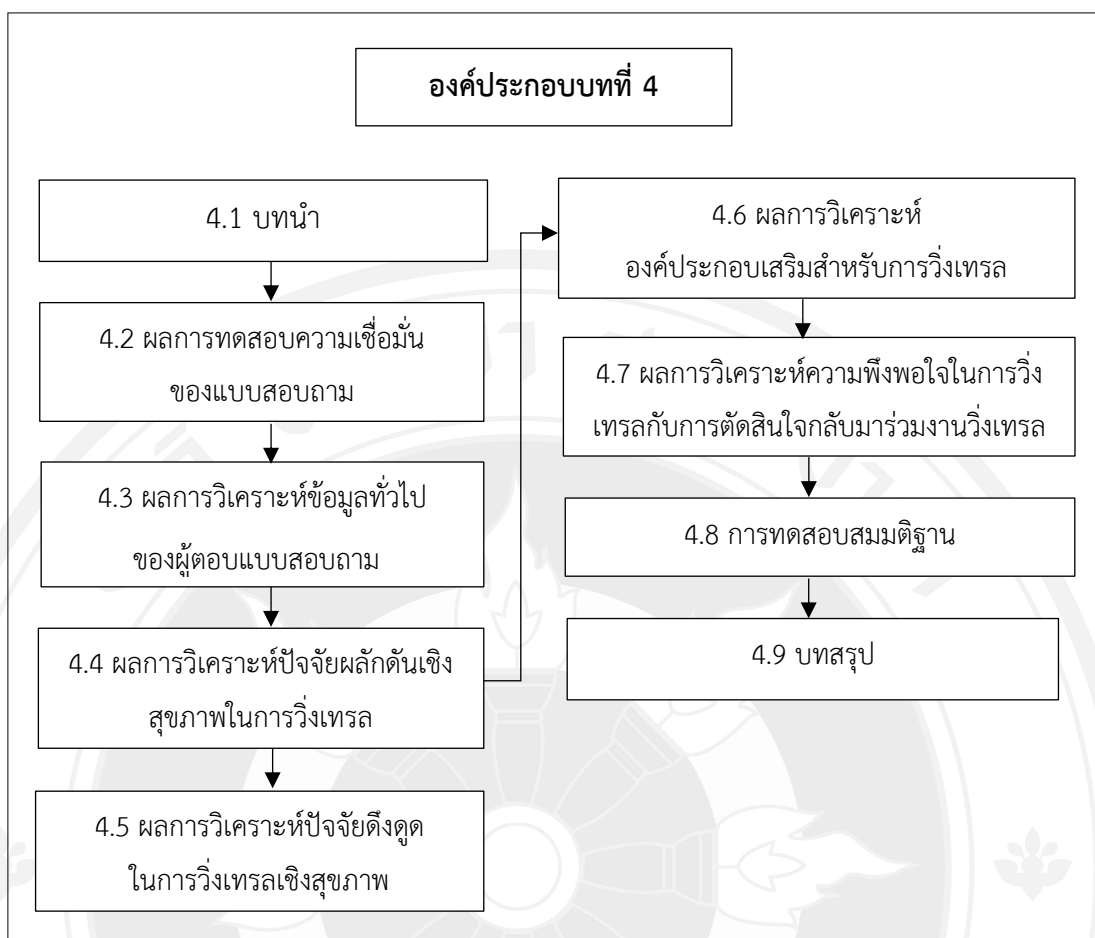
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพ

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงวัฒนธรรม

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 8 บทสรุป

ภาพที่ 4.1 โครงสร้างบทที่ 4

4.2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

หลังจากผู้วิจัยได้ปรับแก้แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย จำนวน 15 คน และเพศหญิง จำนวน 15 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45-54 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา มีอายุระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ตามมาด้วยอายุ 25-34 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และมีอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีสัดส่วนที่น้อยลงตามลำดับ

ส่วนสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ โสด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.33 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 รวมถึงด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นผู้ประกอบการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ที่เหลือประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และเป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ซึ่งมีสัดส่วนน้อยที่สุด ซึ่งไม่พบ นักเรียน/นักศึกษาในผู้ตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาเป็นผู้มีรายได้มากกว่า 30,001-40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามมาด้วยผู้ที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และเป็นผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และรายได้อยู่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีจำนวนน้อยที่สุด

4.2.1 ผลการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แยกตามตัวแปรประกอบไปด้วย ปัจจัยผลกดันเชิงสุขภาพ ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพ องค์ประกอบเสริม และความพึงพอใจ จากตารางที่ 4.2 การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในส่วนของปัจจัยผลกดันเชิงสุขภาพมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.899 ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.902 องค์ประกอบเสริมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.777 และความพึงพอใจมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.921 จึงสรุปได้ว่า แบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่อยู่ในเกณฑ์สามารถนำมาใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=30)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	50
หญิง	15	50
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	0	0
25-34 ปี	4	13.3
35-44 ปี	11	36.7
45-54 ปี	12	40
55 ปีขึ้นไป	3	10
สถานภาพการสมรส		
โสด	12	40
สมรส	14	46.7
หม้าย/หย่าร้าง	4	13.3
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	3.3
ปริญญาตรี	16	53.4
สูงกว่าปริญญาตรี	13	43.3
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	36.7
พนักงานบริษัทเอกชน	7	23.3
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	7	23.3
นักเรียน/นักศึกษา	0	0
รับจ้างทั่วไป	2	6.7
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	1	3.3
อื่น ๆ	2	6.7
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	5	16.7

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=30)	คิดเป็นร้อยละ
10,001 - 20,000 บาท	4	13.3
20,001 - 30,000 บาท	5	16.7
30,001 - 40,000 บาท	6	20.0
40,000 บาทขึ้นไป	10	33.3

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคสำหรับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	Cronbach's Alpha Coefficient
1. ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพ	0.899
2. ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพ	0.902
3. องค์ประกอบเสริม	0.777
4. ความพึงพอใจ	0.921

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามของการศึกษาคั้งนี้จากนักวิ่งเทรล จำนวนทั้งสิ้น 266 ฉบับ เมื่อทำการตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย พบว่า ทุกฉบับมีความสมบูรณ์ครบถ้วน สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ โดยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) สถานภาพการสมรส 4) ระดับการศึกษา 5) อาชีพ และ 6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) ทั้งนี้ การพิจารณาจากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 มากกว่าเพศหญิง มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ซึ่งมีอายุระหว่าง 35-44 ปีมากที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมามีอายุระหว่าง 45-54 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ที่เหลือมีอายุระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามมาด้วยอายุระหว่าง 55 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 มีสัดส่วนที่น้อยลงตามลำดับ ส่วนสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา คือ สมรส จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และหย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6 โดยด้านการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นส่วนใหญ่มีระดับ

การศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 รวมถึงด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นผู้ประกอบการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และเป็นพนักงานเอกชน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ซึ่งมากที่สุดเท่ากัน รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 ตามมาด้วย รับจ้างทั่วไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ส่วนที่เหลือจะเป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และลำดับสุดท้ายเป็นอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาเป็นผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ตามมาด้วยผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ที่เหลือเป็นผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท บาท มีจำนวนน้อยที่สุด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
เพศ (n=266)		
ชาย	154	57.9
หญิง	112	42.1
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	15	5.6
25-34 ปี	48	18.0
35-44 ปี	106	39.8
45-54 ปี	65	24.4
55 ปีขึ้นไป	32	12
สถานภาพ		
โสด	134	50.4
สมรส	116	43.6
หม้าย/หย่าร้าง	16	6.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	4.5

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
ปริญญาตรี	153	57.5
สูงกว่าปริญญาตรี	101	38.0
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	83	31.2
พนักงานบริษัทเอกชน	83	31.2
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	64	24.1
นักเรียน/นักศึกษา	10	3.8
รับจ้างทั่วไป	12	4.5
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	8	3.0
อื่น ๆ	6	2.3
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	18	6.8
10,001 - 20,000 บาท	25	9.4
20,001 - 30,000 บาท	37	13.9
30,001 - 40,000 บาท	67	25.2
40,000 บาทขึ้นไป	119	44.7

4.3.1 วัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล

การวิเคราะห์ระดับความสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรลของนักวิ่งเทรล โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้มาตรวัดในการจัดลำดับ 3 ลำดับ จากคำถามที่กำหนดให้มีการเรียงลำดับ 1-3 และนำมาใช้ในการถ่วงค่าน้ำหนักเพื่อจัดลำดับและให้ค่าคะแนน ดังนี้

ความสำคัญลำดับที่ 1 ค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน

ความสำคัญลำดับที่ 2 ค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

ความสำคัญลำดับที่ 3 ค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล

วัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล	ระดับความสำคัญ		
	1	2	3
เพื่อสุขภาพที่ดี	183 (68.80)	49 (18.42)	34 (12.78)
เพื่อสะสมรางวัล	33 (12.41)	36 (13.53)	197 (74.06)
เพื่อสันตนาการ (เพื่อเข้าสังคม หรือ เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว)	50 (18.79)	181 (68.05)	35 (13.16)
รวม	266	266	266

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนระดับความสำคัญของวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล

วัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล	ระดับความสำคัญ			รวม
	1	2	3	
เพื่อสุขภาพที่ดี	549	98	34	681
เพื่อสะสมรางวัล	99	72	197	368
เพื่อสันตนาการ (เพื่อเข้าสังคม หรือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว)	150	362	35	547

จากตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรลของนักวิ่งเทรล จากการสำรวจข้อมูล พบว่า วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของนักวิ่งเทรลที่มาเข้าร่วมการวิ่งเทรล คือ มาวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่ดี โดยมีค่าคะแนนลำดับความสำคัญ 681 คะแนน รองลงมาคือ มาเพื่อสันตนาการ (เพื่อเข้าสังคม หรือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว) ซึ่งมีค่าคะแนนลำดับความสำคัญ 547 คะแนน และมาวิ่งเทรลเพื่อสะสมรางวัล มีค่าคะแนนลำดับความสำคัญ 368 คะแนน ตามลำดับ

4.4 ผลวิเคราะห์ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ประกอบด้วย ด้านสุขภาพกาย (Physical Health Motives) ด้านสังคม (Social Motives) ด้านจิตวิทยา (Psychological Motives) ด้านการเรียนรู้ (Intellectual Motives) ด้านอารมณ์ (Emotional Motives) ด้านจิตวิญญาณ (spiritual Motives) ด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motives) ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun) ดังแสดงในตารางที่ 4.6 ถึงตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการเข้าร่วมงานวิ่งเทรล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านอารมณ์ ด้านจิตวิญญาณ ด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน และด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลโดยรวมที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ ด้านสุขภาพกาย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านสุขภาพกาย (Physical Health)

ด้านสุขภาพกาย (Physical Health)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวิ่งเทรลช่วยลดการเกิดโรคโดยเฉพาะโรคทางระบบหัวใจและหลอดเลือด	4.34	.689	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การวิ่งเทรลช่วยฟื้นฟูร่างกายจากอาการเจ็บป่วยได้ดีกว่าการออกกำลังกายประเภทอื่น	3.93	.978	เห็นด้วยมาก
3. การวิ่งเทรลช่วยพัฒนารูปร่างของฉันให้ดีขึ้น	4.33	.812	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.199	0.697	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านสังคม (Social)

ด้านสังคม (Social)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวิ่งเทรลเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีสังคมที่กว้างขวางขึ้น	4.40	.700	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การวิ่งเทรลเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ได้สนิทสนมกับเพื่อนใหม่	4.49	.697	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การได้รับการยอมรับนับถือจากนักวิ่งและคนทั่วไปมีความสำคัญกับการตัดสินใจเป็นนักวิ่งเทรลมากที่สุด	3.87	1.081	เห็นด้วยมาก
รวม	4.254	0.674	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านจิตวิทยา (Psychological)

ด้านจิตวิทยา (Psychological)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ในขณะที่วิ่งเทรลอยู่นั้นจะช่วยเบี่ยงเบนความสนใจออกจากปัญหาที่รบกวนจิตใจได้ดี	4.50	.640	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การวิ่งเทรลเป็นการสร้างคุณค่าทางด้านจิตใจให้กับตนเอง เพราะได้พิสูจน์ความสำเร็จจากการวิ่ง	4.55	.620	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันรู้สึกว่าคุณชีวิตมีความหมายมากขึ้นหลังจากจบงานวิ่งเพราะฉันสามารถทำในสิ่งที่ท้าทายได้สำเร็จ	4.59	.564	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.545	0.490	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลัดกันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านการเรียนรู้ (Intellectual)

ด้านการเรียนรู้ (Intellectual)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าอยู่เสมอระหว่างการวิ่งเทรล	4.46	.679	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การร่วมแข่งขันวิ่งเทรลแต่ละสนามทำให้ฉันได้เพิ่มพูนทักษะในการดูแลสุขภาพระหว่างการวิ่งมากขึ้น	4.43	.654	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การวิ่งเทรลทำให้ฉันพัฒนาตนเองให้กลายเป็นคนที่สามารถถ่ายทอดทักษะในการวิ่งและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่คนอื่นได้	4.28	.689	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.392	0.559	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลัดกันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านอารมณ์ (Emotional)

ด้านอารมณ์ (Emotional)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวิ่งเทรลช่วยให้เป็นคนที่มีความมั่นใจ	4.50	.607	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การวิ่งเทรลทำให้ฉันมีจิตใจที่มั่นคง พร้อมทั้งจะทำในสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ให้สำเร็จได้อย่างแน่นอน	4.36	.591	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การวิ่งเทรลช่วยให้ฉันสร้างสมดุลชีวิตทางด้านจิตใจได้ดีขึ้นโดยเฉพาะสร้างความสนิทสนมกับคนรอบข้างที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนได้เป็นอย่างดี	4.26	.660	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.471	0.500	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual)

ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันเข้าใจจิตใจและความต้องการของตัวเองมากขึ้นเมื่อมาวิ่งเทรล	4.26	.703	เห็นด้วยมากที่สุด
2. หลังจากเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล ฉันสามารถเปิดใจรับสิ่งใหม่ๆ ได้ง่ายขึ้น	4.29	.753	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันรู้สึกมีอิสระทางจิตวิญญาณเมื่อได้วิ่งในเส้นทางที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติคนรอบข้างที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนได้เป็นอย่างดี	4.62	.610	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.388	0.563	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement)

ด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จเมื่อฉันก้าวเข้าสู่เส้นชัยได้ แม้ไม่ได้ตามเวลาที่กำหนด	4.53	.615	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาอันดับและเวลาในการวิ่งในครั้งต่อ ๆ ไปให้ดีขึ้น	4.40	.791	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การวิ่งเทรลทำให้ฉันสามารถก้าวข้ามขีดจำกัดของร่างกายและจิตใจได้	4.65	.515	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.527	0.493	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape)

ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจ ในชีวิตประจำวัน (Escape)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวิ่งเทรลทำให้ฉันได้หลีกเลี่ยงจากความจำเจ ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี	4.59	.584	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การวิ่งเทรลทำให้ฉันพบเจอประสบการณ์ ใหม่ๆ ที่ช่วยเติมเต็มชีวิตจากการขาดอิสรภาพใน ชีวิตประจำวัน	4.57	.580	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การวิ่งเทรลทำให้ฉันปลดปล่อยความเครียด จากการดำรงชีวิตประจำวัน	4.61	.548	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.587	0.482	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล
ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun)

ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวิ่งเทรลทำให้ฉันไม่รู้สึกละอาย เพราะได้ เพลิดเพลินกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติระหว่าง ทาง	4.21	.906	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันคิดว่าการใช้เวลาไปกับกิจกรรมวิ่งเทรลนั้น คุ้มค่ากว่าการใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมอื่น ๆ	4.21	.809	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันได้สร้างความทรงจำใหม่ๆ ที่น่าประทับใจ เมื่อฉันได้แข่งขันวิ่งเทรล เช่น ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิ่งคนอื่น ๆ	4.44	.672	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.285	0.660	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพสำหรับ นักวิ่งเทรล	4.406	0.446	เห็นด้วยมากที่สุด

4.5 ผลวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ประกอบด้วย ด้านแพคเกจ (Package for Trail Running) ด้านค่าใช้จ่าย (Price) ด้านสถานที่ (Place) ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) ด้านผู้จัดงาน (People) ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) ด้านความปลอดภัย (Safety & Security) ดังแสดงในตารางที่ 4.15 ถึงตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านสถานที่ ด้านผู้จัดงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านความปลอดภัย ส่วนปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ด้านแพคเกจ ด้านค่าใช้จ่าย และด้านการส่งเสริมการขาย

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพคเกจ (Package for Trail running)

ด้านแพคเกจ (Package for Trail Running)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันเลือกเข้าร่วมแข่งขันในงานวิ่งเทรลที่มีระยะทางที่หลากหลายเท่านั้น	4.15	.836	เห็นด้วยมาก
2. ฉันคิดว่าการออกแบบลวดลายของเสื้อที่ระลึกในงานวิ่ง ไม่ได้สำคัญไปกว่าคุณภาพของเสื้อ เช่น เนื้อผ้าที่มีการระบายอากาศและซับเหงื่อได้ดี	4.24	.884	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันให้ความสำคัญกับของรางวัลอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงมากกว่าเหรียญหรือถ้วยรางวัล	3.85	.886	เห็นด้วยมาก
รวม	4.080	0.640	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ
ด้านค่าใช้จ่าย (Price)

ด้านค่าใช้จ่าย (Price)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันเลือกที่จะสมัครเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรลในช่วงราคาพิเศษ (Early Bird)	4.15	.769	เห็นด้วยมาก
2. ฉันจะเลือกเข้าร่วมงานวิ่งเทรลที่ทางผู้จัดงานจัดเตรียมสถานที่สำหรับกางเต็นท์ให้บริการแก่นักวิ่ง โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	3.95	.997	เห็นด้วยมาก
3. ฉันตั้งงบประมาณในการเข้าร่วมแข่งขันวิ่งเทรลทุกครั้ง แต่ถ้างานวิ่งที่ฉันอยากไป มีค่าใช้จ่ายเกินงบประมาณที่ฉันตั้งไว้ ฉันก็จะไม่ไป	3.86	.905	เห็นด้วยมาก
รวม	3.988	0.656	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านสถานที่ (Place)

ด้านสถานที่ (Place)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สนามแข่งขันวิ่งเทรลที่ดึงดูดฉันมากที่สุดต้องมีความท้าทายของเส้นทาง เช่น มีความชันหลายระดับและมีความถี่มากพอ	4.27	.729	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันจะเลือกเส้นทางแข่งขันที่มีทัศนียภาพสวยงามก่อนความมีชื่อเสียงของผู้จัดงาน	4.29	.802	เห็นด้วยมากที่สุด
3. แม้ว่าจะมีข้อจำกัดอื่น ๆ เช่น การไม่มีเพื่อนร่วมทาง การเดินทางไกล แต่หากเป็นเส้นทางวิ่งที่มีบรรยากาศในการส่งเสริมเรื่องสุขภาพ เช่น ได้สูดอากาศบริสุทธิ์ ได้อยู่กับธรรมชาติ ฉันก็ยินดีจะเดินทางไป	4.35	.712	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.303	0.541	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ
ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)

ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. งานวิ่งเทรลที่มีการแจกของสมนาคุณหลากหลายประเภท ทำให้ฉันสนใจเข้าร่วมแข่งขัน	4.11	.801	เห็นด้วยมาก
2. ฉันจะเลือกงานวิ่งเทรลที่แบ่งปันรายได้เพื่อช่วยเหลือสังคมเป็นอันดับแรก	4.20	.780	เห็นด้วยมาก
3. งานวิ่งที่ทำการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงได้ง่าย และเป็นทีที่พูดถึงในแวดวงสังคม จะทำให้ฉันเลือกเข้าร่วมงานวิ่งนั้น	3.97	.971	เห็นด้วยมาก
รวม	4.011	0.635	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ
ด้านผู้จัดงาน (People)

ด้านผู้จัดงาน (People)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันจะเลือกร่วมงานวิ่งเทรลกับผู้จัดงานที่มีชื่อเสียงในการจัดงานวิ่งเทรลเท่านั้น	3.97	.971	เห็นด้วยมาก
2. ฉันชอบที่ผู้จัดงานกำหนดการแต่งกายหรือมีสัญลักษณ์สำหรับทีมงานให้แตกต่างกันตามหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ เพราะจะทำให้ฉันทราบได้ว่า ควรติดต่อเรื่องอะไรกับใคร	4.29	.793	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ทีมงานที่เป็นมืออาชีพในความคาดหวังของนักวิ่ง คือ ทีมงานที่มีการเตรียมความพร้อมของงานวิ่ง เช่น ให้บริการได้ตามที่ได้แจ้งไว้อย่างถูกต้อง เต็มตรงและสม่ำเสมอ	4.54	5.89	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.266	0.618	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process)

ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันคิดว่างานวิ่งเทรลที่มีการบริหารจัดการที่ดีควรมีช่องทางในการรับ BIB และของที่ระลึกหลายช่องทาง และควรส่งถึงนักวิ่งก่อนวันงาน 30 วันเป็นอย่างน้อย	4.50	.674	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันคิดว่างานวิ่งที่เยี่ยมยอด คือ งานวิ่งที่ฉันสามารถติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และโทรศัพท์ส่วนตัวได้	4.53	.621	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ระหว่างเส้นทางวิ่งควรมีการจัดจุดรับ-ฝากสิ่งของและมีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	4.57	.593	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.533	0.513	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัย (Safety & Security)

ด้านความปลอดภัย (Safety & Security)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันยินยอมให้ผู้จัดเก็บค่าใช้จ่าย (ในราคาที่เหมาะสม) ในการตรวจหาเชื้อ COVID-19 เพื่อสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความปลอดภัยก่อนการลงแข่งขัน	4.38	0.788	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ผู้จัดการควรมีการจัดให้มีสถานที่รับ-ฝากสิ่งของในงานวิ่ง ที่ง่ายต่อการเดินทางไปใช้บริการ โดยเฉพาะไม่ควรไกลเกินไปจากจุดปล่อยตัวนักวิ่ง/เส้นชัย	4.53	0.656	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยตลอดเส้นทางวิ่ง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มี	4.63	0.583	เห็นด้วยมากที่สุด

ด้านความปลอดภัย (Safety & Security)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ทักษะในการปฐมพยาบาลและสามารถจัดการ สถานการณ์ฉุกเฉิน			
รวม	4.512	0.554	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพสำหรับนักวิ่งเทรล	4.242	0.430	เห็นด้วยมากที่สุด

4.6 ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) และด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ดังแสดงในตารางที่ 4.22 ถึงตารางที่ 4.26 พบว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพในการเข้าร่วมงานวิ่งโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านบริการเบ็ดเตล็ด

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันตั้งใจเข้าร่วมงานวิ่งที่จัดในบริเวณใกล้กับ สถานที่ท่องเที่ยว	4.22	0.772	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การร่วมงานวิ่งเทรลเป็นจุดมุ่งหมายหลักที่ฉันจะ ทำ ก่อนท่องเที่ยวในสถานที่โดยรอบ	4.33	0.704	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันจะเลือกเดินทางไปวิ่งในสถานที่ที่มี ภาพลักษณ์ในเรื่องความปลอดภัยของจุดหมาย ปลายทางที่ดี มากกว่าความสวยงาม	4.35	0.769	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.303	0.558	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ
สุขภาพ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ควรมีป้ายบอกทางไปสถานที่จัดการแข่งขัน ให้กับผู้เข้าร่วมงานทราบเป็นระยะๆ	4.64	0.539	เห็นด้วยมากที่สุด
2. สถานที่ที่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบายเป็น ปัจจัยหลักทำให้ฉันตัดสินใจที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้า ร่วมวิ่งเทรล	4.41	0.749	เห็นด้วยมากที่สุด
3. สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งควรมีรถโดยสาร ท้องถิ่น เพราะผู้ขับขี่มีความชำนาญในเส้นทางและ เป็นการกระจายรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่น	4.42	0.686	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.491	0.547	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ
สุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันชอบไปวิ่งในพื้นที่ที่มีบรรยากาศแตกต่าง ออกไป เช่น เส้นทางชุมชนที่เห็นถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.49	0.610	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันชอบสถานที่แข่งขันวิ่งเทรลที่มีการจัดเตรียม บริการนวดผ่อนคลายกล้ามเนื้อหลังจากเสร็จสิ้น การแข่งขัน	4.19	0.910	เห็นด้วยมาก
3. ฉันเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่อื่น ๆ หลังจากจบการแข่งขัน เพื่อที่ฉันจะได้มั่นใจว่า ฉันจะมีร่างกายสมบูรณ์เต็มที่สำหรับการลงแข่ง	4.33	0.764	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.337	0.609	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ
สุขภาพ ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation)

ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ที่พักที่ฉันจะเลือกเป็นอันดับต้นๆ ต้องอยู่ใกล้ สถานที่จัดงานวิ่ง	4.61	0.599	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ความสะอาดเป็นสิ่งที่มาเป็นอันดับแรกที่ฉันจะ เลือก โดยที่ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงราคา	4.34	0.710	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ที่พักในสถานที่วิ่งเทรลควรมีหลากหลาย ประเภท เช่น ห้องพัก เต็นท์ รีสอร์ท เพื่อตอบ โจทย์ความต้องการของนักวิ่ง	4.57	0.624	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.506	0.514	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรล
เพื่อสุขภาพ ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary)

ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ควรมีจุดพยาบาลชั่วคราวที่ได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 แห่ง ตั้งอยู่ระหว่างกึ่งกลางของเส้นทางวิ่ง	4.67	0.574	เห็นด้วยมากที่สุด
2. หากสถานที่ที่ฉันไป มีสถานีน้ำมันที่มีบริการครบ วงจร เช่น ร้านขายเสื้อผ้า ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านขายยาอยู่ใกล้ๆ จะทำให้ฉันรู้สึกสะดวกใจที่จะ เดินทางไปมากขึ้น	4.52	0.702	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ควรมีสินค้าเพิ่มพลังงาน เช่น Energy Gel ขาย ระหว่างทางวิ่ง ช่วงระยะ ¾ ของการแข่งขัน โดยเฉพาะการวิ่งระยะยาว	4.25	0.878	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.477	0.540	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบเสริมของการจัดงาน วิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ	4.423	0.442	เห็นด้วยมากที่สุด

4.7 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลและการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลและการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตารางที่ 4.27 ถึงตารางที่ 4.28 กล่าวคือ ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลและการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรลมีระดับความเห็นด้วยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลที่มีระดับการเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ข้อคิดเห็นที่ว่า ฉันคิดว่าฉันตัดสินใจถูกต้องที่เลือกเข้าร่วมวิ่งเทรล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.70 รองลงมาเป็นข้อคิดเห็นที่ว่า ฉันมีความสุขที่ได้ร่วมงานวิ่งเทรล ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 และตามมาด้วยข้อคิดเห็นที่ว่า ฉันได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดีที่สุดจากการวิ่งเทรล ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.51 ตามลำดับ ส่วนข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล ที่ว่า ทำயที่สุด ฉันคิดว่าฉันจะยังคงวิ่งเทรลเพื่อรักษาสุขภาพที่ดีต่อไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดีที่สุดจากการวิ่งเทรล	4.51	0.603	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ฉันมีความสุขที่ได้ร่วมงานวิ่งเทรล	4.68	0.483	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันคิดว่าฉันตัดสินใจถูกต้องที่เลือกเข้าร่วมวิ่งเทรล	4.70	0.508	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.629	.454	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล

การตัดสินใจเข้าร่วมงานวิ่งเทรล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ทำยที่สุด ฉันคิดว่าฉันจะยังคงวิ่งเทรลเพื่อรักษาสุขภาพที่ดีต่อไป	4.64	0.520	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.640	0.520	เห็นด้วยมากที่สุด

4.8 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล โดยหัวข้อการทดสอบสมมติฐานนี้ จะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย 4 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย ข้อที่ 1 ปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ข้อที่ 2 ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ข้อที่ 3 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และข้อที่ 4 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล

4.8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลส่วนนี้ จะประกอบไปด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ว่า เพื่อทราบถึงปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) รวมถึงการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

H1a: ปัจจัยหลักด้านด้านสุขภาพกาย (Physical Health) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1b: ปัจจัยหลักด้านด้านสังคม (Social) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1c: ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิทยา (Psychological) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1d: ปัจจัยหลักด้านด้านการเรียนรู้ (Intellectual) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1e: ปัจจัยผลักดันด้านอารมณ์ (Emotional) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1f: ปัจจัยผลักดันด้านจิตวิญญาณ (spiritual) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1g: ปัจจัยผลักดันด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1h: ปัจจัยผลักดันด้านการหลีกหนีความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H1i: ปัจจัยผลักดันด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

ตารางที่ 4.29 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความพึงพอใจ
ด้านสุขภาพกาย	r	.376**
	p	0.000
ด้านสังคม	r	.443**
	p	0.000
ด้านจิตวิทยา	r	.527**
	p	0.000
ด้านการเรียนรู้	r	.550**
	p	0.000
ด้านอารมณ์	r	.496**
	p	0.000
ด้านจิตวิญญาณ	r	.529**
	p	0.000
ด้านผลสัมฤทธิ์	r	.513**
	p	0.000
ด้านการหลีกหนีความจำเจในชีวิตประจำวัน	r	.493**

ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความพึงพอใจ
	p	0.000
ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	r	.455**
	p	0.000

หมายเหตุ: **Correlation is Significant at the 0.01 Level (2-tailed)

จากตารางที่ 4.29 ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยด้านการเรียนรู้มีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลสูงที่สุด คือ ร้อยละ 55 รองลงมาคือ ด้านจิตวิญญาณและด้านจิตวิทยา ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 52 ส่วนด้านผลสัมฤทธิ์มีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 51 นอกจากนี้ด้านอารมณ์และด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวันมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 49 ตามมาด้วย ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลินมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 45 ในขณะที่ด้านสังคมมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 44 และด้านสุขภาพกายมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลต่ำที่สุดคือร้อยละ 37

ตารางที่ 4.30 ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ปัจจัยผลักดัน เชิงสุขภาพ ในการวิ่งเทรล	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	F
	Coefficients		Coefficients			
	B	St. Error	Beta			
ด้านการเรียนรู้	0.182	0.057	0.225	3.202	0.002**	42.809
ด้านจิตวิทยา	0.184	0.062	0.199	2.992	0.003**	
ด้านจิตวิญญาณ	0.134	0.058	0.166	2.321	0.021*	
ด้านผลสัมฤทธิ์	0.144	0.063	0.156	2.279	0.023*	

หมายเหตุ: Dependent Variable: Satisfaction, $R^2 = 0.396$ * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

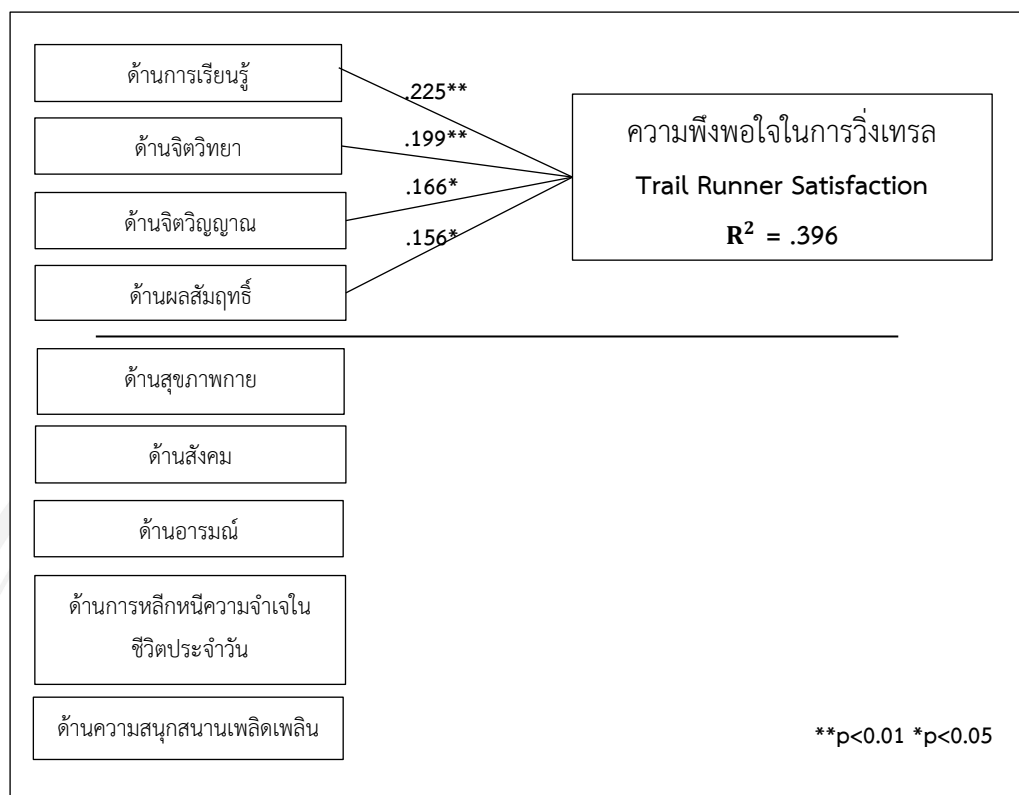
จากตารางที่ 4.30 ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล มีอิทธิพลร้อยละ 39 ต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยปัจจัยผลักดันของนักวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ประกอบไปด้วย ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ โดยด้านการเรียนรู้มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.225 หน่วย (ร้อยละ 22.5) ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกรองลงมา คือ ด้านจิตวิทยา กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านจิตวิทยาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.199 หน่วย (ร้อยละ 19.9) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกลำดับถัดมา คือ ด้านจิตวิญญาณ กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านจิตวิญญาณเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.166 หน่วย (ร้อยละ 16.6) และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกลำดับท้ายสุดด้านผลสัมฤทธิ์ กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.156 หน่วย (ร้อยละ 15.6)

โดยสรุปแล้ว จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ว่า “เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)” นั้น พบว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ ในขณะที่ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลด้านสุขภาพกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน และความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสมมติฐานข้อ H1c: ปัจจัยผลักดันด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล และ H1d: ปัจจัยผลักดันด้านการเรียนรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1f: ปัจจัยผลักดันด้านจิตวิญญาณมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1g: ปัจจัยผลักดันด้านผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล ได้รับการสนับสนุน ในขณะที่สมมติฐานข้อ H1a: ปัจจัยผลักดันด้านสุขภาพกายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1b: ปัจจัยผลักดันด้านสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1e: ปัจจัยผลักดันด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1h: ปัจจัยผลักดันด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล H1i: ปัจจัยผลักดันด้านความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล ถูกปฏิเสธไป โดยสามารถอธิบายรายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H1a	ปัจจัยหลักด้านด้านสุขภาพกาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	ปฏิเสธ
H1b	ปัจจัยหลักด้านด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	ปฏิเสธ
H1c	ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	สนับสนุน
H1d	ปัจจัยหลักด้านด้านการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	สนับสนุน
H1e	ปัจจัยหลักด้านด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	ปฏิเสธ
H1f	ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิญญาณ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	สนับสนุน
H1g	ปัจจัยหลักด้านด้านผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	สนับสนุน
H1h	ปัจจัยหลักด้านด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	ปฏิเสธ
H1i	ปัจจัยหลักด้านด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	ปฏิเสธ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลได้ดีที่สุด ได้แก่ ปัจจัยหลักด้านด้านการเรียนรู้ ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิทยา ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยหลักด้านด้านผลสัมฤทธิ์ ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 4.2 ดังนี้

ภาพที่ 4.2 ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

4.8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพส่วนนี้ จะประกอบไปด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ว่า เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running) รวมถึงการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

H2a: ปัจจัยดึงดูดด้านแพคเกจ (Package for Trail Running) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2b: ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย (Price) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2c: ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ (Place) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2d: ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2e: ปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน (People) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2f: ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

H2g: ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย (Safety & Security) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ตารางที่ 4.32 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความพึงพอใจ
ด้านแพคเกจ	r	.215**
	p	0.000
ด้านค่าใช้จ่าย	r	.194**
	p	0.001
ด้านสถานที่	r	.372**
	p	0.000
ด้านการส่งเสริมการขาย	r	.154*
	p	0.012
ด้านผู้จัดงาน	r	.450**
	p	0.000
ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน	r	.507**
	p	0.000
ด้านความปลอดภัย	r	.507**
	p	0.000

หมายเหตุ: **Correlation is Significant at the 0.01 Level (2-tailed),

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.32 ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยด้านขั้นตอนการดำเนินงานและด้านความปลอดภัยมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลสูงที่สุดคือร้อยละ 50 รองลงมาคือด้านผู้จัดงานซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 45 ส่วนด้านสถานที่วิ่งเทรลซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 37 ตามมาด้วยด้านแพคเกจมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 21 ในขณะที่ด้านค่าใช้จ่ายมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 19 และด้านการส่งเสริมการขายมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 15

ตารางที่ 4.33 ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	F
	B	St. Error	Beta			
	ด้านผู้จัดงาน	0.126	0.049			
ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน	0.188	0.070	0.212	2.670	0.008**	
ด้านความปลอดภัย	0.215	0.060	0.263	3.574	0.000***	

หมายเหตุ: Dependent Variable: Satisfaction, R2 = 0.564 *p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

จากตารางที่ 4.33 ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลร้อยละ 32 ต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ 3 ตัวแปรมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ประกอบไปด้วย ด้านผู้จัดงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านความปลอดภัย โดยด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.263 หน่วย (ร้อยละ 26.3) ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกรองลงมา คือ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านขั้นตอนการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.212 หน่วย (ร้อยละ 21.2) ถัดมาคือ

ด้านผู้จัดงาน กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านผู้จัดงานเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.172 หน่วย (ร้อยละ 17.2)

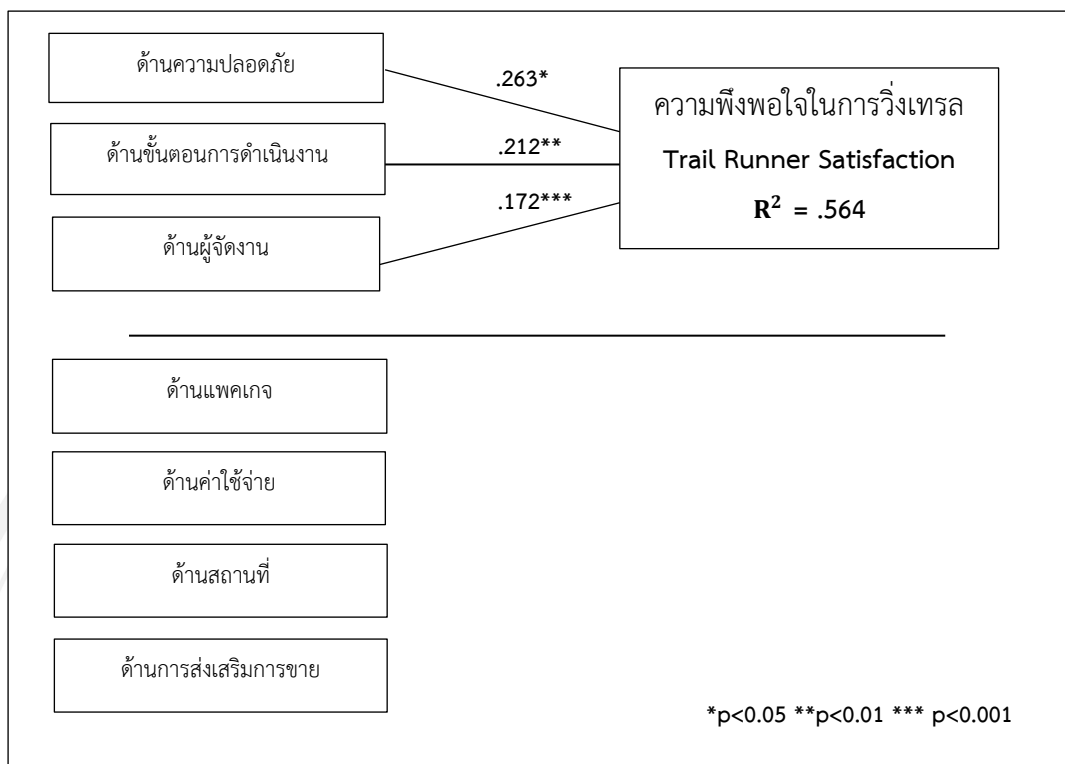
โดยสรุปแล้ว จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ว่า “เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)” นั้น พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ได้แก่ ด้านผู้จัดงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านความปลอดภัย ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพคเกจ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการขายไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสมมติฐานข้อ H2e: ปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน (People) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2f: ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2g: ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย (Safety & Security) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) ได้รับการสนับสนุน ในขณะที่สมมติฐานข้อ H2a: ปัจจัยดึงดูดด้านแพคเกจ (Package for Trail running) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2b: ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย (Price) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2c: ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ (Place) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2d: ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) ถูกปฏิเสธไป โดยสามารถอธิบายรายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H2a	ปัจจัยดึงดูดด้านแพคเกจ (Package for Trail running) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความ พึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ
H2b	ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย (Price) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ
H2c	ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ (Place) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ
H2d	ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)	ปฏิเสธ

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
	มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	
H2e	ปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน (People) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	สนับสนุน
H2f	ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	สนับสนุน
H2g	ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย (Safety & Security) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	สนับสนุน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลได้ดีที่สุด ได้แก่ ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 4.3 ดังนี้

ภาพที่ 4.3 ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

4.8.3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลส่วนนี้ จะประกอบไปด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ว่า เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล รวมถึงการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

H2a: ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H2b: ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H2c: ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H2d: ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

H2e: ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)

ตารางที่ 4.35 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความพึงพอใจ
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	r	.357**
	p	0.000
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	r	.528**
	p	0.000
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	r	.385**
	p	0.000
ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	r	.595**
	p	0.000
ด้านบริการเบ็ดเตล็ด	r	.471**
	p	0.000

หมายเหตุ: **Correlation is Significant at the 0.01 Level (2-tailed)

ตารางที่ 4.35 แสดงถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลสูงที่สุด คือร้อยละ 59 รองลงมาคือด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 52 ส่วนด้านบริการเบ็ดเตล็ด มีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 47 ในขณะที่ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 38 และด้านสิ่งดึงดูดใจ มีระดับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอยู่ที่ร้อยละ 35

ตารางที่ 4.36 ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อ
 สุขภาพกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล

องค์ประกอบเสริม ของการจัดงาน วิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	F
	Coefficients		Coefficients			
	B	St. Error	Beta			
ด้านการเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว	0.385	0.051	0.435	7.520	0.000***	90.040
ด้านที่พักแรมเพื่อ รองรับนักท่องเที่ยว	0.232	0.048	0.279	4.820	0.000***	

หมายเหตุ: Dependent Variable: Satisfaction, R2 = 0.406, *p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

จากตารางที่ 4.36 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพมีอิทธิพล ร้อยละ 41 ต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรล โดยองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ 2 ปัจจัยมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ประกอบไปด้วยด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.435 หน่วย (ร้อยละ 43.5) ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกรองลงมา คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.279 หน่วย (ร้อยละ 27.9)

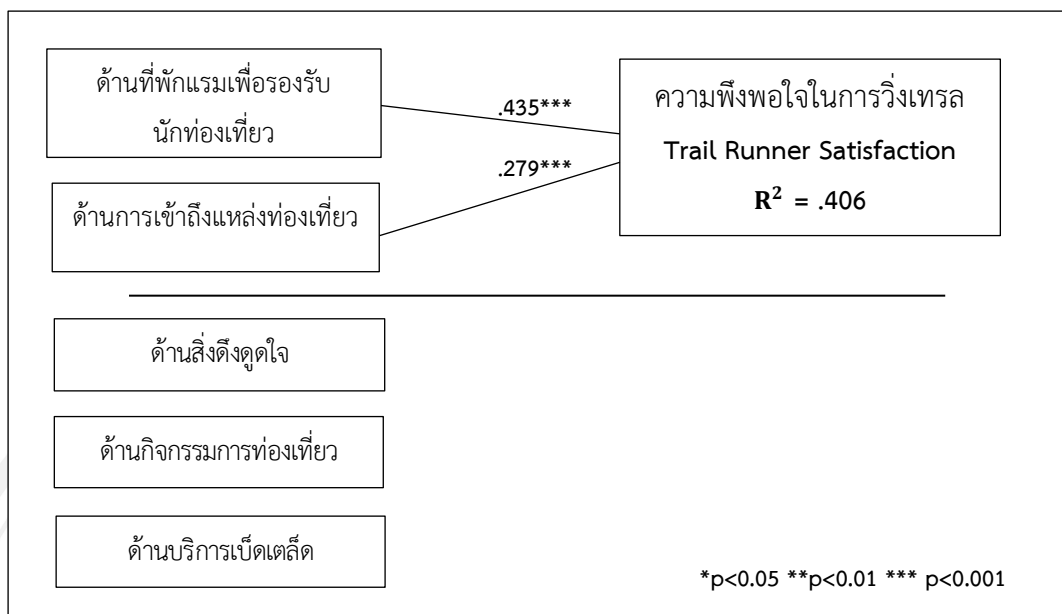
โดยสรุปแล้ว จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ว่า “เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรล (Trail Running) เพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล (Trail Running)” นั้น พบว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ในขณะที่องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบริการเบ็ดเตล็ดไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสมมติฐานข้อ H2b: ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) และข้อ H2d: ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) ได้รับ

การสนับสนุน ในขณะที่สมมติฐานข้อ H2a: ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) H2c: ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล(Trail Running) และข้อ H2e: ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running) ถูกปฏิเสธไป โดยสามารถอธิบายรายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H3a	ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ
H3b	ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	สนับสนุน
H3c	ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ
H3d	ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	สนับสนุน
H3e	ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล (Trail Running)	ปฏิเสธ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลได้ดีที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบเสริมด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และองค์ประกอบเสริมด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 4.4 ดังนี้

ภาพที่ 4.4 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

4.8.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล ในส่วนนี้จะประกอบไปด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมกับการตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ว่า เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล รวมถึงการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในข้อ H4a: ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรล (Trail Runner Satisfaction) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาจัดงานวิ่งเทรล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.38 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การตัดสินใจกลับมา วิ่งงานวิ่งเทรลซ้ำ
ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล	r	.676**
	p	0.000

หมายเหตุ: **Correlation is Significant at the 0.01 Level (2-tailed)

ตารางที่ 4.38 แสดงถึงความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล โดยพบว่าความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรลมีระดับความสัมพันธ์กับการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรลอยู่ที่ ร้อยละ 67

จากตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีอิทธิพลร้อยละ 45 ต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล โดยความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจวิ่งงานวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล กล่าวคือ เมื่อจำนวนของหน่วยความพึงพอใจในการวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ระดับการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรลเพิ่มขึ้น 0.676 หน่วย (ร้อยละ 67.6)

ตารางที่ 4.39 ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งงานวิ่งเทรล

ตัวแปรอิสระ	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	F
	Coefficients		Coefficients			
	B	St. Error	Beta			
ความพึงพอใจ ในการวิ่งเทรล	0.774	0.052	0.676	14.922	0.000***	222.671

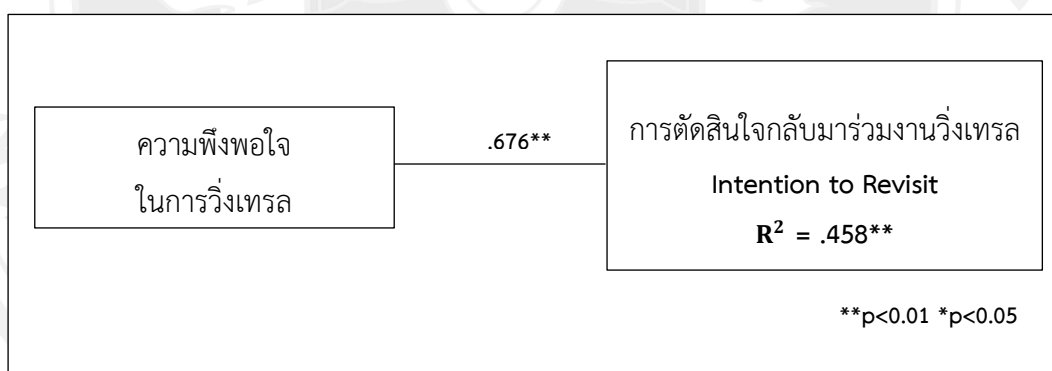
หมายเหตุ: Dependent Variable: Intention, $R^2 = 0.458$, * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

ตารางที่ 4.40 ผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 4

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H4	ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล	สนับสนุน

จากตารางที่ 40 แสดงถึงผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ว่า “เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล” นั้น ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล พบว่า ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล และสมมติฐานข้อ H4a: ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล ได้รับการสนับสนุน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลสามารถพยากรณ์การตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรลได้เป็นอย่างดี ดังแสดงในภาพที่ 4.5 ดังนี้

ภาพที่ 4.5 ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาวิ่งเทรล

4.9 บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล รวมถึงเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัยด้านปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล พบว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ประกอบไปด้วย ด้านจิตวิทยา ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ ในขณะที่ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านสุขภาพกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน และความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ส่วนผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัยด้านปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ในด้านปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล พบว่า ปัจจัย ด้านผู้จัดงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านความปลอดภัย มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพ็คเกจ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการขาย ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัยด้านองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่ง พบว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ในขณะที่องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบริการเบ็ดเตล็ดไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และหากทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัยของความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล พบว่า ความพึงพอใจในการวิ่งเทรลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจร่วมงานวิ่งเทรล

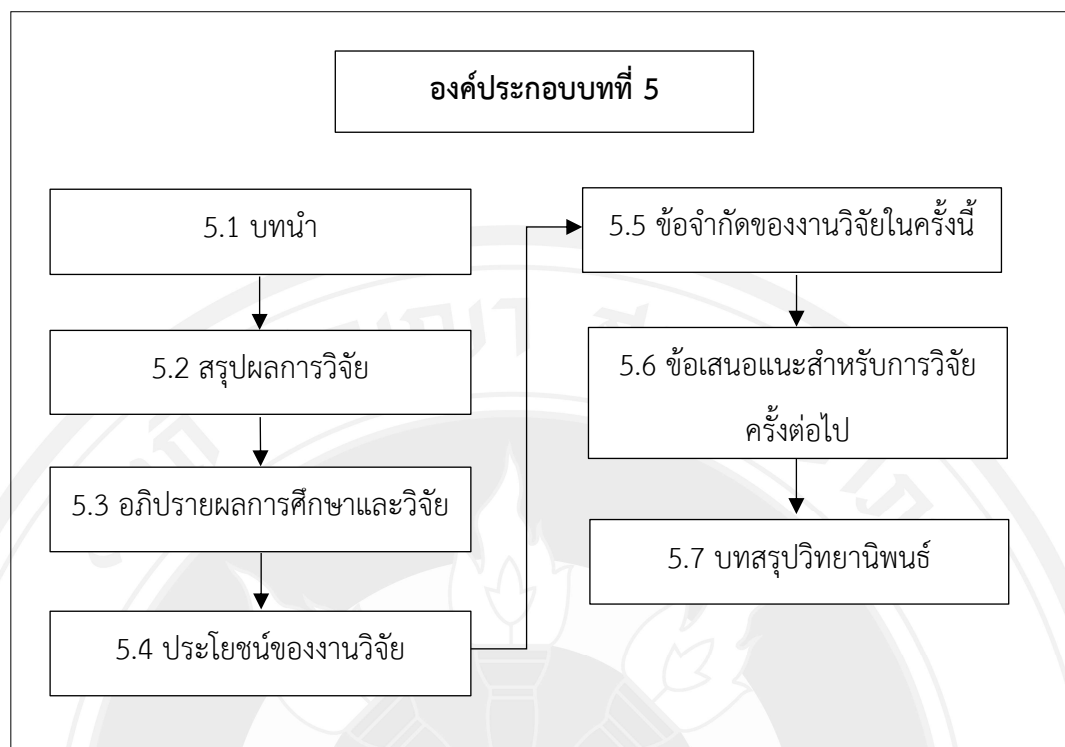
บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพื่อสุขภาพ” มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 3) เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงสุขภาพเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 4) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงสุขภาพ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเดินทางที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรลที่จัดขึ้นในประเทศไทย ในระยะทางที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร อย่างน้อย 1 ครั้ง จำนวนทั้งสิ้น 266 คน และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทั้งนี้ ในหัวข้อ 5.2 สรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยจะกล่าวถึงบทสรุปของผลการวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาและเสนอแนะทางในการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในบริบทสังคมไทย ลำดับถัดมาหัวข้อที่ 5.3 ผู้วิจัยกล่าวถึงการอภิปรายผล โดยนำข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมมาพิจารณาร่วมกับผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญ เพื่อใช้ในการสนับสนุน อ้างอิง หรือโต้แย้งข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ลำดับถัดมาหัวข้อที่ 5.4 ประโยชน์ของการวิจัยในครั้งนี้ที่มีผลประโยชน์ต่อทางด้านวิชาการ และด้านการบริหาร ลำดับถัดมาหัวข้อที่ 5.5 ข้อจำกัดของงานวิจัยในครั้งนี้ ลำดับถัดมาหัวข้อที่ 5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งจะกล่าวถึงประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติม รวมถึงข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในบริบทสังคมไทย และลำดับสุดท้ายหัวข้อที่ 5.7 บทสรุปวิทยานิพนธ์ รายละเอียดสามารถอธิบายได้ดังภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 โครงสร้างบทที่ 5

5.2 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ตามวัตถุประสงค์งานวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 3) เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานเชิงสุขภาพ 4) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานเชิงสุขภาพ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษามาทำการวิเคราะห์ และสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อทราบถึงปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล มีตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจำนวน 4 ตัวแปร จาก 9 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุด รองลงมา คือ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลด้านสุขภาพกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน และความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 “เพื่อทราบถึงปัจจัยหลักด้านของเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล” พบว่า ปัจจัยหลักด้านเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ H1a ปัจจัยหลักด้านด้านสุขภาพกาย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1b ปัจจัยหลักด้านด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1c ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1d ปัจจัยหลักด้านด้านการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1e ปัจจัยหลักด้านด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1f ปัจจัยหลักด้านด้านจิตวิญญาณ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1g ปัจจัยหลักด้านด้านผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1h ปัจจัยหลักด้านด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H1i ปัจจัยหลักด้านด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลได้ดีที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ โดยเมื่อปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ประกอบด้วย ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ หรือเรียกรวมกันว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลมีระดับสูงขึ้น จะทำให้ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลสูงขึ้นตาม

5.2.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดใน

การวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล มีตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจำนวน 3 ตัวแปร จาก 7 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุด รองลงมา คือ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงาน ตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพคเกจ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ และด้านการส่งเสริมการขาย ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 “เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล” พบว่า ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้ สมมติฐานที่ H2a ปัจจัยดึงดูดด้านแพคเกจ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2b ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2c ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2d ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2e ปัจจัยดึงดูดด้านผู้จัดงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2f ปัจจัยดึงดูดด้านขั้นตอนการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H2g ปัจจัยดึงดูดด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลได้ดีที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงาน โดยเมื่อปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ประกอบด้วย ด้านความปลอดภัย ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงาน หรือเรียกรวมกันว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพมีระดับสูงขึ้น จะทำให้ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลสูงขึ้นตาม

5.2.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล มีตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจำนวน 2 ตัวแปร จาก 5 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านที่พหุกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุดรองลงมา คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ในขณะที่องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านบริการเบ็ดเตล็ดไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 “เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล” พบว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ H3a ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H3b ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H3c ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H3d ด้านที่พหุกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ H3e ด้านบริการเบ็ดเตล็ด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความพึงพอใจในการวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลได้ดีที่สุด คือ ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยเมื่อองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วย ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หรือเรียกรวมกันว่า องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพมีระดับสูงขึ้น จะทำให้ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลสูงขึ้นตาม

5.2.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรล มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 “เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล” พบว่า ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ H4a ความพึงพอใจในการวิ่งเทรล มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรลสามารถพยากรณ์การตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรลได้ โดยเมื่อความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรลมีระดับสูงขึ้น จะทำให้การตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรลสูงขึ้น

5.3 อภิปรายผลการศึกษาและวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ” ทำให้ทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพของที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล ซึ่งทำการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักวิ่งเทรลที่เคยวิ่งเทรลในระยะที่ไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตรขึ้นไป จำนวน 266 คน

จากการศึกษาดังกล่าวนำมาสู่การอภิปรายผลร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่ออภิปรายผลการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 อิทธิพลของปัจจัยผลกดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อทราบถึงปัจจัยผลกดันของนักวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล พบว่า จากภาพรวม ปัจจัยผลกดันในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยด้านการเรียนรู้ (Intellectual) เป็นปัจจัยผลกดันที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด ส่วนปัจจัยผลกดันที่มีอิทธิพลเชิงบวกรองลงมา คือ ด้านจิตวิทยา (Psychological) ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) และด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement) เรียงตามลำดับ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเรียนรู้ (Intellectual) เป็นปัจจัยผลกดันเชิงสุขภาพสำหรับนักวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลได้เกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำ เช่น การที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการแข่งขัน การวางแผนการวิ่ง การเรียนรู้ทักษะในการดูแลตนเอง การดูแลร่างกาย การควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นทักษะที่นักกีฬาวิ่งเทรลจำเป็นต้องมี นอกจากนั้นการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสถานการณ์ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ยังสามารถนำมาพัฒนาทักษะเพื่อการวางแผนรับมือต่อสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด และทำให้นักวิ่งเทรลสามารถทำการแข่งขันได้จนจบรายการตามเวลาที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเติมเต็มความรู้สึก ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ Méndez-Alonso et al. (2021) พบว่า ทักษะการเรียนรู้และการวางแผนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อนักวิ่งเทรล เนื่องจากความแตกต่างระหว่างการแข่งขันวิ่งอัลตร้ามาราธอนบนพื้นถนนปกติกับการแข่งขันวิ่งเทรลที่จัดขึ้นบนภูเขา การพึ่งพาตนเองจึงเป็นอีกปัจจัยชี้ขาดในการแข่งขันวิ่งเทรลเมื่อเทียบกับการแข่งขันวิ่งบนถนนซึ่งมีสถานีช่วยเหลือ

ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological) เป็นปัจจัยผลกดันลำดับถัดมาที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลได้ทำกิจกรรมวิ่งเทรลหรือทำการแข่งขันในขณะที่มีความตั้งใจในการวิ่งจะสามารถเบี่ยงเบนความสนใจจากปัญหาที่รบกวนจิตใจมาจดจ่ออยู่กับ การวิ่งและการก้าวข้ามอุปสรรคระหว่างเส้นทางแทน และเมื่อสามารถวิ่งได้สำเร็จตามเป้าหมายก็จะเกิดความภูมิใจที่สามารถทำในสิ่งที่ท้าทายได้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1943) ที่ได้อธิบายลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความต้องการความสมบูรณ์แบบในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์และมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของมนุษย์ เนื่องจากสามารถเติมเต็มความพึงพอใจทาง

จิตวิทยาของมนุษย์ได้ ทั้งนี้ จากทฤษฎีดังกล่าวยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Masters and Ogles (1995) พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันวิ่งเทรลและส่งผลต่อความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการวิ่ง ทั้งนี้ แรงจูงใจทางด้านจิตวิทยา ไม่ว่าจะเป็น การเป็นที่จดจำ การสร้างความเคารพในตนเอง ความต้องการสร้างความหมายในชีวิต การลดความเครียดทางด้านจิตใจ ล้วนเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อนักวิ่งทุกประเภท (Ogles & Masters, 2003; Summers et al., 1982) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านจิตวิทยายังเป็นปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพที่สำคัญซึ่งสามารถทำนายความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลได้

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลทำกิจกรรมการแข่งขันอยู่ในพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ ได้ใช้เวลากับตนเอง ได้ค้นหาจิตใจและความต้องการของตนเองภายใน ได้ปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระ และเปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ โดยสิ่งเหล่านี้สามารถเติมเต็มความรู้สึกทางจิตวิญญาณให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zach et al. (2017) ที่พบว่า การวิ่งระยะไกลสามารถช่วยให้เกิดความรู้สึกเติมเต็มในชีวิต ทำให้ผู้วิ่งรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ ซีนินภา นิลสนธิ (2559) ที่พบว่า การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ภูมิทัศน์ทางธรรมชาติทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความอิสระและสงบ รวมถึงการได้เติมเต็มความสุขทางจิตวิญญาณผ่านสิ่งแวดล้อมรอบด้าน ได้แก่ ดิน น้ำ ลมไฟ ทำให้เกิดอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้จัดการที่ต้องการให้นักวิ่งเกิดความพึงพอใจมากขึ้นควรมุ่งเน้นที่จะตอบสนองนักวิ่งในการเติมเต็มทางจิตวิญญาณ ซึ่งสามารถเกิดจากความรู้สึกสงบ การลดความตึงเครียด และการรู้สึกเป็นอิสระทางจิตวิญญาณในขณะที่ทำกิจกรรม ซึ่งสามารถทำให้นักวิ่งรู้สึกเติมเต็มความต้องการทางด้านจิตใจและนำไปสู่ความพึงพอใจ

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่ง แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลได้ร่วมกิจกรรมหรือลงแข่งขันในงานวิ่งอย่างมีเป้าหมาย เช่น มีความตั้งใจที่จะพัฒนาอันดับและเวลาในการเข้าสู่เส้นชัยให้ดีขึ้น สามารถที่จะก้าวข้ามขีดจำกัดของร่างกายและสามารถวิ่งจนครบระยะทางในการแข่งขันได้ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น เมื่อนักวิ่งสามารถทำตามสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ได้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเติมเต็มความรู้สึกของนักวิ่งในด้านการสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Summers et al. (1982) ที่ได้ตั้งคำถามกับนักวิ่งก่อนการแข่งขันและหลังการแข่งขัน โดยคำตอบของคำถามที่ถามนักวิ่งก่อนการแข่งขัน พบว่า นักวิ่งที่ตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขันมาราธอนในครั้งแรกนั้นส่วนใหญ่ต้องการเผชิญหน้ากับความท้าทายทั้งทางร่างกายและจิตใจและมีความรู้สึกต้องการทำสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ให้สำเร็จ และคำตอบของคำถามหลังจากจบการแข่งขัน พบว่า คำตอบที่นักวิ่งตอบมากที่สุด คือ เพื่อต้องการใช้เวลาในการวิ่งให้เร็วขึ้นกว่าเดิม รวมถึงการศึกษาของ Curtis and McTeer (1981) ที่พบว่า นักวิ่งมาราธอนมีแรงจูงใจในการฝึกฝนเพื่อความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ในการแข่งขัน ดังนั้น หากผู้จัดการวิ่ง

ต้องการจัดงานที่สร้างความพึงพอใจแก่นักวิ่ง ควรนำเสนอกิจกรรมที่มีความท้าทายและตอบสนองต่อความต้องการบรรลุเป้าหมายของนักวิ่ง เช่น การแข่งขันวิ่งเทรลที่ชื่อว่า Navy Frog Trail Challenges (NFG) ที่จัดการแข่งขันในเส้นทางเดียวกันกับที่หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษทางเรือ กองเรือยุทธการ หรือที่รู้จักกันว่า “Navy Seal” (มนุษย์กบ) ใช้เป็นที่ฝึกซ้อม ซึ่งเป็นเส้นทางที่สร้างความท้าทายแก่นักวิ่งที่เข้าร่วมเป็นอย่างมาก รวมไปถึงเมื่อนักวิ่งสามารถวิ่งจบการแข่งขันตามเวลาที่กำหนดก็จะได้เสื้อผู้พิชิต (Finishers’ Shirt) และเหรียญรางวัลเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายอีกด้วย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อแตกต่างจากการวิจัยในอดีต ได้แก่ การพบปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย (Physical Health) ด้านสังคม (Social) ด้านอารมณ์ (Emotional) ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) และความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยผลักดันของนักวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านสุขภาพกาย (Physical Health) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงให้เห็นว่านักวิ่งเทรลซึ่งเป็นนักวิ่งที่มีความแข็งแรงของร่างกายและความทรหดของจิตใจสูง และมีความนิยมวิ่งในเส้นทางเพื่อแสวงหาการผจญภัย (Robillard, 2014) เพราะลักษณะของการวิ่งเทรลกับการวิ่งโดยทั่วไปมีความแตกต่างกันกิจกรรมวิ่งเทรลส่วนใหญ่ นักวิ่งเทรลมีความเสี่ยงที่จะได้รับบาดเจ็บสูงกว่านักวิ่งบนถนน และมีความเป็นไปได้เสมอที่จะเกิดการบาดเจ็บของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น ข้อเท้าแพลงเพราะลื่นหรือเหยียบรากไม้แล้วเท้าพลิก ความอ่อนล้าเนื่องจากเกลือแร่ เสื่อมดุลไตวาย หรือขาดน้ำ จนถึงหัวใจล้มเหลว (Hoffman & Krishnan, 2014; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562ข) ดังนั้น นักวิ่งเทรลซึ่งส่วนมากเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง มีทักษะและฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และมีประสบการณ์วิ่งระยะยาวมาแล้วย่อมทราบถึงประโยชน์และผลกระทบของการวิ่งเทรลต่อสุขภาพกาย จึงมีแนวโน้มว่านักวิ่งเทรลให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอื่น ๆ มากกว่าปัจจัยด้านสุขภาพกาย

ปัจจัยด้านสังคม (Social) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล จากการศึกษาของ Masters and Ogles (1995) ได้อธิบายถึงประเภทของนักวิ่งที่มีแรงจูงใจในการวิ่งที่แตกต่างกันออกไป เช่น นักวิ่งที่มีประสบการณ์เข้าของถูกกระตุ้นด้วยตัวแปรด้านการมีตัวตนในสังคม และมีการปฏิสัมพันธ์รวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับเหล่านักวิ่งด้วยกัน ในขณะที่นักวิ่งหน้าใหม่จะให้ความสำคัญด้านสุขภาพกายและบรรลุเป้าหมายส่วนตัว และนักวิ่งที่มีประสบการณ์ระดับกลางจะมีแนวโน้มของแรงจูงใจด้วยเหตุผลทางจิตวิทยามากกว่า (Johnsgard, 1985) ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ที่พบว่า ปัจจัยผลักดันด้านสังคมไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีระดับของประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้มีปัจจัยแรงจูงใจ

ที่แตกต่างกัน โดยผลการศึกษาค้างนี้ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล ซึ่งแตกต่างการศึกษาวิจัยในอดีตที่พบว่าปัจจัยด้านสังคมมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ แต่ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล

ปัจจัยด้านอารมณ์ (Emotional) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Méndez-Alonso et al. (2021) ที่ระบุว่า อารมณ์เป็นอุปสรรคต่อความพึงพอใจของนักวิ่งอัลตร้ามาราธอน เพราะเป็นการวิ่งระยะไกล บนพื้นผิวขรุขระและมีอุปสรรคตลอดทางที่วิ่ง ทำให้ผู้วิ่งอาจอดใจระหว่างทางได้ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการวิ่งเทรลซึ่งเป็นการวิ่งระยะทางไกลบนพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ที่ราบ ที่ขรุขระ ลูกวิ่ง เป็นต้น ดังนั้นสภาพพื้นที่และเส้นทางที่ยากลำบาก สภาพอากาศโดยรอบ จึงมีแนวโน้มเป็นอุปสรรคต่ออารมณ์และส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้วิ่งเช่นเดียวกัน

ปัจจัยด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า สำหรับนักวิ่งเทรลการได้ออกมาวิ่งเทรลตามเส้นทางวิ่งต่าง ๆ หากไม่ได้ทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมออาจไม่มีผลเพียงพอที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเปลี่ยนแปลงจากวิถีการดำรงชีวิตที่จำเจในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้ งานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวันมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้ออกเดินทางท่องเที่ยวและทำกิจกรรมใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากชีวิตประจำวัน ได้ผ่อนคลายจากความเครียดในการทำงาน และได้พบเจอสิ่งใหม่ (Crompton, 1979; Dann, 1977; Uysal & Hagan, 1993) อย่างไรก็ตามแม้ว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญในการที่จะทำให้ให้นักวิ่งเทรลเกิดความพึงพอใจ แต่ในการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ ก็สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจได้ เช่น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทอื่น ๆ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น

อีกหนึ่งปัจจัยที่ไม่มีนัยทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun) แสดงว่า กิจกรรมการวิ่งเทรล ซึ่งเป็นการวิ่งในเส้นทางที่มีอุปสรรคทางธรรมชาติ มีความลาดชัน และอยู่ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ภูเขา ป่า ริมน้ำ หาดทราย (Chase & Hobbs, 2010; ITRA, 2018) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน อาจเนื่องมาจากนักวิ่งเทรลไม่ได้มุ่งเน้นในปัจจัยดังกล่าว แต่มุ่งเน้นที่การสร้างคุณค่าทางด้านจิตใจให้กับตนเอง การตั้งเป้าหมายในการประสบความสำเร็จจากการเข้าสู่เส้นชัย และการมุ่งมั่นพัฒนาอันดับหรือเวลาในการวิ่งให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า ปัจจัยดังกล่าวสามารถเติมเต็มความรู้สึกที่ได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น การเดินป่า การปีนเขา การเข้าถ้ำ เป็นต้น ดังนั้นแม้ปัจจัยดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล แต่ในการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นต้น ก็ยังมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ดังนั้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นข้อค้นพบเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลที่มีความแตกต่างจากการศึกษาวิจัยในอดีตที่พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพล แต่ในการศึกษานี้กลับพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล

5.3.2 อิทธิพลของปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อทราบถึงปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล พบว่า จากภาพรวม ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยด้านความปลอดภัย (Safety & Security) เป็นปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด ส่วนปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลเชิงบวกรองลงมา คือ ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) และด้านผู้จัดงาน (People) เรียงตามลำดับ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความปลอดภัย (Safety & Security) เป็นปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพสำหรับนักวิ่งเทรลที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่านักวิ่งเทรลให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน ในการจัดกิจกรรมหรือการแข่งขันวิ่งเทรลผู้จัดต้องดำเนินการจัดงานตามคู่มือการจัดกิจกรรมวิ่งตามภูมิประเทศ (Trail Running) ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2562ข) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นมาตรฐานในการจัดงานวิ่งทั่วประเทศซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงและอันตรายอันจะเกิดขึ้นกับนักวิ่งและทรัพย์สินของผู้ร่วมกิจกรรมได้ รวมไปถึงข้อพึงปฏิบัติเมื่อผ่านชุมชนในพื้นที่ และการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยงานวิ่งที่เคยจัดขึ้นในช่วงภาวะการระบาดของโรค COVID-19 จะต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขของ ศบค. และปฏิบัติตามมาตรการการบริหารจัดการตามมาตรการการควบคุมโรคระบาด ด้วยปัจจัยดังกล่าวมานี้จะทำให้ให้นักวิ่งเกิดความเชื่อมั่นต่อความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมซึ่งสามารถทำให้นักวิ่งรู้สึกเต็มเต็มความต้องการทางด้านความปลอดภัยและนำไปสู่ความพึงพอใจ

ในขณะที่ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) เป็นปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลได้รับการบริการจากการบริหารจัดการที่ดี เช่น การประสานงาน การติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วในหลากหลายช่องทาง รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกตามขั้นตอนต่าง ๆ เป็นต้น กระบวนการเหล่านี้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการก่อให้เกิดความพึงพอใจ สอดคล้องกับ Kannan (2009) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการที่ถูกออกแบบมาอย่างดีทำให้เกิดการบริการที่สะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยวนั้นเป็นการเพิ่มความมั่นใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

ปัจจัยด้านผู้จัดงาน (People) เป็นปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลตัดสินใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือลงแข่งขัน หากเป็นการแข่งขันที่ทีมผู้จัดงานเป็นทีมที่มีชื่อเสียงย่อมสร้างความเชื่อมั่นแก่นักวิ่งด้านประสบการณ์การจัดงาน เนื่องจากการจัดงานวิ่งเทรล มีการดำเนินงานในหลายส่วนที่ต้องประสานรับช่วงกันอย่างมีประสิทธิภาพ นักวิ่งเทรลจึงมีความคาดหวังว่าจะได้รับการให้บริการจากทีมงานที่มีความเชี่ยวชาญ มีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับที่ (Kotler & Armstrong, 2010) ได้ให้ข้อสังเกตว่า จุดหลักในภาคการบริการ คือ พฤติกรรมของผู้คน การควบคุมคุณภาพ ทรัพยากรบุคคลจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อภาพรวมในการท่องเที่ยว อีกทั้ง Reid and Bojanic (2009) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะ ทักษะ และลักษณะของบุคลากร เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดความพึงพอใจโดยรวม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อแตกต่างจากการวิจัยในอดีต ได้แก่ การพบปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านแพคเกจ (Package) ด้านค่าใช้จ่าย (Price) ด้านสถานที่ (Place) และด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านแพคเกจ (Package) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงให้เห็นว่า นักวิ่งเทรลที่มาร่วมงานวิ่งซึ่งมุ่งเน้นไปที่ช่วงเวลาของการแข่งขัน มีแนวโน้มให้ความสนใจกับปัจจัยภายในมากกว่า ปัจจัยภายนอก ในส่วนของปัจจัยด้านแพคเกจ ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของเสื้อที่ระลึก รางวัลอื่น ๆ ที่ได้รับจากการร่วมงาน หรือระยะทางในการแข่งขันที่ผู้จัดงานได้นำเสนอซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก จึงเป็นปัจจัยที่นักวิ่งมีแนวโน้มให้ความสนใจน้อยกว่ากิจกรรมการแข่งขัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Getz and McConnell (2011) ที่พบว่า รางวัลจากการชนะการแข่งขันไม่ใช่แรงจูงใจที่สำคัญของผู้เข้าแข่งขันในการตัดสินใจเข้าร่วมงาน โดย Kotler and Armstrong (2010) ได้กล่าวถึง สินค้าและบริการว่า เป็นสิ่งที่สามารถนำเสนอสู่ตลาดเพื่อให้เกิดความสนใจและเป็นที่ต้องการซึ่งตรงกับความต้องการของผู้บริโภค หากสินค้าหรือบริการเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ผู้บริโภคย่อมยินดีจ่ายเงินเพื่อให้ได้มาครอบครอง (Stanković & Đukić, 2009) หากผู้จัดงานต้องการสร้างความพึงพอใจให้นักวิ่ง ควรพัฒนารูปแบบแพคเกจของงานวิ่งหรือการบริการที่มีความแตกต่างและโดดเด่นกว่างานวิ่งอื่น ๆ เพื่อสร้างความประทับใจและก่อให้เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่าย (Price) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล นักวิ่งเทรลที่เข้าร่วมการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอมีมักจะประมาณการค่าใช้จ่ายไว้ล่วงหน้า สำหรับนักวิ่งเทรลที่เข้าร่วมการแข่งขันจำเป็นต้องมีอุปกรณ์บังคับที่นักวิ่งเทรลต้องพกติดตัว ไม่ว่าจะเป็น เป็นน้ำ

ไฟฉาย ไม่เท้าเดินป่า (Trekking Pole) และอาหารเพิ่มพลังงาน ซึ่งโดยรวมแล้วค่าใช้จ่ายของอุปกรณ์ที่ใช้แต่ละสนามมีมูลค่าอยู่ที่ 10,000-15,000 บาท จากการศึกษาวิจัยของ Davies (2002) ที่ได้ทำการศึกษาสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมงานกีฬาที่เมือง Sheffield แห่งสหราชอาณาจักร พบว่า ในการเข้าร่วมการแข่งขัน นักท่องเที่ยวที่ เป็นผู้เข้าร่วมงานกีฬามีค่าใช้จ่ายในด้านการซื้อสินค้าทางการกีฬา โดยเฉพาะเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงเป็นอุปกรณ์ต่าง ๆ และรองเท้ากีฬาเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ McKay et al. (2019) ที่พบว่า นักวิ่งเทรลมีความพร้อมที่จะเดินทางไปแข่งขันยังจุดหมายปลายทางและมีความเต็มใจที่จะใช้จ่ายเงินค่อนข้างสูง จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่ายไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้า ที่ปัจจัยดึงดูดด้านค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

ปัจจัยด้านสถานที่ (Place) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล สถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความท้าทายของเส้นทางและแวดล้อมด้วยธรรมชาติ ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวและนักวิ่งเทรลเดินทางมาเยี่ยมชมและร่วมกิจกรรม ดังที่ Pillai (2010) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ลักษณะเฉพาะของสถานที่หรือภูมิศาสตร์จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในการบริการการท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไป แต่ด้วยงานวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรค Covid-19 ซึ่งส่งกระทบในภาพรวมกับสถานที่ท่องเที่ยวทั่วประเทศ จึงมีแนวโน้มทำให้นักวิ่งเทรลที่ต้องการการแข่งขันรวมกันจำนวนมาก มีความระมัดระวังในการเดินทางและทำกิจกรรมเป็นพิเศษ ซึ่งอาจส่งผลให้ปัจจัยด้านสถานที่ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรลในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้าที่ปัจจัยดึงดูดด้านสถานที่ (Place) มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล Kotler and Armstrong (2010) กล่าวว่า การส่งเสริมการขายเป็นปัจจัยสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดบริการ ส่วนผสมการสื่อสารการตลาด ซึ่งประกอบด้วย การผสมผสานของการโฆษณาส่วนบุคคล การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และเครื่องมือทางการตลาดที่บริษัทใช้ในการนำเสนอสินค้า ในสถานการณ์ปกติมีแนวโน้มที่นักวิ่งเทรลจะถูกดึงดูดด้วยปัจจัยการส่งเสริมการขายและให้ความสนใจงานวิ่งเทรลที่มีการแจกของสมนาคุณที่หลากหลาย และทำการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงได้ง่ายเป็นที่พูดถึงในแวดวงสังคม แต่ในสถานการณ์ที่เกิดการระบาดของโรค COVID-19 ที่สามารถแพร่ได้อย่างง่ายดาย อาจสร้างความไม่มั่นใจในการเข้าร่วมงาน เนื่องจากนักวิ่งเทรลมุ่งเน้นในด้านความปลอดภัยในการแข่งขัน ขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงานเป็นหลัก ดังนั้น จึงอาจทำให้ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขายเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลในการร่วมงานวิ่งเทรล ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ ที่ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการขายมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

5.3.3 อิทธิพลขององค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพต่อ

ความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อทราบถึงองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล พบว่า จากภาพรวม องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล โดยด้านที่พิกแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) เป็นองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด ส่วนองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพที่มีอิทธิพลเชิงบวกรองลงมา คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ด้านที่พิกแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) เป็นองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า เมื่อนักวิ่งเทรลตัดสินใจที่จะเข้าร่วมงานวิ่งเทรล หากมีที่พักที่มีความสะอาด และมีหลากหลายประเภทให้เลือกพักอยู่ใกล้กับสถานที่จัดงาน จะสามารถทำให้นักวิ่งเทรลรู้สึกเต็มเต็มความต้องการและนำไปสู่ความพึงพอใจและตัดสินใจเข้าร่วมงานวิ่งเทรล ซึ่งสอดคล้องกับที่ Dickman (1996) ได้กล่าวว่า สถานที่ท่องเที่ยวควรมีจำนวนที่พักที่เพียงพอ พร้อมทั้งมีความหลากหลายด้านราคาและการบริการ และมีความเหมาะสมต่อสถานที่ โดยตำแหน่งของที่พักควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะสามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย และควรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการวิ่งเทรล แสดงว่า การมีป้ายบอกทางไปสถานที่จัดการแข่งขันให้กับผู้ร่วมงานทราบเป็นระยะ เป็นสถานที่ที่มีการคมนาคมที่สะดวกสบายมีรถโดยสารท้องถิ่นให้บริการ จะก่อให้เกิดความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลในการตัดสินใจเข้าร่วมงานวิ่งเทรล ซึ่งสอดคล้องกับ Dickman (1996) ที่ได้กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ควรมีความสะดวกสบายเหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยว มีความสะดวกของลักษณะการเดินทาง เช่น มีรถโดยสารสาธารณะ หรือสามารถเดินเท้าไปถึงได้ มีสภาพของเส้นทางที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทาง มีระยะทางในการเดินเหมาะกับนักท่องเที่ยว การจัดหาพาหนะสะดวก เป็นต้น นอกจากนี้ การเข้าถึงในแหล่งท่องเที่ยวยังหมายถึงสิ่งที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักและทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งเที่ยวนั้นได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น ช่องทางการประชาสัมพันธ์ การเข้าถึงข้อมูลจากสื่อออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งหากผู้จัดงานมีการวางแผนหรือร่วมมือกับชุมชนเจ้าของพื้นที่ในการให้บริการหรืออำนวยความสะดวก ก็จะนำไปสู่ความพึงพอใจของนักวิ่งเทรลในการตัดสินใจเข้าร่วมงานวิ่งเทรลได้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อแตกต่างจากการวิจัยในอดีต ได้แก่ การพบองค์ประกอบเสริมในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบเสริมในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล เนื่องจากการเข้าร่วมการแข่งขันของนักวิ่งเทรลก่อนการแข่งขันจะต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการแข่งขันเพื่อป้องกันการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บระหว่างการแข่งขัน และนักวิ่งเทรลมีแนวโน้มว่ามีความเสี่ยงที่จะได้รับบาดเจ็บสูง เนื่องจากสภาพเส้นทางในการวิ่งที่เต็มไปด้วยอุปสรรคและระยะทางที่ค่อนข้างยาว (Chase & Hobbs, 2010; Hoffman & Krishnan, 2014; ITRA, 2018) ซึ่งมีแนวโน้มที่ส่งผลให้นักวิ่งเทรลไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบสนามแข่งขันต่อหลังจากจบการแข่งขันได้

ในภาพรวมปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล ไม่ว่าจะเป็นการวิ่งในพื้นที่ที่มีบรรยากาศแตกต่างกัน การบริการนวดผ่อนคลายกล้ามเนื้อในงานวิ่ง หรืองานวิ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงที่เหมาะสมสำหรับแวะท่องเที่ยว เนื่องจากนักวิ่งเทรลมีแนวโน้มมุ่งเน้นที่จะสร้างประสบการณ์ในการวิ่ง โดยหลังจากผ่านการแข่งขันในระยะทางไกลซึ่งใช้เวลายาวนานย่อมส่งผลกระทบต่อร่างกาย อาจเกิดการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยได้ (Chase & Hobbs, 2010; Hoffman & Krishnan, 2014) นักวิ่งจึงมีความต้องการที่จะพักผ่อนร่างกายมากกว่าการเดินทางท่องเที่ยวต่อ เช่นเดียวกับด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล แสดงว่า การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวและจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวควรมีการเตรียมพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยพื้นฐานไว้อย่างครบครันและมีจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการซึ่งเป็นสิ่งดังกล่าวเป็นปัจจัยภายนอก (Buhalis, 2000; Dickman, 1996) ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล อาจเนื่องมาจากนักวิ่งเทรลไม่ได้มุ่งเน้นในปัจจัยดังกล่าว แต่มุ่งเน้นที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการแข่งขันและตั้งเป้าหมายในการประสบความสำเร็จจากการเข้าสู่เส้นชัย ซึ่งเป็นปัจจัยภายในเป็นหลัก ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นข้อค้นพบเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพที่มีความแตกต่างจากการศึกษาวิจัยในอดีต ที่พบว่า ปัจจัยทั้งสองดังกล่าวมีอิทธิพล แต่ในการศึกษาครั้งนี้กลับพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเทรล

5.3.4 อิทธิพลของความพึงพอใจในการวิ่งเทรลต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 4 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ (Satisfactions) ในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล ได้ผลลัพธ์ว่า ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล สอดคล้องกับการศึกษาวิจัย เรือง อ ง An investigation of predictors of satisfaction and future intention: Links to motivation, involvement, and service quality in a local festival ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของ Lee and Beeler (2009) ที่ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า แรงจูงใจ คุณภาพการบริการ และการมีส่วนร่วมทำให้เกิดความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญ รวมไปถึงความเต็มใจที่จะแนะนำให้เพื่อนและญาติเข้าร่วมกิจกรรมด้วย ดังนั้น หากต้องการให้มีแนวโน้มในการตัดสินใจกลับมาร่วมงานหรือกิจกรรมเพิ่มขึ้น ผู้จัดการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจในภาพรวมเพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยร่วมกิจกรรมให้กลับมาร่วมงานซ้ำ และเพื่อเพิ่มโอกาสในการดึงดูดกลุ่มเป้าหมายประเภทอื่น ๆ ให้เข้ามาร่วมงานมากยิ่งขึ้น

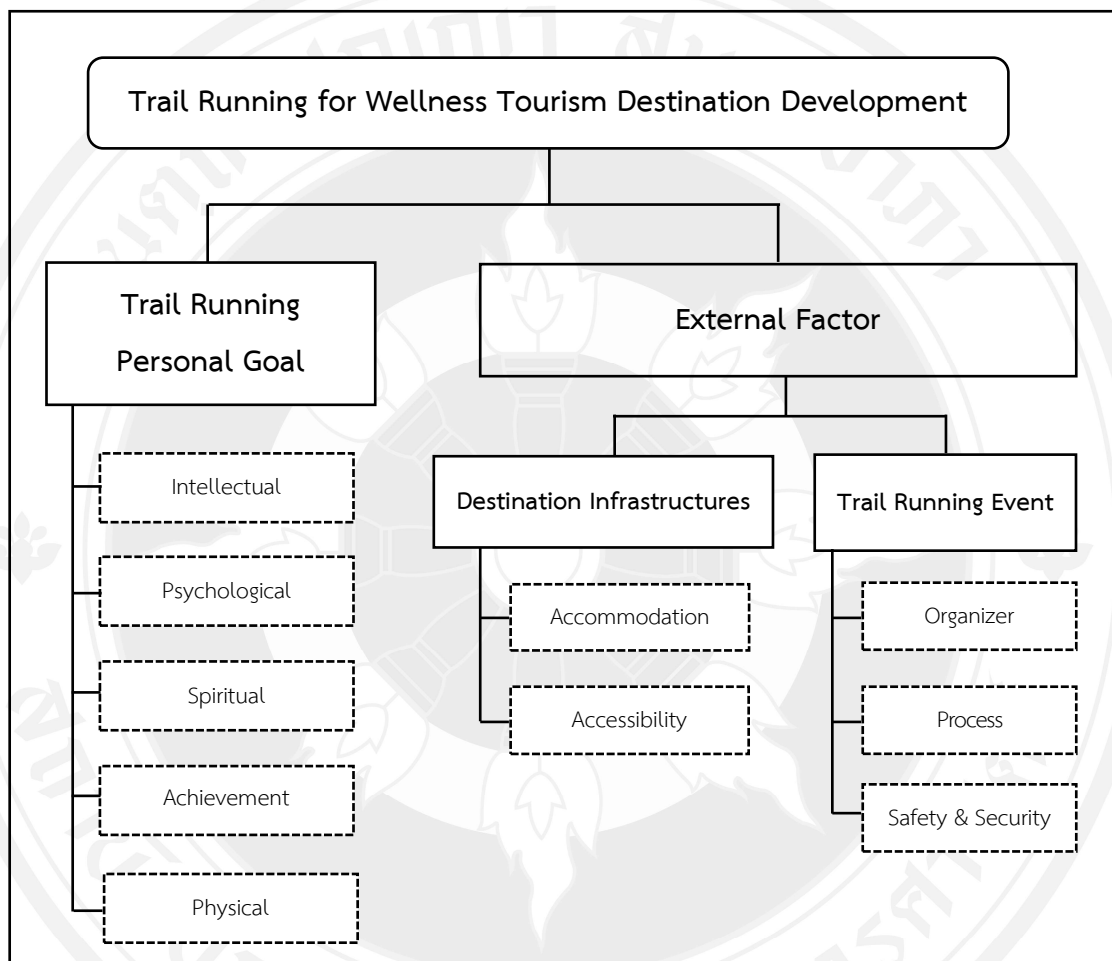
การศึกษาครั้งนี้ ค้นพบข้อสำคัญซึ่งแสดงให้เห็นถึงมุมมองของนักวิ่งเทรลที่มีต่อการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1) ด้านเป้าหมายส่วนบุคคลในการวิ่งเทรล (Trail Running Personal Goal) ซึ่งนำมาจากปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรลซึ่งเป็นปัจจัยแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ประกอบไปด้วย ตัวแปรด้านการเรียนรู้ (Intellectual) ตัวแปรด้านจิตวิทยา (Psychological) ตัวแปรด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement) และตัวแปรด้านสุขภาพกาย (Physical) ถึงแม้ว่าในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรด้านสุขภาพกายจะไม่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ตัวแปรด้านสุขภาพกายมีความสำคัญต่อการวิ่งเทรล เนื่องจากนักวิ่งเทรลที่วิ่งเทรลอยู่เป็นประจำจะมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้นักวิ่งเทรลทราบอยู่แล้วว่าการวิ่งเทรลสามารถพัฒนาทักษะการวิ่งและทำให้ร่างกายแข็งแรง จึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้นักวิ่งเทรลมองข้ามผ่านตัวแปรด้านสุขภาพกาย ไปคำนึงถึงตัวแปรที่สร้างแรงจูงใจด้านอื่น ๆ ที่ตอบสนองความต้องการที่สูงขึ้นตามเป้าหมายส่วนตัวของแต่ละบุคคล

2) ด้านปัจจัยภายนอก (External Factor) ซึ่งเป็นแรงจูงใจจากภายนอก (Intrinsic Motivation) แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐานของจุดหมายปลายทางซึ่งนำมาจากองค์ประกอบเสริมในการวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วย ตัวแปรด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) และตัวแปรด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) และ 2) การจัดงานวิ่งเทรล ซึ่งนำมาจากปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ประกอบด้วย ตัวแปรด้าน

ผู้จัดงาน (Organizer) ตัวแปรด้านกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) และตัวแปรด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย

โดยผู้วิจัยได้นำสิ่งใหม่ที่ค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ มาพัฒนาเป็นรูปแบบกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงเทรลเพื่อสุขภาพ (Trail Running for Wellness Tourism Destination Development) ดังภาพที่ 5.2

ภาพที่ 5.2 Trail Running for Wellness Tourism Destination Development Model

5.4 ประโยชน์ของงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้นำเสนอรูปแบบกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงเทรลเพื่อสุขภาพ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้านดังต่อไปนี้

5.4.1 ประโยชน์ด้านวิชาการ

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในอนาคต โดยกรอบแนวคิดที่ได้พัฒนาจากผลการวิจัยสามารถนำไปต่อยอดเป็นองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือนำผลวิจัยไปขยายผลโดยการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมและแรงจูงใจของนักวิ่งเทรลหรือนักกีฬาประเภทอื่น ๆ รวมไปถึงอาจนำไปปรับใช้ในการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือพัฒนากิจกรรมกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น การแข่งขันจักรยาน การวิ่งเพื่อสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการศึกษานี้ นอกจากจะเติมเต็มช่องว่างในการวิจัยที่เกี่ยวกับการวิ่งเทรลในประเทศไทย การวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพแล้วนั้น ยังชี้ให้เห็นถึงช่องว่างทางวิชาการที่ยังสามารถศึกษาวิจัยเพื่อเติมเต็มองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมแรงจูงใจ และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักวิ่งเทรลชาวไทยและนักวิ่งเทรลต่างประเทศที่มีความแตกต่างทั้งด้านค่านิยม แรงจูงใจจากภายในและแรงกระตุ้นจากองค์ประกอบภายนอก ซึ่งอาจทำให้เกิดการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในแวดวงวิชาการ

5.4.2 ประโยชน์ด้านปฏิบัติการ

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นต้น สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในส่วนของการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

หน่วยงานภาคเอกชน เช่น ผู้จัดงาน ชุมชนท้องถิ่น และรีสอร์ท สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่ควรปรับให้เข้ากับสถานการณ์การท่องเที่ยวปัจจุบัน พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง ช่องทางการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และพัฒนาการจัดอีเวนต์กีฬาและการแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ ให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงวางแผนกระบวนการทำงานและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีแนวโน้มอัตราเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

5.5 ข้อจำกัดของงานวิจัย

การศึกษาและวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบกับข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยต่าง ๆ โดยข้อจำกัดนั้น เริ่มต้นจากการลงพื้นที่ภาคสนามในการเก็บข้อมูลวิจัย ซึ่งอยู่ในระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด-19 (COVID-19) ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น

นักวิ่งเทรล เนื่องจากเป็นช่วงงดการจัดงานวิ่งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยผู้วิจัยได้ลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในช่วงที่หลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รอบ 2 หลังจากทีภาครัฐมีแนวปฏิบัติการจัดการแข่งขันกีฬามวลชน สำหรับการวิ่งถนน และวิ่งเทรล ภายใต้มาตรการป้องกันโรคโควิด-19 และข้อจำกัดลำดับถัดมา คือ อุปสรรคในการดำเนินการเก็บข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ ได้แก่ พฤติกรรมของผู้ใช้สื่อออนไลน์ในปัจจุบันที่สร้างข้อมูลเท็จ ลึกลับแวมเพื่อหลอกลวงหรือโจรกรรมข้อมูล ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่กล้าที่จะให้ข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์จากแหล่งที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการติดต่อกลุ่มนักวิ่งที่เป็นที่รู้จัก มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งให้ความอนุเคราะห์กระจายแบบสอบถามไปยังเครือข่ายนักวิ่งเทรลผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook), อินสตาแกรม (Instagram), ไลน์ (Line) ของกลุ่มนักวิ่งโดยเฉพาะ ทำให้ผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้สำเร็จ

5.6 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1) การศึกษาครั้งต่อไปสามารถศึกษาประสบการณ์ ความพึงพอใจ และความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันในบริบทการแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น การแข่งขันไตรกีฬา การแข่งขันจักรยานทางเรียบ การแข่งขันว่ายน้ำระยะไกล การแข่งขันจักรยานยนต์วิบาก เป็นต้น เพื่อให้เกิดการขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมและสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการศึกษาวิจัยในการแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้
- 2) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากมุมมองของผู้เข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งหน้าอาจศึกษาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ (Stakeholder) ไม่ว่าจะเป็นผู้จัดงานวิ่ง ชุมชนต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนที่ให้การสนับสนุนการจัดงานวิ่งเทรล อาสาสมัครในงานวิ่งเทรล เพื่อเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาในมิติต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น
- 3) การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวิ่งเทรลชาวไทย ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงอาจเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นชาวต่างชาติที่เคยร่วมงานวิ่งเทรลในประเทศไทย เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ เพื่อหาคำตอบว่าตัวแปรหรือปัจจัยใด ที่ก่อให้เกิดความเหมือนหรือความแตกต่างจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้
- 4) การศึกษาครั้งหน้าอาจปรับเปลี่ยนวิธีในการเก็บข้อมูลจากเชิงปริมาณ เป็นเชิงคุณภาพ หรือวิธีผสมผสาน (Mix Method) เพื่อให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการศึกษา และขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยให้กว้างยิ่งขึ้น

5.7 บทสรุปวิทยานิพนธ์

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ และองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการวิ่งเทรลกับการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักวิ่งเทรล ผู้วิจัยดำเนินการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามด้วยตนเองและเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ทางแพลตฟอร์มต่าง ๆ จากนั้นนำมาประมวลผลโดยใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า มีทั้งองค์ประกอบที่สนับสนุนสมมติฐานและปฏิเสธสมมติฐาน โดยอธิบายได้ ดังนี้ ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพในการวิ่งเทรล ด้านการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตวิญญาณ และด้านผลสัมฤทธิ์ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล สำหรับปัจจัยดึงดูดในการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน และด้านผู้จัดงาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล สำหรับองค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการร่วมงานวิ่งเทรล และความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรล มีอิทธิพลทางบวกต่อการตัดสินใจกลับมาร่วมงานวิ่งเทรล

โดยผู้วิจัยได้นำสิ่งใหม่ที่ค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ มาพัฒนาเป็นรูปแบบกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ (Trail Running for Wellness Tourism Destination Development) ซึ่งสิ่งที่ค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะเติมเต็มช่องว่างในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการวิ่งเทรล การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสุขภาพ และการพัฒนาจุดหมายปลายทางการวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้วนั้น ผลการศึกษาค้นคว้านี้ ยังแสดงให้เห็นถึงช่องว่างทางวิชาการที่สามารถศึกษาวิจัยต่อยอดเพื่อเติมเต็มองค์ความรู้ และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ โดยเฉพาะการเติมเต็มความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสืบไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562ก). คู่มือการจัดกิจกรรมวิ่งตามภูมิประเทศ (Trail Running). สืบค้นจาก https://www.mots.go.th/download/BannerLink/604_62Aug28HandbookTrailRunning.pdf
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562ข). คู่มือการจัดกิจกรรมวิ่งประเภทถนนของประเทศไทย. สืบค้นจาก https://www.mots.go.th/download/pdf/run_manual.pdf
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2563). Amazing Thailand safety and health administration (SHA). สืบค้นจาก <https://www.thailandsha.com/index#Infomation>
- คณะกรรมการพัฒนาแนวทางและมาตรฐานการจัดงานวิ่ง. (2561). คู่มือการจัดกิจกรรมวิ่งประเภทถนนของ IAAF. สืบค้นจาก www.thaihealth.or.th/คู่มือการจัดกิจกรรมวิ่ง/
- จันทร์รัตน์ หิรัญกิจรังษี. (2562). รอบรู้เรื่องการวิ่ง (Running knowledge). สืบค้นจาก Retrieved from <https://il.mahidol.ac.th/th/i-Learning-Clinic/general-articles/รอบรู้เรื่องการวิ่ง-running-knowledge/>
- ชินนภา นิลสนธิ. (2559). การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านการพัฒนาการฟื้นฟูจิตวิญญาณ: ปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและการตั้งใจกลับ มาท่องเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549). เอกสารประกอบการเรียนการสอนการเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- “วิ่งเทรล” แรงอีเวนต์แข่งถึยิบ แบรินด์ตั้งชนสินค้าลุ่มน้ใจตันตลาดโต. (2562, 25 ตุลาคม). ประชาชาติธุรกิจ. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/marketing/news-384371>
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2563). กระแสนิยมเดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ สู่ยุคเฟื่องฟูของธุรกิจกีฬา. สืบค้นจาก <https://www.thaihealthreport.com/event256309>
- สมวงศ์ พงศ์สถาพร. (2546). Service marketing. กรุงเทพมหานคร: NUT REPUBLIC.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). เอกสารการบรรยายกระบวนวิชา EA 733 การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/download/article/article_20160323112431.pdf

- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). *รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว (Tourism economic review)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- Aigbavboa, C., & Thwala, W. (2013). *A theoretical framework of users' satisfaction/dissatisfaction theories and models*. Paper presented at the 2nd International Conference on Arts, Behavioral Sciences and Economics Issues (ICABSEI'2013) Dec.
- Alexandris, K. (2016). Testing the role of sport event personality on the development of event involvement and loyalty: The case of mountain running races. *International Journal of Event and Festival Management*, 7(1), 2-20.
- Andersen, J. J. (2021). The State of running 2019. Retrieved from <https://runrepeat.com/state-of-running>
- Anton, J., & Perkins, D. S. (1997). *Listening to the voice of the customer: 16 steps to a successful customer satisfaction measurement program*. New York: Customer Service Group.
- Ashton, A. S. (2018). Spiritual retreat tourism development in the Asia Pacific region: Investigating the impact of tourist satisfaction and intention to revisit: A Chiang Mai, Thailand case study. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 23(11), 1098-1114.
- Barrell, G., Chamberlain, A., Evans, J., Holt, T., & Mackean, J. (1989). Ideology and commitment in family life: A case study of runners. *Leisure Studies*, 8(3), 249-262.
- Blumenthal, J. A., Babyak, M. A., Doraiswamy, P. M., Watkins, L., Hoffman, B. M., Barbour, K. A., . . . Waugh, R. (2007). Exercise and pharmacotherapy in the treatment of major depressive disorder. *Psychosomatic Medicine*, 69(7), 587.
- Blumenthal, J. A., Smith, P. J., & Hoffman, B. M. (2012). Is exercise a viable treatment for depression? *ACSM's health & Fitness Journal*, 16(4), 14.
- Bolotin, A., & Bakayev, V. (2017). Peripheral circulation indicators in veteran trail runners. *Journal of Physical Therapy Science*, 29(6), 1092-1094.
- Bond, K., & Batey, J. (2005). Running for their lives: A qualitative analysis of the exercise experience of female recreational runners. *Women in Sport and Physical Activity Journal*, 14(2), 69-82.

- Boudreau, A. L. (2010). *How long distance trail running affects the lived experience of women employees' productivity at work* (Doctoral dissertation). Saybrook University, Pasadena, CA.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination of the future. *Tourism Management, 21*(1), 97-116.
- Carmack, M. A., & Martens, R. (1979). Measuring commitment to running: A survey of runners' attitudes and mental states. *Journal of Sport and Exercise Psychology, 1*(1), 25-42.
- Cha, S., McCleary, K. W., & Uysal, M. (1995). Travel motivations of Japanese overseas travelers: A factor-cluster segmentation approach. *Journal of Travel Research, 34*(1), 33-39.
- Chase, A., & Hobbs, N. (2010). *Ultimate guide to trail running: Everything you need to know about equipment finding trails nutrition hill strategy racing avoiding injury training weather safety*. Rowman & Littlefield.
- Churchill Jr, G. A., & Surprenant, C. (1982). An investigation into the determinants of customer satisfaction. *Journal of Marketing Research, 19*(4), 491-504.
- Clough, P., Shepherd, J., & Maughan, R. (1989). Motives for participation in recreational running. *Journal of Leisure Research, 21*(4), 297-309.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques*. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Crompton, J. L. (1979). Motivations for pleasure vacation. *Annals of Tourism Research, 6*(4), 408-424.
- Cronbach, L. J. (1949). *Essentials of psychological testing*. New Jersey: John Wiley and Sons.
- Curtis, J., & McTeer, W. (1981). The motivation for running. *Canadian Runner, 1*, 18-19.
- Dann, G. M. (1977). Anomie, ego-enhancement and tourism. *Annals of Tourism Research, 4*(4), 184-194.
- Davies, L. E. (2002). Consumers' expenditure on sport in the UK: increased spending or underestimation? *Managing Leisure, 7*(2), 83-102.
- Day, R. L. (1977). Extending the concept of consumer satisfaction. In W. D. Perreault, Jr. (Ed.). *Advances in consumer research* (pp. 149-154). Atlanta, GA: Association for Consumer Research.

- Day, R. L., & Bodur, M. (1978). Consumer response to dissatisfaction with services and intangibles. In K. Hunt, A. Abor (Eds.). *Advances in consumer research* (pp. 263-272). Atlanta, GA: Association for Consumer Research.
- Dickman, S. (1996). *Tourism: An introductory text*. Sydney: Hodder Education.
- Duglio, S., & Beltramo, R. (2017). Estimating the economic impacts of a small-scale sport tourism event: The case of the Italo-Swiss mountain trail CollonTrek. *Sustainability*, 9(3), 343.
- Farmer, M. E., Locke, B. Z., Mościcki, E. K., Dannenberg, A. L., Larson, D. B., & Radloff, L. S. (1988). Physical activity and depressive symptoms: the NHANES I Epidemiologic Follow-up Study. *American Journal of Epidemiology*, 128(6), 1340-1351.
- Gagné, M., & Deci, E. L. (2005). Self-determination theory and work motivation. *Journal of Organizational Behavior*, 26(4), 331-362.
- Gall, M. D., Borg, W. R., & Gall, J. P. (1996). *Educational research: An introduction*. New York: Longman Publishing.
- Getz, D., & McConnell, A. (2011). Serious sport tourism and event travel careers. *Journal of Sport Management*, 25(4), 326-338.
- Getz, D., & McConnell, A. (2014). Comparing Trail runners and mountain bikers: motivation, involvement, portfolios, and event-tourist careers. *Journal of Convention & Event Tourism*, 15(1), 69-100. doi:10.1080/15470148.2013.834807
- Gibson, H. J. (1998). Active sport tourism: Who participates? *Leisure Studies*, 17(2), 155-170.
- Glynn, W. J., & Barnes, J. G. (1995). *Understanding services management: Integrating marketing, organisational behaviour, operations and human resource management*. London: Wiley.
- Goodsell, T. L., Harris, B. D., & Bailey, B. W. (2013). Family status and motivations to run: A qualitative study of marathon runners. *Leisure Sciences*, 35(4), 337-352.
- Grand'Maison, K. (2004). What mental skills Ironman triathletes need and want. *Journal of Excellence*, 10(1), 86-94.
- Hanson, N., Madaras, L., Dicke, J., & Buckworth, J. (2015). Motivational differences

- between half, full and ultramarathoners. *Journal of Sport Behavior*, 38(2), 180.
- Havenar, J., & Lochbaum, M. (2007). Differences in participation motives of first-time marathon finishers and pre-race dropouts. *Journal of Sport Behavior*, 30(3), 270.
- Hodeck, A., Kuehnast, J., & Wohlfart, O. (2018). *Comparing two types of nature sport (event) tourists in Germany based on travel motivation and behaviour—the case of ski tourers vs. trail runners*. Paper presented at the The 26th European Sport Management Conference Managing Sport in a Changing Europe (Book of Abstracts), Department of Sport Sciences, Malmo University, Malmo.
- Hodeck, A. K., Jens & Wohlfart, Olivia. (2018). Comparing two types of nature sport (event) tourists in Germany based on travel motivation and behavior-the case of ski tourers vs. trail runners. Retrieved from <https://www.easm.net/download/Comparing-Two-Types-of-Nature-Sport-Event-Tourists-in-Germany-Based-on-Travel-Motivation-and-Behaviour%25E2%2580%2593-the-Case-of-Ski-Tourers-vs.-Trail-Runners.pdf>
- Hoffman, M. D., & Krishnan, E. (2014). Health and exercise-related medical issues among 1,212 ultramarathon runners: baseline findings from the Ultrarunners Longitudinal TRACKing (ULTRA) Study. *PLoS One*, 9(1), e83867.
- Hudman, L. E. (1980). *Tourism: A shrinking world*. Columbus, Ohio: Grid Pub.
- Hunt, H. K. (1991). Consumer satisfaction, dissatisfaction, and complaining behavior. *Journal of Social Issues*, 47(1), 107-117.
- Ikonne, C. N. (2015). Factors influencing job satisfaction of librarians in Federal and State University Libraries in Southern Nigeria. *Open Access Library Journal*, 2(2), 1.
- Iso-Ahola, S. E. (1982). Toward a social psychological theory of tourism motivation: A rejoinder. *Annals of Tourism Research*, 9(2), 256-262.
- Išoraitė, M. (2016). Marketing mix theoretical aspects. *International Journal of Research-Granthaalayah*, 4(6), 25-37.
- ITRA. (2018). Trail racing: An off-road experience. Retrieved from <https://itra.run/content/definition-trail>
- Janeczko, E. F., Jitka & Tomusiak, Robert & Woźnicka, Małgorzata & Janeczko, Krzysztof & Budnicka-Kosior, Joanna & Kwaśny, Łukasz & Kosior, Budnicka. (2018).

- Attractiveness of running events in forests of Poland and Czech Republic. *Sylwan*, 162(7), 610-616.
- Johnsgard, K. (1985). The motivation of the long distance runner: I. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, 25(3), 135-139.
- Kannan, S. (2009). *Tourism marketing: A service marketing perspective*. Florida: Apple Academic Press.
- Klenosky, D. B. (2002). The “pull” of tourism destinations: A means-end investigation. *Journal of Travel Research*, 40(4), 396-403.
- Kokkinos, P. F., Holland, J. C., Narayan, P., Colleran, J. A., Dotson, C. O., & Papademetriou, V. (1995). Miles run per week and high-density lipoprotein cholesterol levels in healthy, middle-aged men: a dose-response relationship. *Archives of Internal Medicine*, 155(4), 415-420.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2010). *Principles of marketing*. Harlow, Essex: Pearson Education.
- Kotler, P. (1997). *Marketing management: Analysis, planning, implementation and control*. Upper Saddle: Prentice Hall.
- LaChausse, R. G. (2006). Motives of competitive and non-competitive cyclists. *Journal of Sport Behavior*, 29(4), 304.
- Lange, D. (2020). Number of participants in trail running in the U.S. 2006-2017 (in millions). Retrieved from <https://www.statista.com/statistics/191333/participants-in-trail-running-in-the-us-since-2006/>.
- Lee, J., & Beeler, C. (2009). An investigation of predictors of satisfaction and future intention: Links to motivation, involvement, and service quality in a local festival. *Event Management*, 13(1), 17-29.
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- Locke, E. A. (1969). What is job satisfaction? *Organizational Behavior and Human Performance*, 4(4), 309-336.
- Ma, S., & Kaplanidou, K. (2018). Effects of event service quality on the quality of life and behavioral intentions of recreational runners. *Leisure Sciences*, 1-21.
doi:10.1080/01490400.2018.1448028
- Major, W. F. (2001). The benefits and costs of serious running. *World Leisure Journal*,

43(2), 12-25.

- Malchrowicz-Mośko, E., & Poczta, J. (2018). Running as a form of therapy socio-psychological functions of mass running events for men and women. *International Journal of Environmental Research And Public Health*, 15(10), 2262.
- Martinsen, E. W. (1987). Exercise and medication in the psychiatric patient. In W. P. Morgan, & S. E. Goldston (Eds.). *Exercise and mental health* (pp. 89-95). London: Hemisphere Publishing Corporation.
- Maslow, A., & Lewis, K. (1987). Maslow's hierarchy of needs. *Salenger Incorporated*, 14(17), 987-990.
- Maslow, A. H. (1943). Preface to motivation theory. *Psychosomatic Medicine*, 5(1), 85-92.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- Masters, K. S., & Ogles, B. M. (1995). An investigation of the different motivations of marathon runners with varying degrees of experience. *Journal of Sport Behavior*, 18(1), 69.
- Masters, K. S., Ogles, B. M., & Jolton, J. A. (1993). The development of an instrument to measure motivation for marathon running: The Motivations of Marathoners Scales (MOMS). *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 64(2), 134-143.
- McKay, T., McEwan, L., & Baker, M. (2019). The rise of trail running in South Africa: possibilities for small-scale sports tourism. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, 26(3), 930-942.
- Méndez-Alonso, D., Prieto-Saborit, J. A., Bahamonde, J. R., & Jiménez-Arberás, E. (2021). Influence of psychological factors on the success of the ultra-trail runner. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(5), 2704.
- Mitchell, R. (2013). Is physical activity in natural environments better for mental health than physical activity in other environments? *Social Science & Medicine*, 91, 130-134.
- Morgan, W. P. (1985). Affective beneficence of vigorous physical activity. *Medicine & Science in Sports & Exercise*, 17(1), 94-100.

- Morrison, A. M., & Morrison, A. M. (1996). *Hospitality and travel marketing*. New York: Delmar Albany.
- Morse, N. C. (1953). *Satisfactions in the white-collar job*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Newcomer, B. D. (2008). *Motives of marathon runners in training: Investigating the differences between gender, experience level and age*. Capella University.
- Nix, G. A., Ryan, R. M., Manly, J. B., & Deci, E. L. (1999). Revitalization through self-regulation: The effects of autonomous and controlled motivation on happiness and vitality. *Journal of Experimental Social Psychology, 35*(3), 266-284.
- Ogles, B. M., & Masters, K. S. (2000). Older vs. younger adult male marathon runners: participative motives and training habits. *Journal of Sport Behavior, 23*(2). 130-143.
- Ogles, B. M., & Masters, K. S. (2003). A typology of marathon runners based on cluster analysis of motivations. *Journal of Sport Behaviour, 26*(1), 69-85.
- Oh, H. C., Uysal, M., & Weaver, P. A. (1995). Product bundles and market segments based on travel motivations: A canonical correlation approach. *International Journal of Hospitality Management, 14*(2), 123-137.
- Oliver, R. L. (1993). Cognitive, affective, and attribute bases of the satisfaction response. *Journal of Consumer Research, 20*(3), 418-430.
- Olson, D. W., Doescher, R. L., & Olson, M. S. (2004). The moon and the marathon. *Sky & Telescope, 3*(108), 34-41.
- Parasuraman, A., Berry, L. L., & Zeithaml, V. A. (1993). More on improving service quality measurement. *Journal of Retailing, 69*(1), 140-147.
- Perić, M., Dragičević, D., & Škorić, S. (2019). Determinants of active sport event tourists' expenditure—the case of mountain bikers and trail runners. *Journal of Sport & Tourism, 1*-21.
- Perić, M., & Slavić, N. (2019). Event sport tourism business models: the case of trail running. *Sport, Business and Management: An International Journal, 9*(2), 164-184.
- Pillai, K. (2010). Seven Ps Spectrum of Marketing in Tourism. *Indian Journal of Tourism & Hospitality Management, 1*(2), 84-97.

- Predel, H.-G. (2014). Marathon run: cardiovascular adaptation and cardiovascular risk. *European Heart Journal*, 35(44), 3091-3098.
- Randolph, J. (2009). A guide to writing the dissertation literature review. *Practical Assessment, Research, and Evaluation*, 14(1), 13.
- Reid, R. D., & Bojanic, D. C. (2009). *Hospitality marketing management*. Hoboken, N.J.: John Wiley and Sons.
- Robillard, J. (2014). *The ultimate guide to trail running and ultramarathons: Expert advice, and some humor, on training, competing, gummy bears, snot rockets, and more*. New York: Simon and Schuster.
- Rochat, N., Hauw, D., Antonini Philippe, R., Crettaz von Roten, F., & Seifert, L. (2017). Comparison of vitality states of finishers and withdrawers in trail running: An enactive and phenomenological perspective. *PLoS One*, 12(3), e0173667.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68.
- Sarker, M. A. H., Amin, W., & Begum, S. (2012). Investigating the impact of marketing mix elements on tourists 'satisfaction: An empirical study on east lake. *European Journal of Business and Management*, 4(7), 273-282.
- Sheehan, G. (1978). *Dr. George Sheehan's medical advice for runners*. London: World Publications.
- Shipway, R. (2010). *On the run: Perspectives on long distance running*. Bournemouth: Bournemouth University.
- Shipway, R., & Holloway, I. (2010). Running free: Embracing a healthy lifestyle through distance running. *Perspectives in Public Health*, 130(6), 270-276.
- Shipway, R., & Jones, I. (2007). Running away from home: Understanding visitor experiences and behaviour at sport tourism events. *International Journal of Tourism Research*, 9(5), 373-383.
- Smith, S. L. (1998). Athletes, runners, and joggers: participant-group dynamics in a sport of "individuals". *Sociology of Sport Journal*, 15(2), 174-192.
- Soler, V., & San Martin, G. (2017). The rural tourism promotion throughout the trail running: the case of Carricola in the Valley of Albaida (Spain). *PASOS: Revista de*

Turismo y Patrimonio Cultural, 15(1), 49-69.

Sparling, P. B., Nieman, D. C., & O'Connor, P. J. (1993). Selected scientific aspects of marathon racing. *Sports Medicine*, 15(2), 116-132.

Stanković, L., & Đukić, S. (2009). Challenges of strategic marketing of tourist destination under the crisis conditions. *Facta Universitatis, Series: Economics and Organization*, 6(1), 23.

Summers, J. J., Machin, V. J., & Sargent, G. I. (1983). Psychosocial factors related to marathon running. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 5(3), 314-331.

Summers, J. J., Sargent, G. I., Levey, A. J., & Murray, K. D. (1982). Middle-aged, non-elite marathon runners: A profile. *Perceptual and Motor Skills*, 54(3), 963-969.

Trail Thailand. (2562). งานวิ่งเทรล ระหว่างเดือนมิถุนายน-ธันวาคม 2019. สืบค้นจาก <https://www.trail.in.th/>

Turnbull, D. R., & Uysal, M. (1995). An exploratory study of German visitors to the Caribbean: Push and pull motivations. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 4(2), 85-92.

Uysal, M., & Hagan, L. A. R. (1993). Motivation of pleasure travel and tourism. *Encyclopedia of Hospitality and Tourism*, 21(1), 798-810.

Uysal, M., & Jurowski, C. (1994). Testing the push and pull factors. *Annals of Tourism Research*, 21(4), 844-846.

Verma, Y., & Singh, M. R. (2017). Marketing mix, customer satisfaction and loyalty: An empirical study of telecom sector in Bhutan. *Indian Journal of Commerce and Management Studies*, 8(2), 121.

Wen, H., & Wang, L. (2017). Reducing effect of aerobic exercise on blood pressure of essential hypertensive patients: A meta-analysis. *Medicine*, 96(11).

Wicker, P., Hallmann, K., & Zhang, J. J. (2012). What is influencing consumer expenditure and intention to revisit? An investigation of marathon events. *Journal of Sport & Tourism*, 17(3), 165-182.

Won, D., Park, M., & Turner, B. A. (2010). Motivations for participating in health related charity sport events. *Journal of Venue and Event Management*, 1(1), 17-44.

Yi, Y. (1990). A critical review of consumer satisfaction. *Review of Marketing*, 4(1), 68-123.

- Yousefi, M., & Marzuki, A. (2012). Travel motivations and the influential factors: The case of Penang, Malaysia. *Anatolia*, 23(2), 169-176.
- Yuan, S., & McDonald, C. (1990). Motivational determinates of international pleasure time. *Journal of Travel Research*, 29(1), 42-44.
- Zach, S., Xia, Y., Zeev, A., Arnon, M., Choresh, N., & Tenenbaum, G. (2017). Motivation dimensions for running a marathon: A new model emerging from the Motivation of Marathon Scale (MOMS). *Journal of Sport and Health Science*, 6(3), 302-310.
- Zhang, Z., & Chen, W. (2019). A systematic review of the relationship between physical activity and happiness. *Journal of Happiness Studies*, 20(4), 1305-1322.
- Ziegler, S. G. (1991). Perceived benefits of marathon running in males and females. *Sex Roles*, 25(3-4), 119-127.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว กลุ่มงานการศึกษา โทร. ๓๖๗๒

ที่ อว ๓๒๑๖/ว ๒๒๗๗ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณชิตา บุญญาณเมธภาพร

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ นักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์ความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้กับนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เพื่อให้เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ มีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือรายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าว จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)
คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว กลุ่มงานการศึกษา โทร. ๓๖๗๒

ที่ อว.๗๒๑๖/ว ๒๒๗๗ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงแข บุญศิริ

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ นักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์ หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์ความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้กับนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เพื่อให้เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ มีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือรายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าว จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)
คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

ที่ อว ๗๒๑๖/๔๑๕

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๔๘ ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น
เขตบางกะปิ กทม ๑๐๒๕๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ ชูศรี อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. เค้าโครงคั่นคว่ำอิสระ จำนวน ๑ ชุด
  ๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด
  ๓. แบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ นักศึกษา
ปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบ
บูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์
ความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อ
การวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามี
ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ให้กับนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เพื่อให้เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ มีความถูกต้องและมีความ
น่าเชื่อถือรายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ดังกล่าว จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)
คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

สำนักงานเลขานุการคณะฯ

โทรศัพท์ ๐-๒๗๒๗-๓๖๔๘

นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล Email: mkchichaa@gmail.com

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง การศึกษาประสบการณ์ ความพึงพอใจ และความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันของนักวิ่งเทรล: การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาประสบการณ์ ความพึงพอใจ และความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันของนักวิ่งเทรล: การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ ของ นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริบทของการจัดงานวิ่งเทรลเชิงสุขภาพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยแบบสอบถามนี้ประกอบไปด้วย ข้อคำถาม 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรล
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล
- ส่วนที่ 4 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ
- ส่วนที่ 5 ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรล
- ส่วนที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตรงตามความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ
คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
โทรศัพท์ 085-0959550

เนื่องจากแบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลจากนักวิ่งเทรลจึงขอความอนุเคราะห์ท่านตอบคำถามคัดกรองก่อนเริ่มการตอบแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับคำตอบของท่าน

ท่านเคยวิ่งเทรลมาแล้วในระยะทางไม่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์หลักในการมาเข้าร่วมกิจกรรมวิ่งเทรล

กรุณาเรียงลำดับวัตถุประสงค์หลักในการมาวิ่งเทรลของท่าน โดยระบุหมายเลข 1 – 3 หน้าตัวเลือกที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของท่านมากที่สุด โดย 1 หมายถึง ตรงมากที่สุด, 2 หมายถึง ตรงปานกลาง, 3 หมายถึง ตรงน้อย

_____ เพื่อสุขภาพที่ดี

_____ เพื่อสะสมรางวัล

_____ เพื่อสานทนการ (เพื่อเข้าสังคม หรือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว)

ส่วนที่ 2: ปัจจัยผลักดันเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

โดยที่	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านสุขภาพกาย (Physical Health Motives)						
1	การวิ่งเทรลช่วยลดการเกิดโรคโดยเฉพาะโรคทางระบบหัวใจและหลอดเลือด					
2	การวิ่งเทรลช่วยฟื้นฟูร่างกายจากอาการเจ็บป่วยได้ดีกว่าการออกกำลังกายประเภทอื่น					
3	การวิ่งเทรลช่วยพัฒนารูปร่างของฉันให้ดีขึ้น					

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2. ด้านสังคม (Social Motives)						
4	การวิ่งเทรลเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีสังคมที่กว้างขวางขึ้น					
5	การวิ่งเทรลเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ได้สนิทสนมกับเพื่อนใหม่					
6	การได้รับการยอมรับนับถือจากนักวิ่งและคนทั่วไปมีความสำคัญกับการตัดสินใจเป็นนักวิ่งเทรลมากที่สุด					
3. ด้านจิตวิทยา (Psychological Motives)						
7	ในขณะที่วิ่งเทรลอยู่นั้นจะช่วยเบี่ยงเบนความสนใจออกจากปัญหาที่รบกวนจิตใจได้ดี					
8	การวิ่งเทรลเป็นการสร้างคุณค่าทางด้านจิตใจให้กับตนเอง เพราะได้พิสูจน์ความสำเร็จจากการวิ่ง					
9	ฉันรู้สึกว่าคุณชีวิตมีความหมายมากขึ้นหลังจากจบงานวิ่งเพราะฉันสามารถทำในสิ่งที่ท้าทายได้สำเร็จ					
4. ด้านการเรียนรู้ (Intellectual Motives)						
10	ฉันได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าอยู่เสมอระหว่างการวิ่งเทรล					
11	การร่วมแข่งขันวิ่งเทรลแต่ละสนามทำให้ฉันได้เพิ่มพูนทักษะในการดูแลสุขภาพระหว่างการวิ่งมากขึ้น					
12	การวิ่งเทรลทำให้ฉันพัฒนาตนเองให้กลายเป็นคนที่สามารถถ่ายทอดทักษะในการวิ่งและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่คนอื่นได้					
5. ด้านอารมณ์ (Emotional Motives)						
13	การวิ่งเทรลช่วยให้ฉันเป็นคนที่มีสมาธิดีขึ้น					
14	การวิ่งเทรลทำให้ฉันมีจิตใจที่มั่นคง พร้อมทั้งจะทำในสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ให้สำเร็จได้อย่างแน่นอน					
15	การวิ่งเทรลช่วยให้ฉันสร้างสมดุลชีวิตทางด้านจิตใจได้ดีขึ้น โดยเฉพาะสร้างความสนิทสนมกับคนรอบข้างที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนได้เป็นอย่างดี					
6. ด้านจิตวิญญาณ (spiritual Motives)						
16	ฉันเข้าใจจิตใจและความต้องการของตัวเองมากขึ้นเมื่อมาวิ่งเทรล					

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	หลังจากเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรล ฉันสามารถเปิดใจรับสิ่งใหม่ๆ ได้ง่ายขึ้น					
18	ฉันรู้สึกมีอิสระทางจิตวิญญาณเมื่อได้วิ่งในเส้นทางที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติ					
7. ด้านผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motives)						
19	ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จเมื่อนั่งก้าวเข้าสู่เส้นชัยได้ แม้ไม่ได้ตามเวลาที่กำหนด					
20	ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาอันดับและเวลาในการวิ่งในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น					
21	การวิ่งเทรลทำให้ฉันสามารถก้าวข้ามขีดจำกัดของร่างกายและจิตใจได้					
8. ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน (Escape)						
22	การวิ่งเทรลทำให้ฉันได้หลีกเลี่ยงจากความจำเจในชีวิตประจำวันได้อย่างดี					
23	การวิ่งเทรลทำให้ฉันพบเจอประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ช่วยเติมเต็มชีวิตจากการขาดอิสรภาพในชีวิตประจำวัน					
24	การวิ่งเทรลทำให้ฉันปลดปล่อยความเครียดจากการดำรงชีวิตประจำวัน					
9. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Fun)						
25	การวิ่งเทรลทำให้ฉันไม่รู้สึกเหนื่อย เพราะได้เพลิดเพลินกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติระหว่างทาง					
26	ฉันคิดว่าการใช้เวลาไปกับกิจกรรมวิ่งเทรลนั้นคุ้มค่ากว่าการใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมอื่น ๆ					
27	ฉันได้สร้างความทรงจำใหม่ๆ ที่น่าประทับใจเมื่อฉันได้แข่งขันวิ่งเทรล เช่น ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิ่งคนอื่นๆ					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยดึงดูดเชิงสุขภาพสำหรับการวิ่งเทรล

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อเพียง

คำตอบเดียว

โดยที่	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านแพคเกจ (Package for Trail running)						
28	ฉันเลือกเข้าร่วมแข่งขันในงานวิ่งเทรลที่มีระยะทางที่หลากหลายเท่านั้น					
29	ฉันคิดว่าการออกแบบลวดลายของเสื้อที่ระลึกในงานวิ่ง ไม่ได้สำคัญไปกว่าคุณภาพของเสื้อ เช่น เนื้อผ้าที่มีการระบายอากาศและซับเหงื่อได้ดี					
30	ฉันให้ความสำคัญกับของรางวัลอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงมากกว่าเหรียญหรือถ้วยรางวัล					
2. ด้านค่าใช้จ่าย (Price)						
31	ฉันเลือกที่จะสมัครเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเทรลในช่วงราคาพิเศษ (Early Bird)					
32	ฉันจะเลือกเข้าร่วมงานวิ่งเทรลที่ทางผู้จัดงานจัดเตรียมสถานที่สำหรับกางเต็นท์ให้บริการแก่นักวิ่ง โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย					
33	ฉันตั้งงบประมาณในการเข้าร่วมแข่งขันวิ่งเทรลทุกครั้ง แต่ถ้างานวิ่งที่ฉันอยากไป มีค่าใช้จ่ายเกินงบประมาณที่ฉันตั้งไว้ ฉันก็จะไม่ไป					
3. ด้านสถานที่ (Place)						
34	สนามแข่งขันวิ่งเทรลที่ดึงดูดฉันมากที่สุดต้องมีความท้าทายของเส้นทาง เช่น มีความชันหลายระดับและมีความถี่มากพอ					
35	ฉันจะเลือกเส้นทางแข่งขันที่มีทัศนียภาพสวยงามก่อนความมีชื่อเสียงของผู้จัดงาน					

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
36	แม้ว่าจะมีข้อจำกัดอื่นๆ เช่น การไม่มีเพื่อนร่วมทาง การเดินทางไกล แต่หากเป็นเส้นทางการบินที่มีบรรยากาศในการส่งเสริมเรื่องสุขภาพ เช่น ได้สูดอากาศบริสุทธิ์ ได้อยู่กับธรรมชาติ ฉันทึยินดีจะเดินทางไป					
4. ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)						
37	งานวิ่งเทรลที่มีการแจกของสมนาคุณหลากหลายประเภท ทำให้ฉันทึสนใจเข้าร่วมแข่งขัน					
38	ฉันทึจะเลือกงานวิ่งเทรลที่แบ่งปันรายได้เพื่อช่วยเหลือสังคมเป็นอันดับแรก					
39	งานวิ่งที่ทำการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงได้ง่าย และเป็นทีพุดถึงในแวดวงสังคม จะทำให้ฉันทึเลือกเข้าร่วมงานวิ่งนั้น					
5. ด้านผู้จัดงาน (People)						
40	ฉันทึจะเลือกร่วมงานวิ่งเทรลกับผู้จัดงานที่มีชื่อเสียงในการจัดงานวิ่งเทรลเท่านั้น					
41	ฉันทึชอบที่ผู้จัดงานกำหนดการแต่งกายหรือมีสัญลักษณ์สำหรับทีมงานให้แตกต่างกันตามหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ เพราะจะทำให้ฉันทึทราบได้ว่า ควรติดต่อเรื่องอะไรกับใคร					
42	ทีมงานที่เป็นมืออาชีพในความคาดหวังของนักวิ่ง คือ ทีมงานที่มีการเตรียมความพร้อมของงานวิ่ง เช่น ให้บริการได้ตามที่ได้แจ้งไว้ อย่างถูกต้อง เทียงตรงและสม่ำเสมอ					
6. ด้านขั้นตอนการดำเนินงาน (Process)						
43	ฉันทึคิดว่างานวิ่งเทรลที่มีการบริหารจัดการที่ดี ควรมีช่องทางในการรับ BIB และของที่ระลึกหลายช่องทาง และควรส่งถึงนักวิ่งก่อนวันงาน 30 วันเป็นอย่างน้อย					
44	ฉันทึคิดว่างานวิ่งที่เยี่ยมยอด คือ งานวิ่งที่ฉันทึสามารถติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และโทรศัพท์ส่วนตัวได้					
45	ระหว่างเส้นทางวิ่งควรมีการจัดจุดรับ-ฝาก สิ่งของและมีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
7. ด้านความปลอดภัย (Safety & Security)						
46	ฉันยินยอมให้ผู้จัดเก็บค่าใช้จ่าย (ในราคาที่เหมาะสม) ในการตรวจหาเชื้อ COVID-19 เพื่อสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความปลอดภัยก่อนการลงแข่งขัน					
47	ผู้จัดงานควรมีการจัดให้มีสถานที่รับ-ฝากสิ่งของในงานวิ่ง ที่ง่ายต่อการเดินทางไปใช้บริการโดยเฉพาะไม่ควรไกลเกินไปจากจุดปล่อยตัวนักวิ่ง/เส้นชัย					
48	ฉันต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยตลอดเส้นทางวิ่ง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะในการปฐมพยาบาลและสามารถจัดการสถานการณ์ฉุกเฉิน					

ส่วนที่ 4 องค์ประกอบเสริมของการจัดงานวิ่งเทรลเพื่อสุขภาพ

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

โดยที่ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)						
49	ฉันตั้งใจเข้าร่วมงานวิ่งที่จัดในบริเวณใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยว					
50	การร่วมงานวิ่งเทรลเป็นจุดมุ่งหมายหลักที่ฉันจะทำ ก่อนท่องเที่ยวในสถานที่โดยรอบ					
51	ฉันจะเลือกเดินทางไปวิ่งในสถานที่ที่มีภาพลักษณ์ในเรื่องความปลอดภัยของจุดหมายปลายทางที่ดี มากกว่าความสวยงาม					
2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)						

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
52	ควรมีป้ายบอกทางไปสถานที่จัดการแข่งขัน ให้กับผู้เข้าร่วมงาน ทราบเป็นระยะๆ					
53	สถานที่ที่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบายเป็นปัจจัยหลักทำให้ ฉันตัดสินใจที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมวิ่งเทรล					
54	สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งควรมีรถโดยสารท้องถิ่น เพราะผู้ขับ ซึ่งมีความชำนาญในเส้นทางและเป็นการกระจายรายได้ให้แก่คน ในท้องถิ่น					
3. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)						
55	ฉันชอบไปวิ่งในพื้นที่ที่มีบรรยากาศแตกต่างออกไป เช่น เส้นทาง ชุมชนที่เห็นถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น					
56	ฉันชอบสถานที่แข่งขันวิ่งเทรลที่มีการจัดเตรียมบริการนวดผ่อนคลาย คลายกล้ามเนื้อหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน					
57	ฉันเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่อื่นๆ หลังจากจบ การแข่งขัน เพื่อที่ฉันจะได้มั่นใจว่าฉันจะมีร่างกายสมบูรณ์เต็มที่ สำหรับการลงแข่ง					
4. ด้านที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation)						
58	ที่พักที่ฉันจะเลือกเป็นอันดับต้นๆ ต้องอยู่ใกล้สถานที่จัดงานวิ่ง					
59	ความสะดวกเป็นสิ่งที่มาเป็นอันดับแรกที่ฉันจะเลือก โดยที่ไม่ จำเป็นต้องคำนึงถึงราคา					
60	ที่พักในสถานที่วิ่งเทรลควรมีหลากหลายประเภท เช่น ห้องพัก เต็นท์ รีสอร์ท เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของนักวิ่ง					
5. ด้านบริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary)						
61	ควรมีจุดพยาบาลชั่วคราวที่ได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 แห่ง ตั้งอยู่ ระหว่างกึ่งกลางของเส้นทางวิ่ง					
62	หากสถานที่ที่ฉันไป มีสถานีน้ำมันที่มีบริการครบวงจร เช่น ร้าน ขายเสื้อผ้า ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านขายยาอยู่ใกล้ๆ จะทำให้ ฉันรู้สึกสะดวกใจที่จะเดินทางไปมากขึ้น					
63	ควรมีสินค้าเพิ่มพลังงาน เช่น Energy Gel ขาย ระหว่างทางวิ่ง ช่วงระยะ ¼ ของการแข่งขัน โดยเฉพาะการวิ่งระยะยาว					

ส่วนที่ 5 ความพึงพอใจต่อการวิ่งเทรล

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

โดยที่	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
64	ฉันได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดีที่สุดจากการวิ่งเทรล					
65	ฉันมีความสุขที่ได้ร่วมงานวิ่งเทรล					
66	ฉันคิดว่าฉันตัดสินใจถูกต้องที่เลือกเข้าร่วมวิ่งเทรล					
67	ท้ายที่สุด ฉันคิดว่าฉันจะยังคงวิ่งเทรลเพื่อรักษาสุขภาพที่ดีต่อไป					

ส่วนที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อความลงในช่องว่าง

68. เพศ

ชาย   หญิง

69. อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี   25-34 ปี
 35-44 ปี   45-54 ปี
 55 ปีขึ้นไป

70. ภูมิลำเนา จังหวัด .....

71. สถานภาพสมรส

โสด   สมรส

หม้าย/หย่าร้าง

72. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

73. อาชีพ

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัทเอกชน

ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

นักเรียน/นักศึกษา

รับจ้างทั่วไป

พ่อบ้าน/แม่บ้าน

อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

74. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ไม่เกิน 10,000 บาท

10,001 - 20,000 บาท

20,001 - 30,000 บาท

30,001 - 40,000 บาท

40,000 บาทขึ้นไป

ภาคผนวก ค

จดหมายขออนุญาตเข้าถึงสารสนเทศเชิงลึกและเก็บข้อมูล

ที่ อว ๗๒๑๖/๔๑๑

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๔๘ ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น
เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐

๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล

เรียน ผู้ดูแลกลุ่มเฟสบุ๊ค Ultra & Trail Runners in Thailand

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ หลักสูตรการ
จัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการ
การท่องเที่ยว ภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์ความพึง
พอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรล
เชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นอย่าง
ยิ่งที่จะต้องขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

เพื่อให้การศึกษาของนักศึกษาดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบการศึกษา ถ้าท่านสะดวกในการเข้าสัมภาษณ์ในครั้งนี้ โปรดติดต่อนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล
เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)

คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

สำนักงานเลขานุการคณะ

โทรศัพท์ ๐ ๒๗๒๗ ๓๖๘๙

นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

ที่ อว ๗๒๑๖/๔๐๙

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๔๘ ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น
เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐

๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล

เรียน ผู้ดูแลกลุ่มเฟสบุ๊ค ๑๐๐K_Club วังร้อยโลสักครั้งในชีวิต

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว ภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์ความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นต้องขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

เพื่อให้การศึกษาของนักศึกษาดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา ถ้าท่านสะดวกในการเข้าสัมภาษณ์ในครั้งนี้ โปรดติดต่อนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)

คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

สำนักงานเลขานุการคณะ

โทรศัพท์ ๐ ๒๗๒๗ ๓๖๘๙

นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

ที่ อว ๗๒๑๖/๔๑๐

คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๔๘ ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น
เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐

๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล

เรียน ผู้ดูแลกลุ่มเฟสบุ๊ค ริงโหนด : พูดคุยภาษาวิ้ง

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๑๑๗๒๑๐๐๖ หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว ภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การศึกษาประสบการณ์ความพึงพอใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ของนักวิ่งเทรล : การพัฒนาจุดหมายปลายทางเพื่อการวิ่งเทรลเชิงสุขภาพ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวารี นามวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

เพื่อให้การศึกษาของนักศึกษาดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา ถ้าท่านสะดวกในการเข้าสัมภาษณ์ในครั้งนี้ โปรดติดต่อนางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง)

คณบดีคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

สำนักงานเลขานุการคณะ

โทรศัพท์ ๐ ๒๗๒๗ ๓๖๘๘๙

นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๕ - ๐๙๕๙๕๕๕๐ E-mail mkchichaa@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล นางสาวจิราภรณ์ ชัยมงคล
- ประวัติการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2549
- ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2552-2553
Senior Administrative & Time Keeper
Interbuild - Solution Co., Ltd.
พ.ศ. 2554-2557
General Controller
Mouawad Bangkok Rare Jewels Manufacturers Co., Ltd.
พ.ศ.2558-ปัจจุบัน
นักวิชาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม